

ԸԶԳԸՅԻՆ ՄԸՏԵՆԸԳԸՐԸՆ

ՄԸ.

ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ
ՀԱՏՈՐ Գ.

ԳՐԵՑ

Հ. ԵՓՐԵՄ Վ. ՊՕՂՈՍԵԱՆ

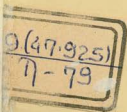
ՄԽԻԹ. ՈՒԽՏԵՆ

ՎԻԵՆՆԱ

ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՂ

1969

**ՊԱՏՄՈՒԹԻՒՆ
ՀԱՅ ՄՇԱԿՈՒԹԱՅԻՆ
ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐՈՒ
ՀԱՏՈՐ Գ.**

**ԳՐԱԾ
Հ. ԵՓՐԵՄ Վ. ՊՕՂՈՍԵԱՆ
ՄԽԻԹ. ՈՒԽՏԷՆ**

**ՎԻԵՆՆԱ
ՄԽԻԹԱՐԵԱՆ ՏՊԱՐԱՆ
1969**

ԵՐԿՈՒ ԽՕՍՔ

«Պատմութիւն Հայ Մշակութային Ընկերութիւններու» այս Գ. Հատորը լոյս կը տեսնէ մեր բացակայութեան շրջանին, երբ Լիբանանի հեռաւոր մէկ անկիւնին մէջ — Բէյրութ — Հայ մանուկներու դաստիարակութեան եւ ուսման նուիրուած կեանք մը կ'անցնէինք:

Գրքոյկս ո՛չ ամբողջական, ո՛չ որոշ շրջանի բովանդակութեամբ եւ ոչ ալ վերջացած Հատորիկ մըն է՝ անկախ մեր կամքէն եւ կանխորոշ նպատակէն: Մենք կը փափակէինք այս Հատորին մէջ ամփոփել Անատոլի եւ Պոլսամերձ Հայկական շրջաններու Մշակութային Ընկերութիւններու Պատմութիւնը ամբողջապէս: Յոյս ունինք սակայն որ մօտաւոր ապագային մեզ կը յաջողուի լրացում եւ ամբողջացում մը գլուխ բերելու այս թերի Հատորին:

Անհրաժեշտ կը համարինք Հատորիս վերջաւորութեան տալու ցանկ մը նիւթերու եւ ցանկ մը տեղանուններու:

Բէյրութ

ՀԵՂԻՆԱԿԸ

ԱԶԳԱՅԻՆ ՄԱՏԵՆԱԴԱՐԱՆ
ՀԱՏՈՐ ՄԹ.

NATIONALBIBLIOTHEK
BAND 209

GESCHICHTE DER ARMENISCHEN KULTUR- VEREINE

III. BAND

VON

P. EPHREM POGHOSSIAN

MECHITHARIST

g 2111-84

WIEN

MECHITHARISTEN-BUCHDRUCKEREI

1969

ԱԿՆ

1. Ս. ՆԵՐՍԻՍԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1848)

Ակնի հնազոյն Ընկերութիւնն է ասիկա :
Պոլսոյ Հայաստան (1848, Թ. 128) 1848
Դեկտ. 4 թուականով կը հաղորդէ. «Ուրա-
խառիթ լուր մը Ակնէն առնելով ՎԷՀ. Սրբ-
բաղ. Պատրիարքը մեզի կը հաղորդէ. Սոյն
փաղափն 120 հոգիի չափ ուսումնասէր ան-
ձինք Ընկերութիւն մը ընելով բարեկարգ
դպրոց մը հաստատեր են... Եւ դպրոցին
ներքին կառավարութիւնն ալ արդոյ Տէր
Մկրտիչ... քահանային յանձներ են...» :

Հայ թերթը յետոյ ամբողջացնելով իր
տուած լուրը՝ կը գրէ՝ «...ծանուցինք Ակն
քաղաքի հայազգի աշխատասէր բնակչաց
ազգասիրական ջանիւքը Սրբոյն Ներսիսի Ըն-
կերութեան մը հաստատութիւնը, որուն
նպատակն էր նոյն փաղափն մէջ բարեկարգ
դպրոց մը կանգնելը... քիչ ժամանակի մէջ
դպրոցը փառաւոր չէնքով չինուած եւ ան-
ցեալ տարուան Սեպտեմբերի 1ին աշակեր-
տաց դասատուութիւն ալ սկսեր է...»
(Հայաստան, 1849, Թ. 144, Մարտ 26) :

Յաջորդ տարիներուն չի յիշուիր այլեւս :

2. ԱԶԳԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862)

Հիմնուած է 1862 Մայիս մէկին: 1863 Յունիս 10ին Ակնէն կը հաղորդեն Պոլսոյ Մասիսին. «...սպարտ անձին կը համարինք համառօտիւ ծանուցանել ձեզ իբրեւ Ազգային տեղեկութիւն Ակնայ Նորահաստատ Ազգասիրական Ընկերութեան կազմութիւնը . . . Այս Ընկերութիւնը 1862 Մայիս մէկէն ծաղում առնելով, նպատակ դրած է իրեն... քաղաքիս մէջ դպրոցական արդի վիճակը բարելացնել, բարեպաշտական գործոց բառ կարի ձեռնառու ըլլալ, ուսման ու գիտութեան յարգը ճանչցնել ու ծաւալել... կը յուսայ Ընկերութիւնը որ բաժանորդագրութեամբ հանդանակելով շահեցուցած ստակը՝ որոշեալ ամբողջ գումարի մը հասցնելով՝ գիշերօթիկ դպրոց մըն ալ կանգնելու...» (Մասիս, Կ. Պ. 1863, Թ. 595):

Ինչպէս կը տեսնուի՝ աւելի քան տարի մը վերջ է որ Ընկերութիւնը իր գոյութիւնը չը ծանուցանէ եւ սակայն «նորահաստատ» կը համարի զայն:

Հնութեան մէջ Պոլսոյ Վարազայ Հավատիս (1865, Թ. 192) եւ Օրագիր (1871, Թիւ 445) յիշատակած են Ընկերութիւնն: 1878ին տակաւին իր գոյութիւնը կը պահէր, թէեւ ոչ աշխոյժ գործունէութեամբ. կը յիշէ զայն Գարեգին Յ. Վ. Սրուանճտեանց (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 252): Իսկ 1895ին կը գրէ Յովսէփ Ճանիկեան. «Նպատակն է երբ դրա-

մազլուխն 1000 հատ օսմ. լիբայի հասնի՝ վարժարան մի բանալ. նաեւ միմեանց օգնել: 1864—65ին վարժարան մի բացած են, բայց 1—2 տարի յետոյ դոցուած է: 1873ին եւս «Լուսաւորչեան» անուամբ վարժարան մի բացին, բայց գրամազլուխն եւ եկամուտն որոշեալ գումարին հասած չլինելով՝ 1—2 տարի յետոյ դոցեցին: Ունի իւր ժողովներն ու Կանոնագիրն, որ վաւերացեալ է...» (Յովսէփ Ճանիկեան, *Հնութիւնք Ակնայ, Թիֆլիս* 1895, էջ 41):

Տօֆր. Տաղաւարեան (Արեւելք, Կ. Պ. 1898, Թ. 3854) չէ կրցած տալ Ընկերութեան անունը: Սխալ է, հետեւարար, Մասիսի (1881, Թ. 2889) յօդուածագրին քով Ընկերութեան հիմնումի տարին — 1867 — որուն կը հետեւի նաեւ Ա. Ալաօյանեան (ՏԵՍ Աստղաբերդ, Կ. Պ. 1951, Թ. 5—6, էջ 117):

Ընկերութեան կարեւոր անդամներ եղած են. Յովսէփ Ճանիկեան, Գրիգոր Տէր-Գրիգորեան, Մարտիրոս Պարսամեան, Գրիգոր Միննեքեան, Գէորգ Գույումեան եւ Յակոբ Թորոսեան (Աստղաբերդ, *անդ.* էջ 119):

3. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864)

Ակնցիները Պոլսոյ մէջ 1864ի ամբան Ընկերութիւն մը հիմնած են, որուն անունը չի տար օրուան հայ թերթը: Մասիս (1864,

թ. 661) 1864 Հոկտ. 10 թուականով կը գրէ իր «Խառն լուրերու» մէջ. «Կը լսենք թէ մայրաքաղաքս գտնուող քանի մը Ակնեցի հայազգի Ակնայ մէջ ամերիկացի կտաւ շինելու գործարան մը հաստատելու համար Ընկերութիւն մը կազմեր եւ թ. Դրան ազերսազիր մատուցեր են որ այս հաստատութեան համար պէտք եղած հրամանն ու արտօնութիւնները շնորհէ իրենց: Միանգամայն ազգ. Քաղաքական Ժողովոյ ալ ազերսազիր մը տալով կը խնդրեն եղեր որ իրենց խնդրանոց կատարմանը համար միջնորդութիւն ընեն թ. Դրան առջեւ. կը խոստանան եղեր տարուէ տարի Ակնայ աղջկանց վարժարանին տասն հազար դուրուշ նպաստ նուիրել՝ քանի որ Ընկերութիւնը կանգուն կենայ»:

Ուրիշ տեղ լուսարանութիւն մը գտած չենք:

4. ԱՆՁՆՈՒԷ՞Ր ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864—65?)

1874 Ապրիլին կը գրէ Պոլսոյ Ասիա թերթը՝ պատմելով հին, անցած դէպք մը. «Ակնայ քաղաքին դասատու Կ. Պոլսեցի Խոսրով էֆ. Մուրատեան ... երկու տարւոյ չափ Ակնայ մէջ դասատուութիւն քրած ժամանակ իր կազմած ազգօգուտ մէկ Ընկերութեանը համար հալածական ըլլալով՝ Կ. Պոլիս վերադարձած էր...» (Ասիա, Կ. Պ. 1874, թ. 22, Ապրիլ 6):

Ո՛չ Ընկերութեան անունը եւ ոչ հիմնումի բուսականը յայտնի է :

5. ՆԱՀԱՊԵՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1865)

Կազմուած է 1865ին : Հիմնադիրն է Միսաք Թիմուրեան, որ Ընկերութեան նպատակին վրայ տեսարակ մը հրատարակած է, ուր կ'ըսէ. «Նահապետական անուն Ընկերութիւն մը կազմեցինք, որպէս զի անով կարեւանք երկրագործական արդար վաստակոյ համար աշխատիլ եւ միջոց ձեռք բերել» (Գ. Ծ. Վ. Սրուանձտեանց, Թորոս Աղբար, Ա., էջ 260 եւ 262) :

Ընկերութեան հիմնումէն քանի մը տարի վերջ՝ Մշոյ դաշտին մէջ գիւղ մը կը գնեն Սրուանձտեանց վարդապետին միջոցաւ ու զիւղին անունը կը դնեն Նոր Հայ գիւղ (ՏԵ՛ս մանրամասնութիւնը՝ Թորոս Աղբար, անդ՝ էջ 260—68 եւ Ակն եւ Ակնցիք, Փարիզ 1952, էջ 791) :

Ընկերութիւնս յիշուած է Մանգումէի Էփֆեարի կողմէ (Կ. Պոլիս, 1869, Թ. 918) :

6. ԹԱՆԳԱՐԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1865—68)

Կը յիշունի 1869 Մայիսին՝ սա անորոշ ձևով. «Այնպէս ազգային զպրօցները խիստ խեղճ վիճակի մէջ են, բայց Թանգարան անուն Ընկերութեան մը անկախ եւ փոքրիկ վարժարանը կայ, զովութեան արժանի է, ուր քառասուն եւ հինգ տղայի չափ ուսմունք

և Լեզուադիտութիւն կը սորվին (Մանգումէի էփեար, Կ. Պ. 1869, Թ. 954) :

Յիշատակութեան այս անորոշութիւնը և ևս ևս Ընկերութեան 1869ին արդէն սեպհական դպրոց մ'ունենալու պարագան թոյլ կու տան խորհելու թէ Ընկերութիւնը 1869ին նոր չէր կրնար ըլլալ : Հետեւաբար, ըստ մեզ, կարելի է 1865—68 տարիները հիմ առնել Ընկերութեան հիմնումի քուականին :

7. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872)

Հիմնուած է 1872 Յուլիս 1ին : Հիմնադիրներէն մին և ևս Ատենայեայտ՝ Զարեհ Կ. Թորոսեան 1874ին Ալէնէն կը տեղեկագրէ. «Թուէս երկու տարւոյ չափ յառաջ քաղաքիս մի քանի դասատուաց և ևս երիտասարդաց հետ Ուսումնասիրական անուամբ Ընկերութիւն մը կազմեցաք Թանգարանով (Գրադարան) Ընթերցարան մը հաստատելու համար, ընթերցանութիւնը և ևս դաստիարակութիւնը տարածելու և ևս մտքերն լուսաւորելու և ևս զարգացնելու նպատակաւ» (Լոյս, Կ. Պ. 1874, էջ 204) :

Ընկերութիւնը ունեցած է իր Կանոնագիրը, մեզի անծանօթ. չարաթական անդամաւճարն է 20 փարս : 1874ին 30 անդամ ունեցած է : Հիմնադրութեան առաջին տարին Մաղիկ անունով ձեռագիր (խմորատի՞պ) Շարաթաթերթ մը հրատարակած է Ընկերութիւնը՝ նիւթական-բարոյական շահ

մը ապահովելով, սակայն երկրորդ տարւոյն սկիզբը Ազգ. Վարչութիւնը դադրեցնել տուեր է թերթը: Բ. տարին Ընկերութիւնը ներկայացուցած է «Վահան Մամիկոնեան» անունով ողբերգութիւնը: Ընկերութեան անդամները երեք կարգի կը բաժնուին.
 1. Հիմնադիր կամ զործօն անդամներ,
 2. Պատուոյ անդամներ եւ 3. Պարզ անդամներ (Լոյս, անդ. էջ 204—205):

Ա. Խորասաննեան 1875 թ. 17ին Ազնէն կը զրէ որ Ուսումնասիրական Ընկերութեան «երրորդ տարեդարձի հանդէսը տեղի ունեցաւ ամսոյս 10ին ի ներկայութեան 50—60ի չափ արդոյ ուսումնասէր հանդիսականաց...» (Հայրենիք, Կ. Պ. 1875, թ. 269):

1881 Մայիսին կը կոչուի «Ուսումնասիրաց» Ընկերութիւն. ունի 31 անդամ եւ «կը ճզնի թանգարանով Ընթերցարանի մը շինութեան». «կ'երեւի թէ հոյակապ շինուածք մը պիտի բլլայ» (Մասիս, Կ. Պ. 1881, թ. 3909):

Տ. ԲԱՐԵԿԱՄ ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1877)

Բողոքական Հայոց կողմէ հիմնուած է 1877 Յունուար 1ին: Իր Կանոնագիրը, բաղկացած 7 Յօդուածէ՝ տուած է Աւետաքեր (Կ. Պ. 1877, թ. 17): Ընկերութեան նպատակն է. «Հայ երիտասարդաց բարոյական վիճակին յարմար տեսրակներ տալը» (Յօդուած 1.). Անդամ կրնայ բլլալ 25 տարե-

կանէն վար եղողը (Յօդ. 5) : Ընկերութեան վարչութիւնը կը կազմեն Ատենապետը, Գրագիրը եւ Գանձապետը : Ատենապետն էր Մ. Սմբատ Գաբրիէլեան, իսկ Գրագիրը՝ Աւետիս Ժամկոչեան (Աւետաքեր, անդ) :

9. ՇԱՀԱՔԵՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1877—78)

Կը յիշէ Գաբեգիմ Յ. վ. Սրուանձտեանց՝ իր մէկ Տեղեկագրին մէջ, որ կը կրէ սա խորագիրը. «Վիճակագրութիւն Ակնայ Առաջնորդութեան», գրուած 1878 Յուլիս 13ին : Նա կը գրէ. «Շահաքեր Ընկերութիւն, Հասոյթ բաժանորդներէ : Նպատակն է իրենց անձնական ապրուստ ըստ չափու ապահովել եւ եղած Զահուց հարկերին 10 յատկացնել վարժարանին : Այժմ (1878ին) ունին 500 ոսկի օսմանեան : Կարեւոր անդամք են՝ Մանուկ Գալէնտերեան, Գէորգ Յնձալեան, Յակոբ Գոբեան, Ստեփան Ղասապեան, Նիկողոս Խալասեան եւ Առաքել Սիրանեան» (Աստղաքերդ, Կ. Պ. 1951, Թ. 5—6, էջ 12) :

Հիմնադրութեան թուականը ճշգուծած է : Կրնայ 1877—78ին հիմնուած ըլլալ կամ քիչ մ'աւելի առաջ :

10. ԸՆԹԵՐՅԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Հիմնուած է 1879 Յուլիս 1ին «խիստ մեծ մասը երիտասարդներէ կազմեալ եւ նպատակ ընտրած է Ակնայ երիտասարդաց ըստ կարեւոյն ուսումներ աւանդել, կիրակ-

նօրեայ Ընթերցարանի մ'ունենալ եւ ուրիշ ազգօգուտ ձեռնարկութիւն մ'ընել» (Մասիս, 1881, Թ. 2909) : 1881ին 60 անգամ ունէր : Իր հիմնումէն սկսած բացած է Ընթերցարան մը, ուր կը հաւաքուէին անգամ եւ ոչ անգամ եղող անուս հայ երիտասարդներ, որոնք ցորեկները արհեստով կը զբաղէին, իսկ իրիկունները կը հաւաքուէին այս Ընթերցարանը թէ՛ ուսում առնելու, թէ՛ լսելու ընթերցումներ եւ թէ լրագրական լուրերն ստանալու համար : Ընկերութիւնը կու տայ նաեւ 2 ներկայացում . «Տրդատ Մեծ» եւ «Անի քաղաքի կործանումը» . Վերջին ներկայացումը կը կրկնուի կիներու համար, «ուր կանայք առաջին անգամ տեսան ներկայացում եւ մեծապէս զարմանալով եւ ուրախանալով՝ առաջարկեցին Ընկերութեան որ Քրք այնուհետեւ արական սեռին ներկայացում տայ՝ կրկնէ նաեւ իրենց սեռին ալ» (Մասիս, 1881, անդ) :

Այս տեղեկութիւնները տուողն է Ակնէն վ. Յ. Ա. Խալանեան՝ 1881 Մայիս 13 թուականով : Ինչպէս տեսանք՝ հիմնումի թուական յիշած է 1879 Յուլիս 1 : Մինչ Մասիսի ուրիշ մէկ թղթակիցը, որ 1881 Ապրիլ 22ին գրած է՝ Ընկերութեանս հիմնումի թուական տուած է 1879 Սեպ. 1 (Տե՛ս Մասիս, 1881, Թ. 2889) : Մենք Իսլրանեանինը աւելի ճիշդ կը համարինք, որովհետեւ վերջինս կը թուի թէ իբրեւ անգամ Ընկերութեան կը գրէ .

11. ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Կազմուած է Պոլիս 1879 Յուլիս 22ին՝ 100ի չափ պանդուխտ Ակնցիներէ։ Նպատակն է Ակնի «Ազգային վարժարանաց նիւթական եւ բարոյական բարոյք մատակարարութեան նպաստել» (Մասիս 1881, թ. 2838 եւ թ. 2889)։ 1879 Սեպտեմբերին Պոլսոյ մէջ 400 անդամ գրուած էին. իսկ Ակնի մէջ «բաւական չատ» անդամ գրուող եղած է, կը գրէ Թղթակից մը (Թերնէմանը Էֆեմար, Կ. Պ. 1879, թ. 682)։

Հիմնադիրներէն կը յիշուին հետեւեալները. Յակոբ Գորեան, Յարութիւն Բէյիզեան, Զարեհ Թորոսեան, Ս. Դաւթեան, Փիլիպպոս Քեչեան, Ստ. Բարումակեան, Ղուկաս Բոիկեան, Յարութիւն Արգարեան, Գ. Փանոսեան, որոնց ծրագիրն եղած է «հիմնելու նոր Ակն քաղաք մը, աւելի ազատով եւ անտեսական առաւելութիւններ ունեցող վայրի մը վրայ» (Ակն եւ Ակնցիք, Փարիզ 1952, էջ 161—62)։

Ընկերութեան անդամավճարն է չարաթական 30 փարա եւ ամսական 3 դահեկան (Մասիս, 1881, թ. 2838)։ Սմբատ (Մասիս, անդ) կը գրէ որ չատ եռանդով սկիզբ եղաւ Ընկերութեան, սակայն չուտով մարեցաւ եռանդը։

Ընկերութիւնը 1879ի աշնան նիւղ մը կ'ունենայ Ակն քաղաքի մէջ եւ կը հրատարակէ Ա. տարուան Հաշուեցոյցը (Մասիս,

1880, թ. 2562. 1881, թ. 2889) : Կ'երեւոյ
թէ ուրիշ տեղ ալ կ'ուշեցնայ ճիւղեր :

Պնխոյ մէջ Գործադիր Ժողովը կազ-
մած են .

Յ. Պ. Բայրսեան

Ատենապետ

Հ. Դաւիթեան

Ատենադպիր

Ասոնք արդէն 1879 Օգոստ. 8ին կ'իմաց-
նեն թէ Ակնայ մէջ ունին «Արամեան Ու-
սումնարան»ը, որուն 30 դիրք նուիրած է
Պոլսոյ «Դպրոցասիրաց-Արեւելեան» Ընկե-
րութիւնը (Մասիս, 1879, թ. 2399, Օգոս-
տոս) :

12. ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Հիմնուած է 1879 Սեպտեմբեր—Հոկ-
տեմբերին՝ Ակնի Վարի քաղի մէջ (Թերմե-
մանը Էփեմար, 1879, թ. 717 Հոկտ. 19) :
1880 Փետրուարին կը տողէ թղթակից մը թէ
«Վարի թաղի Ընթերցասիրաց Ընկերու-
թիւնը շատ աշխոյժ է բոլորին ուշադրու-
թիւնը գրաւած» (Թերմ. Էփեմար, 1880,
թ. 821) : Ընկերութիւնը 1880ին ներկայա-
ցում կու տայ (Անդ՝ թ. 1011) :

13. ԼՈՒՍԱՒՈՐՁԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880)

Կազմուած է 1880 Մարտ 12ին : Նպատակն
է. «Երեկոներն եւ Կիրակի օրերն ընթերց-

մամբ պարապիլ Ս. Գրոց եւ Ազգ. Պատմութեան եւ այլ բարոյական մատենից միջոցաւ» (Մասիս, 1881, թ. 2889) :

Ուրիշ տեղեկութիւն չունինք : Ունեցած է Կանոնագիր :

14. ԽՆԱՄԱԿԱԼՈՒՀԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1881)

Վ. Յ. Ա. Իպրանեան *վերոյիշեալ յօդուածին մէջ որ «Ազգային վիճակ յԱկն» խորագիրը կը կրէ՝ 1881 Մայիս 13ին կը գրէ Ընկերութեան մասին. «Խնամակալութեանց Ընկերութիւն... կազմեալ է իգական սեռէ եւ հաստատեալ 2—3 ամսէ հետէ, որոյ նպատակն է իրենց սեռի դպրոցին խնամակալութիւնն ստանձնել եւ ծախսը հոգալ եւ որոյ անդամոց թիւն է 50—60 եւ իրենց... գործակատարն է Արժ. Տէր Յարութիւն Քինյ. Յակոբեան» (Մասիս, 1881, թ. 2889, Մայիս 13) :*

Հիմնութի թուականն է, ուրեմն, 1881 Փետրուար—Մարտ :

15. ՄԻԱՅԵԱԼ ԸՆԿ. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԵՒ ԸՆԹԵՐՅԱՍԻՐԱՅ ԱԿՆԱՅ (1881)

1872ի «Ուսումնասիրական Ընկերութիւն»ը եւ 1879ի «Ընթերցասիրաց Ընկերութիւն»ը 1881 Ապրիլ 15ին Ընդհ. Ժողով ղուժարելով՝ «միաձայն հաւանութեամբ» կը միանան՝ «Երկու Ընկերութեանց նպատակը միեւնոյն ըլլալով» եւ կը կազմեն «Միացեալ

Ընկեր. Ուսումնասիրաց եւ Ընթերցասիրաց Ակնայ» (Մասիս, 1881, Թ. 1888—89) :

16. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1881)

Կը յիշուի 1881 Յուլիս 27ին, մինչդեռ 1881 Ապրիլ 22ին Ակնէն եղած թղթակցութեան մը մէջ, ուր Ակնի հին ու նոր Ընկերութիւններու վրայ կը խօսուի՝ (Մասիս, 1881, Թ. 2889) տակաւին անձանօր է «Կրթասիրաց»ը: Հետեւաբար հարկ է ընդունիլ թէ Ակնի «Կրթասիրաց Ընկերութիւն»ը կազմուած է 1881 Մայիս—Յունիսին:

Ա. Թովմասեան, Ակնէն 1881 Յուլիս 15/27ին Ակնայ «Ընթերցասիրաց Ընկերութեան» Բ. տարեդարձի հանդէսին վրայ դրած թղթակցութեան մէջ կ'ըսէ որ հանդէսին «ներկայ գտնուեցան քաղաքէն Ուսումնասիրաց, Լուսաւորչականաց եւ Կրթասիրաց Ընկերութիւնները, որք հանդէսին մէջ առանձին խումբ մը կը կազմէին» (Մասիս, 1881, Թ. 2955) :

Այդ հանդէսին մէջ «Կրթասիրաց»ի կազմէ կը խօսի Լեւոն Պ. Ասատուրեան (Անդ) :

17. ԱԿՆԱՅ ԿՐԹԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1882)

Վերոյիշեալ «Միացեալ Ընկ. Ուսումնասիրաց եւ Ընթերցասիրաց Ակնայ» կարճ տեւողութիւն մը միայն կ'ունենայ: 1882

Յուլիս 1ին «Ուսումնասիրաց», «Ընթերցասիրաց» եւ կազմալուծեալ «Արամեան» Ընկերութիւնները անդամ մըն ալ համաձայնութեան կու գան եւ միանալով՝ կը կազմեն «Ակնայ Կրթական Միութիւն»ը, որ կ'ունենայ իր Մասնաճիւղը Պոլսոյ մէջ։ Ասոր նպատակը կ'ըլլայ. «Ակնայ մէջ աղջկանց վարժարան մի բանալ եւ նախորդ Արամեան Ընկերութեան պատրաստ դրամը յատկացնել վարժարանի նախնական ծախսոց» (Մասիս, 1882, Թ. 3246, Յուլիս 27 եւ 1883 Թ. 3450)։

Մանգումէի էփեաբ (Կ. Պ. 1882, Թիւ 5019) եւս կը հաղորդէ որ 1882 Յուլիս 25ի որոշումով «Արամեան Ընկերութիւն»ը ինքզինքը լուծուած կը համարի եւ իր գանձանակին մէջ եղած 4745¼ դուրուշ գրամը կը յանձնէ իր ծրագրին գործադիր «Ակնայ Կրթական Միութեան» Կ. Պոլսոյ Մասնաճիւղին։

Սխալ է, հետեւաբար, «Ակն եւ Ակնցիֆ»ի գրածը թէ. «Արամեանի ձախողանքէն յետոյ Ազգասիրականին եւ Ուսումնասիրականին Պոլիս գտնուող անդամները 1882ին կը կազմեն «Կրթական Միութիւն» մը» (Ակն եւ Ակնցիֆ, Փարիզ 1952, էջ 162)։ Ո՛չ թէ «Ազգասիրական» եւ «Ուսումնասիրական» Ընկերութիւններու, այլ «Ուսումնասիրական», «Ընթերցասիրաց», «Արամեան» Ընկերութիւններու միացումով է որ կը կազմուի «Ակնայ Կրթական Միութիւն»ը։ Հիմ-

նումբի թուականն է 1882 Յունիս 1 (Մասիս, 1882, թ. 3246) :

Միութիւնը կ'ունենայ իւր Կանոնագիրը, զոր խմբադրած է Գ. Յ. Վ. Սրուանձտեանց (Մասիս, 1883, թ. 3450) : Տեսած չենք :

18. ՆԵՐՍԻՍԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1883)

Կազմուած է 1883ի սկիզբները : Կը յիշուի 1883 Մարտ 15ին : Թղթակիցը — Հ. Յ — կը զբէ վերոյիշեալ թուականով. Ակնայ Ս. Գէորգ «Թաղին Ներսիսեան Օրիորդաց Վարժարանին մի խնամակալութիւն կազմուեցաւ, որոյ անդամքն են հետեւեալ Համեստաւոյլ Տիկնայք.

Ա. Պ. Նարլըեան	Ատենապետ
Խ. Գ. Տէր-Գրիգորեան	Ատենադպիր
Մ. Դ. Գույումճեան	Գանձապետ
Ե. Պ. Քէլէկճեան	
Տ. Պ. Մազմանեան	
Պ. Բէյրսեան	

Սոյն Համեստաւոյլ եւ պատուաւոր Տիկնանց ջանիւք եւս Ընկերութիւն մը կազմուեցաւ «Ներսիսեան Ընկերութիւն» անունամբ, որոյ նպատակն է Օրիորդաց վարժարանի աղքատիկ աղջկանց դպրոցական առարկայները ձրի մատակարարել եւ անոնց գաստիարակութեանը հսկել... Սոյն Ընկերութեան անդամուհեաց թիւը 52 եւ ամսա-

կան բաժինը 1 դահեկան է» (Մասիս, 1883, թ. 3450, Մարտ 15) :

19. ՆԱՐԵԿԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1884)

Հիմնուած է Պոլիս 1884ի դարնան, «որ իր մէջ կ'առնէ քաղաքի (Ակն), Ապուշեխի, Կամարակապի, Կարուշլայի, Լիճքի եւ Բենկայի Պոլիս գտնուող երիտասարդութիւնը : Իրենց ծրարիրն է օգնել գպրոցներուն... այս Միութեան կեանքի ալ կարն կը տեսէ» (Ակն եւ Ակնցիք, անդ՝ էջ 164) :

Ձենք գտած հին, ժամանակակից տեղեկատուութիւն մը :

20. ԱԿՆԱՅ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1898)

Կազմուած է Բոստոնի (Ամերիկա) գաղթող Ակնցիներէ 1898ի ձմեռը, նպատակ ունենալով օժանդակել Ակնայ վարժարաններուն չքաւոր աշակերտներուն : Կ'ունենայ 30է աւելի անդամներ : Իր Վարչութիւնը ահաւասիկ .

Միքայէլ Եէնիդոմճեան	Ատենասպետ
Գրիգոր Պալթայեան	Ատենադպիր
Նիկողոս Հօփիկեան	Գանձապահ

Ընկերութիւնը 1900ին Ակնայ Առաջնորդարանին կը գրկէ 300 դուլար՝ Խասկելեաններու միջոցաւ : Տեւած է մինչեւ 1910 (Ակն եւ Ակնցիք, անդ՝ էջ 795—96) :

21. ՈՐԲԱՆՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1900)

Հիմնուած է 1900 Յունուար 1ին Գա-
հիրէի (Եգիպտոս) մէջ:

(Արշալոյս, Գահիրէ 1900, Թ. 66):

21ա. ԱՂՔԱՏԱՆՆԱՄ (1901)

Կը հիմնուի 1901 Նոյեմբերին (Արեւելք,
Կ. Պ. 1904, Թ. 5637):

22. ՆԱՐԵԿԵԱՆ ԸՆԿ. ԱԿՆԱՅ ԵՒ ԹԵՄԵՐՈՒ (1908)

Ինչպէս շեշտեցինք վերը՝ 1884ի Ընկե-
րութիւնը կարն կեանք մը ունեցեր է եւ ժա-
մանակակից ոչ մէկ հայ թերթ յիշատակած
է զայն: Հետեւաբար կարելի է նոր Ընկերու-
թիւն մը նկատել նոյնանուն այն Ընկերու-
թիւնը, որ 1908ին հիմնուած է: 1908ի Սահ-
մանադրութեան յաջորդող օրերուն Պոլսոյ
Ակնցիք — քաղաքէն ու գիւղերէն — կը հիմ-
նեն «Նարեկեան Ընկերութիւնը Ակնայ եւ
քեմերու»: Հիմնումի ճշգրիտ թուականն է
1908 Նոյեմբեր 1: Ընկերութեան նպատակն
է. «Բոլոր Ակնցի ազգայիններու միջեւ բնդ-
հանուր միութեան կապ մը հաստատել...
կրթական եւ տնտեսական վիճակը բարւոքել
եւ յառաջացնել» (Մանգ. Էֆեաթ, Կ. Պ.
1908, Թ. 2272): Անմիջապէս կազմուած է
Ծրագիր-Կանոնագիր մը: Իսկ անդրանիկ
Վարչ. Ժողովը ունեցած է սա կազմը.

Գէորգ Գալէնտէրեան, Գրիգոր Մարդա-
րեան, Մարտիրոս Պոսթանճեան, Յակոբ
Գորեան, Նշան Թորոսեան, Սարգիս Պարսա-
մեան, Սրապիոն Պէկեան: Իր Գործադիր
Ժողովին անդամներն էին. Գարեգին Էմիր-
զեան, Գրիգոր Գորեան, Գրիգոր Մազմա-
նեան, Եղուարդ Հազարեան, Լեւոն Հընդ-
լեան, Հրանդ Թորոսեան, Մարտիրոս Քէ-
պապճեան, Մերլոն Պարսամեան, Մերու-
ժան Պարսամեան, Յարութիւն Տիրատու-
րեան, Յովհաննէս Ամիրեան, Յովհաննէս
Պօղոսեան, Սահակ Տէմիրճեան (Մանգ. Էֆ-
ֆեար, անդ):

23. ԱԿՆԱՅ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

(1909—10)

Կազմած են Նիւ Ճըրզի Էւ Նիւ Եորք
բնակող Երեսուցի Հափ պանդուխտ Ակնցի-
ներ, նպատակ ունենալով «հայրենիքի
կրթական գործին ոյժ տալ կարելի ամէն
միջոցներով» (Ազատամարտ, Կ. Պ. 1910,
Թ. 1074, Մարտ 5):

Հիմնուժը կրնայ եղած ըլլալ 1909ի
վերջը կամ 1910ի սկիզբը: Եղբարք Գաբրիէ-
լեան հաւաքած էին 200 դուլար՝ Ընկերու-
թեան նպատակին գործածուելու համար
(Անդ):

24. ՆԱՐԵԿԵԱՆ ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1910)

1908ին Պոլսոյ մէջ կազմուած «Նարե-
կեան Ընդ. Ակնայ Էւ Թեմերու» Ընկերու-

թիւնը Գահիրէի մէջ Մասնաճիւղ մը կ'ունենայ սա տիտղոսով. «Ակնայ եւ թեմերու նաբեկեան Կրթասիրաց Ընկերութիւն», որ 1910 Յուլիս—Օգոստոսին 61½ անդլիական սակի կը զրկէ Պոլսոյ Ազգ. Խնամատարութեան (Ժամանակ, Կ. Պ. 1919, Թ. 3594) :

25. ԱԿՆԱՅ ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
(1918—19)

Պոլսոյ մէջ հիմնուած է — թերեւս իրրեւ ճիւղ մը Բոստոնի կամ Նիւ Ճըրզիի Ընկերութիւններու — Ուսումնասիրաց Ընկերութիւն մը 1918—19ին : Ահա՛ իր կոչը 1919 Յուլիսին. «Ակնցի հայրենակիցներէն անոնք որ աքսորաւայրերու եւ կամ ուղղակի Ակնայ մէջ կը գտնուին, օգնութիւն ստանալու համար թո՛ղ գիմեն Ակնայ Ուսումնասիրաց Ընկերութեան կեդր. Վարչութեան» (Ժամանակ, Կ. Պ. 1919, Թ. 3567) :

26. ԱԿՆԱՅ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1945)

Կազմուած է Ամերիկա 1945 Յունուար 20ին՝ ներկայութեամբ 26 Ակնցիներու : Ընտրուած Վարչութիւնը հետեւեալն է .

Գրիգոր Գալուստեան	Ատենապետ
Գրիգոր Դշիսոյեան	Փոխ-Ատենապետ
Խաչիկ Նետիւրեան	Ատենադպիր
Երուանդ Գարրիէլեան	Փոխ-Ատենադպիր
Գարեգին Գապուլեան	Գանձապահ

Ահա իրենց նպատակը. 1. Օգնել... աղետեալ Ակնցի հայրենակիցներուն, 2. Կազմակերպել բոլոր Ակնցիները եւ հիմնել Նոր Ակն մը Հայաստանի մէջ. 3. Հաղորդակցութեան մէջ մտնել սփիւռքի Ակնցիներուն հետ եւ հետաքրքրուիլ անոնց վիճակով:

Այս Միութիւնը ընդարձակ գործունէութիւն կ'ունենայ մինչեւ օրս: Իր կարեւոր ձեռնարկն է հրատարակութիւնը «Ակն եւ Ակնցիք» (Փարիզ 1952, էջ 1045) բաւական խնամուած հատորին՝ աշխատասիրութեամբ Առաքել Քէչեանի եւ Մկրտիչ Պարսամեանի:

ԱԿՆԱՅ ԳԻՒՂԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ԱՊՈՒԶԵՆ ԳԻՒՂ

1. ԱՐՇԱՂՈՅՍ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1857)

Հիմնուած է 1857ի սկիզբը: Պոլսոյ Մասիսը (1857, Թ. 305) նախ անորոշ յիշատակութիւն մ'ընելէ վերջ՝ 1858 Յունուար 10ին կը գրէ. «Անցեալ տարւոյն սկիզբները լրացիրս համառօտիւ յիշեր էր Ակնայ Ապուշիս Գիւղի բարեպաշտ հայ ժողովրդական ցոյց տուած ուսումնասիրական գովելի ջանքը, որով բաժանորդական Ընկերութիւն մը մէջերնին կազմեր ու իրենց Գեղին դպրոցը բարեկարգելու ձեռք զարկեր էին: Այս օրերս գիր առինք նոյն Ապուշիս Գեղէն

որ յիշեալ Ընկերութիւնը ընդ բարեխնամ պաշտպանութեամբ Ակնայ Գեր. Սրբղ. Առաջնորդին եւ ընդ նախագահութեամբ Պէկեան յարք. Սուփաս աղային՝ դպրոցին բարեկարգութեան... սկսեր է» (Մասիս, Կ. Պ. 1858, թ. 361) :

1858ին Ընկերութեան նախագահ ընտրուեր է Արրահամ Պէկեան, իսկ Գանձապետ՝ Արիստակէս Տէր-Պօղոսեան : Պոլսոյ Ապուշեխցիներ 16,000 զուրուշ նուէր կը զրկեն իրենց Գիւղի դպրոցին (Անդ) :

Ի՞նչ էր Ապուշեխի այս Ընկերութեան անունը : — Ինչպէս տեսանք՝ ժամանակակից թերթը՝ Մասիս չէ աւանդած զայն : «Սկսնակ Բանասէր» (Դոկա. Տաղաւարեան) 1898ին ունի լոկ յիշատակութիւնս. «Ակնայ Ապուշեխ գիւղի Ընկերութիւն (1858)» (Արեւելք, Կ. Պ. 1898, թ. 3854), սխալ ըլլալով իր տուած հիմնումի թուականը — 1858 :

Շատ ուշ — 1871 Մարտին — առաջին անգամ Պոլսոյ Օրագիրը (1871, թ. 407) կը յիշէ «Ապշեխ Գիւղի Արշալոյս բարեկաւատակ Ընկերութիւնը» : Յետոյ Պոլսոյ Մամուլ զաւեշտաթերթը եւս 1872ին կը յիշէ սա ձեւով. «Ապջուղայ Գիւղին Արշալոյս անուամբ... Ընկերութիւնը իւր... անցեալ տարի հեղինակած 276 Յօդուածէ բաղկացեալ Կանոնագիրը, որ նոր Գիւղացւոց ազատամտաց կողմէ չընդունուեցաւ...» (Մամուլ, Կ. Պ. 1872, թ. 209, էջ 20) :

Պոլսոյ Հայրենիք (1872, Թ. 92) թերթի մէջ եղած քննադատութեան մը պատասխանելով՝ Պոլսոյ Ապուշեխցիները կը գրեն. «...Մինչդեռ... բազմաթիւ Ընկերութիւններ իւրեանց խարդախ գործերուն՝ հիմնադատակ կը լինէին, սոյն (Արշալոյս) Ընկերութիւնը անյողողող իւր ջանից եւ արդեանց մէջ օր քան զօր կը յառաջդիմէ» (Մէնմուայը Հավատիս, Կ. Պ. 1872, թիւ 1036) :

Տեսանք թէ Ընկերութեան սկզբնական նպատակը Գիւղի դպրոցին բարեկարգութիւնը եղած է : 1871ի տեսնները Ընկերութիւնը կ'ունենայ նոր ուղղութիւն մ'ալ. կը կոչուի «Արշալոյս Առեւտրական Ընկերութիւն» (Մէնմ. Հավատիս, անդ), սակայն առաջին նպատակը ջնջուած չէ : Ատոր ապացոյց է սա փաստը որ այդ տեսն — 1872ին — Ընկերութեան անդամ, Գանձապետ եւ Տնօրէն է Ապուշեխի վարժարանին ուսուցիչը՝ Յ. Խախվէնեան (Մէնմ. Հավ., անդ) :

2. «ԱՐՇԱԼՈՅՍ» ԵՐԻՏ. ՄԻՈՒԹԻԻՆ (1874)

Հին (1857ի) «Արշալոյս»ը անձանօթ եղած է «Ակն եւ Ակնցիք»ի խմբագիրներուն : Ասոնք կը յիշեն 1874ին կազմուած մը, որ կը կոչուի, — «Արշալոյս» երիտասարդաց Միութիւն» : Հիմնադիրներն են Շաւարշ Հովեան, Հմայեակ Ագառեան, Եղիշէ վարդապետեան, Յարութիւն Պէկեան, Ստեփան

Ազնաւորեան, Սրապիոն Փափազեան, Ասատուր Պարսամեան, Մուրատ Ստեփանեան, *եւ ուրիշներ . . . որոնք կը հրատարակեն «Մտրակ»ը: Կը հիմնեն Լսարան եւ Թատրոն եւ կը կազմեն ճոխ Մատենադարան»* (Ակն եւ Ակնցիք, *անդ՝ էջ 163*) :

Ընկերութեանս յիշատակութեան չենք հանդիպած հին հայ թերթերու մէջ :

3. ՎԱՐԱԳԱՅ ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Կազմած են Պոլսոյ պանդուխտ Ապու- չեխցիներու «երիտասարդք՝ յիշեալ Գիւղին մէջ աղջկանց վարժարան մը բանալու նպատակաւ» (Մասիս 1879, *թ.* 2250) :

Մասիս առաջինն է այս լուրը տուողը, սակայն չի ճշգեր հիմնումի բուսկանը : Այդ թուականը տուած է Ակնցի յօդուածագիր մը 1881 Ապրիլ 22ին, որուն համեմատ Ապու- չեխի այս Ընկերութիւնը հիմնուած է 1878 Դեկտ. 9ին (Մասիս, 1881, *թ.* 2889) : Մասիսի այդ յօդուածագիրը կ'աւելցնէ որ «Յաւելով կը լսենք թէ այս Ընկերութիւնը լուծուած է վերջին օրերս» (Անդ) :

Ընկերութիւնս կը յիշէ Պոլսոյ լրագիր Թերթը (1879, *թ.* 1040) : Յիշատակած է նաեւ Սրումանեանց (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 259) :

Ընկերութիւնը 1880 Սեպտ.ին բացած է Գիւղին մէջ աղջկանց վարժարանը (Թերթ. Էփեար, Կ. Պ. 1880, *թ.* 975) :

4. «ՎԱՐԱԳ» ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1911)

Կաղմած էն Պոլսոյ նժդէհ Ասուհէխցիք 1911ի դարնան. կը յիշուի 1911 Յուլիսին եւ իր Կանոնագիրը վաւերացումի զրկած է Պատրիարքարան (Ազատամարտ, Կ. Պ. 1911, Թ. 646 եւ ժամանակ, 1911, Թ. 853) :

ԲԵՆԿԱ-ԲԻՆԿԵԱՆ ԳԻՒՂ

1. ԵՐԻՏԱՍԱՐԴՆՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1859—60)

Բենկա կամ Բինկեան Գիւղի հնադոյն Ընկերութիւնը կը յիշուի շատ ուշ — 1875ին — հակաճառութեան մ'առթիւ Մանգումէի Էփեմար թերթին մէջ (1875, Թ. 2832) : Դժբախտաբար Վիեննայի մեր հաւաքածոյին մէջ Մանգումէի այդ թիւը — 1875, թիւ 2832 — կը պակսի : Այդ թիւին մէջ առաջին անգամ յիշուած է Բենկայի «Նախնի Երիտասարդաց Ընկերութիւնը» : Այս յիշատակութիւնը ծանօթ է մեզի Բենկայի «Մերոպեան վարժարանի» Տեսուչ՝ Աստուածատուր Խ. Մեծատուրեանի մէկ թղթակցութենէն, որ պատասխան մ'է Մանգումէի թիւ 2832ի յօդուած-նամակին : Դժբախտաբար Մեծատուրեան, որ հիմնադիրն է Ընկերութեան՝ չի ճշդեր ո'չ անունը եւ ոչ ալ հիմնումի բուականը այդ Ընկերութեան : Ահա Աստուածատուր Խ. Մեծատուրեանի յիշատակութիւնը. «Նախնի Երիտասարդաց Ըն-

կերութիւն *բաժն ալ* մեր եւ Տէր-Յակոբեան Աղեփանդր աղայի յատուկ ջանիւք ժամանակաւ հաստատուած Ընկերութիւնն է, որոյ *դօնսօլիտները այժմ թաղ. սնտուէն է...*» (Մանգումէի Էփեփար, Կ. Պ. 1875, Թ. 2866, Յուլ. 9) : Արդեօք «Երիտասարդաց Ընկերութիւն» :

Թէեւ Ընկերութեանս անունը չի տար, սակայն Հիմնումի մօտաւոր ժամանակը կը ճշդէ Յովհաննէս Մ. Շախեան, որ 1869 Փետր. 7ին կը գրէ. «Բիւնկեանի Վարժարանը ... ունէր ասկէ 10 տարիի չափ յառաջ 18—20 հազար զուրուշի չափ գումար մ'ալ, աղջկանց վարժարանի անունով կազմուած Ընկերութեան մ'արդիւնքը, որուն ես ալ բաժանորդ էի եւ այս գումարը եկեղեցւոյն անջած է» (Մասիս, Կ. Պ. 1869, Թ. 905) :

Հիմնումը կրնայ եղած ըլլալ, ուրեմն, 1859—60ին :

2. ՀԱՅՐԵՆԱՍԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1865—66)

Կը յիշուի 1869 Յունուար 31ին (Ծիածան, Կ. Պ. 1869, Թ. 9) : Որքան կ'երեւայ՝ Պոլիս հիմնուած է : Հիմնադիրներն են Բիւնկեանցի «առոյգ երիտասարդներ» : Հիմնադրութեան ժամանակի մասին կ'ըսուի 1869 Յունուար 31էն «*քանի տարի յառաջ*», այսինքն՝ քանի մը տարի առաջ : Որով կարելի է նկատի առնել իբր 1865—66 :

Պոլսոյ Մասիսի քով ալ կը յիշուի Ընկե-

բութիւնս Բինկեանցի Յովհաննէս Շախեանի
կողմէ՝ 1869 Փետր. 7ին (Մասիս, 1869,
թ. 905) :

Ընկերութիւնը ունեցած է գրամագլուխ
մը — «Երկու հարիւր հաւ հարիւրնոց եւ եր-
կու հաւ տասնոց քոնսօլիտ» (Ծիածան,
անդ) :

3. ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1869)

Բինկեանի Մեսրոպեան վարժարանի
Տնօրէն-ուսուցիչ Աստուածատուր Խ. Մե-
ծատուրեան է հիմնադրել Ընկերութեան,
որուն մասին ինքը վերոյիշեալ յօդուած-նա-
մակին մէջ, գրուած 1875 Յունիս 20ին, կը
գրէ (սլատասխանելով Մանգումէի էփֆեարի
թ. 2832ի մէջ երեւցած հաւաճառութեան
մը) . «Աշակերտաց Ընկերութիւն ըսածը, որ
դպրոցի մէջ վեց տարիէ հետէ մեր հաստա-
տած Սանուց Ընկերութիւնն է . . . Այս Ընկե-
րութիւնը սաներէն կազմուած ժողով եւ
միանգամայն կանոնաւոր տետրակ ունի եւ
արդիւնքն եղած է մինչեւ հիմայ 200էն
աւելի Հայ մատենագրութիւններ գետեղել իր
Թանգարանին (Գրադարան) մէջ . . . » (Ման-
գումէի էփֆեար, 1875, թ. 2866) :

1875էն վեց տարի առաջը կ'ըլլայ 1869
հիմնումի տարին :

1884ին զեռ կը շարունակէ Ընկերու-
թիւնը իր գործունէութիւնը եւ Բենկայի
աչքի բիրն է ան . — թէ՛ Գիւղին եւ թէ՛ Պոլ-

սոյ մէջ մասնաւոր դրամահաւաք կ'ըլլար անոր նպատակներուն դործածուելու համար : 1884ին 2130 զուրուշ հաւաքած էին : Այդ տարին Ընկերութեան Ատենապետն է Նշան Ղոնչէկիւիեան, որ Վարդանանց տօնին հանդիսութեան առթիւ Ընկերութեան կողմէ կը խօսի եւ շնորհակալութիւն կը յայտնէ ժողովուրդին համակրութեան համար (Տէս Արեւելք, Կ. Պ. 1884, Թ. 60) :

«Ծ. Տ.» ստորագրող թղթակից մը 1893ին կը տողէ. «Ժամանակին «Սանուց Ընկերութիւն» անուամբ աշակերտական Ընկերութիւն կազմուեր է Վարժարանին նոր նպաստ մը ձեռք բերելու համար եւ որոշ դումար մը հաւաքեր է տարուէ տարի : Այդ զումարով հաստատուեր է Վարժարանին յատկացեալ փուռ մը», որուն եկամուտով «աշակերտաց պիտոյքը (թուղթ, գրիչ, գիրք, թանաք) կը մատակարարուի» . «այդ դումարով եւ զպրօցասէր նախնեաց կտակած մի քանի եկամուտներու արդիւնքով կազմեր է Բենկայի վարժարանին պէտք եղած դասական ու գիտական գրքերէ բաղկացեալ կոկիկ Մատենադարան, զոր մինչեւ այսօր ոչ մի Ազգ. վարժարանի մէջ չէի տեսած . . .» (Արեւելք, 1893, Թ. 2967) :

1909ին վերակազմած է Ընկերութիւնս Բիւնկեանցի Յովհաննէս Դանիէլեան եւ «ճոխացուցած Մատենադարանը» (Ազատամարտ, 1909, Թ. 49) :

4. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԱԿՈՒՄԲ (1910)

Պոլիս կազմուած է՝ նպատակ ունենալով «վերաբանալ Գիւղի աղջիկներու վարժարանը, նպատակ երկսեռ վարժարաններու (Կանոնագիր Բիկլեանի Կրթասիրաց Ակումբի, Կ. Պ. 1910, էջ 1) :

Իր Կանոնագիրը ունի 22 Յօդուած, զոր վաւերացնելու ջանք կը թափեն 1910ին (ժամանակ, Կ. Պ. 1910, թ. 543) : Ընկերութեան ամսական անդամավճարն է 2 դահեկան (Յօդ. 1) : — Ընկերութեանս մասին տե՛ս նաեւ Բիւզանդիոն (1910, թ. 4052, 4074) : — 1914ին Ընկերութիւնս կը կոչուի «Կրթասիրաց Ընկերութիւն» (ժամանակ, 1914, թ. 1801) :

5. ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1911)

Հիմնուած է Պոլիս 1911ին : Ունի իր Կանոնագիրը՝ 22 Յօդուածով՝ հրատարակուած Մարգուան 1911ին :

Ահա իր նպատակը. «Զարգացնել Բիւնկեանի մէջ երկրագործութիւնը եւ իր նեղ օրերուն մէջ փոխառութեան ձեռով օգնել երկրագործին» (Կանոնագիր Երկրագործական Միութեան, Մարգուան 1911, էջ 3) :

Ընկերութեան անդամները երեք կարգի կը վերածուին. — Հիմնադիր, նուիրատու եւ պատուոյ անդամներ. սովորական անդամավճարն է ամսական 5 դահեկան (Յօդ. 6) :

6. ԲԱՐԳԷՆ ՍԻՒՆԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿՅ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1919)

Կազմուած է Պոլիս 1919 Ապրիլ 6ին՝ 50 անդամներով (Տեղեկագիր Հայրենակցական Միութեանց. Կ. Պ. 1921, էջ 4) : Մայր Դիւանը կը կազմէին .

Թաղէոս Մեծատուրեան Ատենապետ
Օր. Զարմուհի Մեծատուրեան Ատենաղագիր
Իսկ Վարչութիւնը՝

Յակոբ Հովուեան Ատենապետ
Յարութիւն Միլոյեան Ատենաղագիր
Սուրէն Տէր-Յակոբեան
Զարմայր Մեծատուրեան

Խոսքով եղիկեան (Տեղեկագիր, անդ՝ էջ 13) :

1921ին կը յիշէ Ընկերութիւնս ժողովուրդի Զայնը (Կ. Պ. 1921, Թ. 678) :

ՆԱՐՈՒԷՐ ԳԻՒՂ

1. ԼՈՒՍԱՒՈՐԶԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1866)

Հիմնուած է 1866ի աշնան : Հիմնադիրն է Նարուէրցի Յովհաննէս Զօրապասեան : Ընկերութեան նպատակն է . «Վասն պիտայից վարժարանիս» (Մասիս Փոքր, Կ. Պ. 1867, Թ. 10) :

ԿԱՄԱՐԱԿԱՊ ԳԻՒՂ

1. «ԶԱՅՆ ԲԱԶՄԱՅ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870)

Առաջին յիշատակութիւնը Մանգ. Էֆ-
ֆեարէն ունինք, որ Կամարակապէն 1870
փետր. 9 թուականը կրող Գ. Սարեանի թղ-
թակցութիւնը հրատարակելով՝ կ'իմացնէ
թէ Ընկերութիւնը շատ հակառակութեան,
ատելութեան ու շանթի հանդիպելով հան-
դերձ՝ կատարեր է իր «սկզբնաւորութեան
հանդէսը» Ս. Կոզմաս վանֆին մէջ: Զ'ըսեր
սակայն թէ ե'րբ հիմնուած է. բացց որով-
հետեւ Ընկերութեան Բ. տարեգարձը 1871
Յունուար 31ին կը տօնեն (Օրագիր, Կ. Պ.
1871, թ. 407), հետեւաբար ճշգրտած կ'ըլլայ,
կը կարծենք, թէ Ընկերութեան հիմնումի
թուականն է 1870 Յունուար 31:

Ընկերութեան Վարչութեան, Կանոնա-
դրի եւ այլն, մասին տեղեկութիւն չ'աւան-
դուիր. սա միայն յայտնի է որ Ընկերութեան
Ատենապետն է Գ. Սարեան (Օրագիր, անդ):

Ընկերութիւնս յիշուած է նաեւ Հայրե-
նիֆէն (1871, թ. 35 փետր. 24):

2. ԱԶԳԱՆԱԶԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1873?)

«Ակն եւ Ակնցիֆ»ի անձանօթ մնացած է
Կամարակապի հնազոյն Ընկերութիւնը. —
«Զայն Բազմաց» Ընկերութիւն: Իրեն համար
Կամարակապի հնազոյն Ընկերութիւնն է
«Ազգանապետն Ընկերութիւն»ը, որ հիմ-

նուած է 1873ին (Ակն եւ Ակնցիք, անդ՝ էջ 163) : Նախաձեռնութեամբ կամ թելադրութեամբ Խոսրով Մուրատեանի եւ Ազարիա Դեբճակեանի կազմած են Ընկերութիւնս՝ Երեմիա Բարդուղեան, Գրիգոր Սարեան, Մկրտիչ Մամիկոնեան, Ստեփան Գարակէօղեան, Առաքել Խանդատեան, Նշան Թորոսեան, Կարապետ Ա. Թունեան, Ներսէս եւ Միքայէլ Հալաճեան (Անդ) :

Անգամ մը վերակազմուելէ վերջ՝ Ընկերութիւնը տեւած է մինչեւ 1879 «ծառայելով զպրօցին եւ ժողովուրդին լուսաւորութեան գործին» (Անդ) : — Ազգանաղեան Կամարակապի մէջ հիմնած է բեմ, թատրոն եւ «Մտրակ» թերթը, զոր վարած է Գարեգին Պլէօխանեան (Անդ) :

3. «ՅԱՅՍ Ի ՊԱԿ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875)

Կազմուած է 1875ին : Հիմնադիրներն են. Խաթուն Վառվառէ Ալթունեան, Խանար Խանգատեան, Նազու Մովսէսեան, Տիրուհի Խէրեան, Թէմսիւփ Պէռեան, Մարիամ Թորոսեան, Խատէմ Խէրեան, Աստղիկ Սրապեան, եւ այլն : Կամարակապի այս Տիկիններուն կազմած Ընկերութիւնը այնքան չնորհալի եւ օգտաշատ եղած է որ իր տեսակին մէջ անդուգական է թէ՛ նպատակով եւ թէ՛ իր գործունէութեամբ (Ակն եւ Ակնցիք, անդ՝ էջ 164) : Տեւած է 4 տարի. «զիրոյն որբ եւ աղքատ աղջիկները տանտիկնու-

թեան պատրաստելով եւ ամուսնացնելով : Մանուանդ նշանակալից է տղեղներու ընտրութիւնը, որոնց կարուձեւ սորվեցնելէ զատ, զբամօթիաներ ալ սահմանած է» (Անդ) :

Հայ թերթերու մէջ յիշատակութեան մը չենք հանդիպած :

4. ԳՊՐՈՅԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876)

Կամարակապի տարեցները կազմած են «Դպրոցասիրաց»ը 1876ին իրրեւ պահակ հին քարփերուն եւ իրրեւ յիշատակ՝ Գիւղին կը ձգէ ընկուզենիէ շինուած գեղակերտ Մատենադարան մը եւ բազմաթիւ գրքեր (Ակն եւ Ակնցիք, անդ՝ էջ 164) :

Գտած չենք յիշատակութիւն մը հինէն :

5. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Կամարակապի երիտասարդութիւնը բաւական ատենէ ի վեր փափաղ ունենալով հիմնել նոր Ընկերութիւն մը՝ նախաձեռնութեամբ Պետրոս Վասիլեանի 1879 Յունիս 1ին հիմը կը դնեն «Ընթերցասիրաց Ընկերութեան» : Անժիջապէս կը կազմեն Կանոնագիր մը, զոր քանի մը փոփոխութիւններէ վերջ կ'ընդունին բոլորը : Ընկերութեան նպատակն է. «Ընթերցանութեան եւ քանախօսութեան միջոցաւ ծաւալել ուսմանց սէրն եւ արծարծել Հայ սրտից մէջ ազգութեան եւ

կրօնասիրութեան ոգի եւ խանդ» (Փունջ, Կ. Պ. 1879, Թ. 1387, Յուլ. 4) : Ամսական բաժանորդագիրն է 3 դահեկան : Այս Ընկերութեան մէջ «անուսն իրաւունք ունի ձրիապէս ուսանելու եւ ուսումնականը պարտք՝ ուսուցանելու» (Անդ) : Ընկերութիւնը 1879 Յունիս 19ին ունէր 54 կտոր զիւրք :

Հազիւ անցած տասնեակ մը օրեր Ընկերութեանս հիմնումին վրայ՝ Ընկերութեան անդամները պատշաճ կը համարին Ակնի նորընտիր Առաջնորդ Գ. Ծ. Վ. Սրուանձտեանցի անունով յորջորջել իրենց Ընկերութիւնը եւ ահա կը վերակոչեն զայն «Սրուանձտեանց Ընկերութիւն» — «տարապայման համակրութեան» համար, կը գրէ օրուան թերթը (Փունջ, անդ) 1879 Օգոստոս 12ին կը ներկայացնեն «Կոռնակ» ողբերգութիւնը՝ ի նպաստ Ընկերութեան (Փունջ, 1879, Թ. 1403) : — 1881ի յօդուածագրին համեմատ Ընկերութեանս նպատակն է՝ «Ուսանիլ եւ ուսուցանել» (Մասիս, 1881, թիւ 2889) :

6. ԱԶԳԱՆԱԶԵԱՆ ԴՊՐՈՅԱՍԻՐԱՅ ԵՒ ՅՈՅՍ Ի ՊՍԱԿ ՄԻԱՅԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՔ (1879)

Կազմուած է 1879 Յուլիս 1ին, նպատակն ըլլալով՝ «Ընթերցանութեամբ պարապիլ եւ յապագային Ուսումնարան մը բանալ, երբ իւր նիւթական վիճակը ներէ» (Մասիս, 1881, Թ. 2889) :

Կամարակապի աղջկանց Վարժարանը — Սանդիստեան — 1872էն է : Մինչեւ 1885 կերպով մը շարունակած է իր գոյութիւնը՝ ուսուցիչ ունենալով առաւելագէտ այրեր : 1883—84ի առեւտրէն Վամարակապի «Աղ-զանազեան, Դպրոցասիրաց եւ Յոյս ի Պսակ Միացեալ Ընկերութիւնք»ը աղջկանց այդ վարժարանին համար պատրաստուած վարժուհի մ'ունենալու համար՝ Սանդիստեանի բարձրագոյն կարգէն Օր. Տիգրանուհի Զաւրզեանը երգչկայի Օրիորդաց Վարժարանը կը դրկէ իր ծախքով, որպէս զի հոն թէ՛ հարկ եղած ուսումը եւ թէ՛ մանաւանդ ասղնագործութիւնը սորվելով՝ կարենայ ուսուցչուհի ըլլալ Սանդիստեանի մէջ : 1885ին Օր. Զաւրզեան ընթացաւարտ ըլլալով՝ Ընկերութիւնը զայն կը ներկայացնէ Կամարակապի Հոգարարձութեան : Հոգարարձութիւնը սիրով յանձն կ'առնէ եւ փոքրիկ հանդէսով մը Սանդիստեան Վարժարանի բացումը կը կատարէ, ուր ճառեր կը խօսուին եւ Օրիորդ Զաւրզեան ալ դրաւոր ուղերձ մը կ'արտասանէ : Բոլորը ուրախ եւ զոհ՝ շնորհակալութիւն կը մատուցանեն Ընկերութեան իր այդ գեղեցիկ արդիւնքին համար : «Սրտառուչ էր տեսարանը, կը զրէ թզթա-կիցը, զի զառաջինն Կամարակապայ կրթա-կան յարկի մը ներքեւ Կամարակապցի Օրիորդ մը ուսման գիմնով արբեցած՝ ուսումն կը քարոզէր իւր քերք եւ իւր մարգ . . » (Արեւելք, 1885, Թ. 503) :

ԼԻՃՔ ԳԻՒՂ

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1871)

Պոլսոյ Հայրենիք (1871, թ. 44, Ապրիլ 13) կը գրէ. «Մայրաքաղաքս պանդխտող Լնեցի մեծ. ազգայինք... 20էն աւելի անձինք գովելի նպատակաւ Ընկերութիւն կազմել են իրենց հայրենեաց եկեղեցւոյ եւ դպրոցին բարեկարգութան ու յառաջադիմութեան համար, սկսեալ են հանդանակութեան... Պոլսոյ մէջ անշարժ կալուած մը առնել յիշեալ նպատակին յատկացնելու ու համար»:

Ընկերութեան անունը չի յիշուիր:

2. ԱԶԳԱՆԱԶԵԱՆ ԹԱՏՐՈՆԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879?)

Կը յիշուի Մասիսի քով 1881 Ապրիլ 22ին (Մասիս, 1881, թ. 2889): Նպատակն է «Գիւղին ազգային վարժարանին նիւթապէս նպաստել» (Անդ):

1908—10ին վերակազմուած է Ընկերութիւնս. Պոլսոյ մէջ 1912ին ժողովներ կը գումարեն (Ժամանակ, Կ. Պ. 1912, թ. 1217):

ՏՐԱՊԵՉՈՆ (ՆԱՀԱՆԳԸ)

1. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՎԵՐԾԱՆՈՒԹԵԱՆ ԹԱՆԳԱՐԱՆԻ (1825)

Յովհաննէս ֆհնյ. Կիւրեղեան, Տրապիզոնի փոքրիկ դպրոցին վարժապետը, ժ.թ.

դարու առաջին քառորդին դադարաբար կը յղանայ մշակութային Ընկերութիւն մը հիմնելու, նպատակ ունենալով «Իւրաքանչիւր անդամոց Ընկերութեան վճարել ամ ըստ ամէ դահեկանս երեք եւ այնու դումարաւ կանդնել թանգարան վերծանութեան եւ միանդամայն հոգալ զգրեանս եւ գայլ կարելուր պէտս աղփատին մանկանց դպրոցին» (Աւետիք, Պէտրութ 1935, էջ 174) :

Ինչպէս կը տեսնուի՝ Ընկերութեան առաջին նպատակն է վերծանութեան թանգարան, այսինքն՝ Գրադարան-Ընթերցարան մը ունենալ. երկրորդ՝ աղփատ աշակերտներու դպրոցական պիտոյքները հոգալ : — Ընկերութեան հիմնումի թուականը կը թուի ըլլալ 1825 Փետր. 5 :

Ընկերութիւնը կարճ ժամանակէն բաւական անդամ կ'ունենայ : Հ. Գէորգ վարդապետ, որ այդ ատեն Տրապիզոնի մէջ կը դործէր՝ Տէր Յովհաննէսին եւ Ընկերութեան միւս անդամներուն կ'առաջարկէ 1825 Փետր. 22ին որ Ընկերութիւնը վերածուի Ս. Կուսին Անարատ Յղութեան Եղբայրութեան : Բոլորն ալ կը հաւանին, որով Հ. Գէորգ տասը Յողուածէ բաղկացած Կանոնադիր մը կը յօրինէ, որուն մէջ կը շեշտէ որ անդամները դարձեալ տարեկան 3 դահեկանի տուրքը պիտի վճարեն Վերծանութեան թանգարանին համար : Այդ կանոնադիրը կը զրկէ Հ. Գէորգ տեղական Եպիսկոպոսին, որպէս զի հաստատէ Եղբայրութիւնը եւ կանոնները :

1825 Ապրիլ 1ին կը հասնի կանոններու վաւերացումը եւ Տրապիզոնի մէջ գոյութիւն կ'առնէ «Անարատ Յղութեան Եղբայրութիւն»-ը (Աւետիք, անդ) :

Հին Ժամանակագրութիւն մը 1828 Փետր. 23ին կը հաղորդէ որ Անարատ Յղութեան Եղբայրները Գրադարան մը չինեցին եւ գրքերը հոն զեռեղեցին (Աւետիք, 1936, էջ 27) :

Ընկերութիւնս Հայ Կաթողիկէ հաստատութիւն մըն է :

2. Ս. ՓԲԿԶԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1847)

Հիմնուած է 1847ի վերջերը՝ յորդորեն-րով Տրապիզոնի Առաջնորդ Կարապետ Ծ. Վ.ի : Ընկերութեան նպատակն է. «Բարեկարգել եւ զարգացնել իրենց դպրատունը» (Հայաստան, Կ. Պոլիս 1848, Թ. 81 : — Արշալոյս Արարատեան, Զմիւռնիա 1848, Թ. 303) : Ընկերութեան գործօն անդամներն են. Մազլըմ Պոյանեան, Առաքել Զաքարիան եւ Սարգիս Գարակէօզեան : Պոլսոյ մէջ Ընկերութեան ներկայացուցիչն է Գէորգ Կիրմեան (Հայաստան, անդ) :

Դպրոցին մնայուն եկամուտ ապահովելու համար Ընկերութիւնը կը ձեռնարկէ երկու քարաշէն խանութներու շինութեան (Հայաստան, անդ՝ Թ. 82) : Պօղոս Գազանեան կը նպաստէ Ընկերութեան եւ կ'ընտրուի պատուոյ նախագահ (Անդ) :

3. Ս. ԳԱՅԻԱՆԵԱՆՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1852)

Կազմուած է 1852ին՝ նպատակ ունենալով հետեւեալը. «նպաստել աղջկանց դաստիարակութեան եւ հաստատել «Գայիանեան» վարժարան մը» (Արեւելք, Կ. Պ. 1898, թիւ 3854) :

Արեւելեան պատերազմի (1853—1855) պատճառաւ Ընկերութիւնը չի կրնար չարունակել իր գործունէութիւնը եւ մինչեւ 1856 անդործ կը մնայ : 1856 Յունուար 1ին կը վերակազմուի Աբէլ վ. Միսիթարեանի քաջալերանքով, որուն Տրապիզոն գալէն ի վեր, կը գրէ թղթակից մը, «ուսումնասիրութեան սաստիկ եռանդ մը արծարծեցաւ ամենուս սիրաւը» (Մասիս, Կ. Պ. 1856, թ. 224) :

Ընկերութեան վերակազմութեան առթիւ կը գրեն Տրապիզոնէն. «Մինչեւ այս տարի թէ՛ այր եւ թէ՛ կին 500 հոգի անգամ գրվեր էին Ընկերութեան, որոնք նոր տարիէն իրենց շաքաքական տուրքերը սկսան տալ. կանանց ջերմեռանդութենէն ու նորէնոր ընկերագրվելու եռանդէն ստիպվեր էինք մենք եկեղեցիներուն ամբիոններէն եւ իշխանք առանին եւ արտաքս՝ քարոզել եւ քաջալերութեան անձրեւ տեղալու ժողովրդեան այս պաղարեր սիրտերուն վրայ, որոնք լսելով թէ աղջկանց դպրատունը պիտի բացվի, չգրվող Տիկնայք անգամ գրվելու փութացան եւ առաջուց գրվողներն ալ իրենց անվճար մնացած շաբաթականները տալու սկսան... Աղջկանց կրթութեան անկշռելի օգուտը լաւ

հասկցած ըլլալով, շատ բարեպաշտ մայրեր իրենց բերնին հացը կտրելու յօժարութիւն ունին՝ իրենց գաւակացը մշտնջենաւոր հաց մը պատրաստելու համար... շատ տուներ բոլոր ընտանիքով գրված են...» (Մասիս, 1856, Օգոստոս 1) :

Տրապիզոնի Հայութեան այս միահամուռ եռանդէն ու զոհարերութենէն քաջալերուած՝ տեղւոյն մեծերը 1856 Յունիս 1ին կը բանան Գայիանեան աղջկանց վարժարանը՝ պաշտպանութեամբ «Ս. Գայիանեանց Ընկերութեան» : Անանուն թղթակիցը, որ հաւանօրէն եկեղեցական մ'է՝ կը շարունակէ վերի թրդթակցութեան մէջ տեղեկագրել. «Ասանկ ջերմեռանդ սիրոյ եւ ազնիւ նախանձաւորութեան մը զեղեցիկ արդիւնքներէն քաջալերուած, Աստուծոյ ամենագորին շնորհիւր... աղջկանց դպրատունը Յունիս 1ին բացինք աղգային Հոգաբարձուաց եւ իշխան Աղայից խոհեմ կառավարութեամբը եւ անընդմիջական գործակցութեամբ նորընտիր Հոգաբարձուաց Ազանան Աղայի Յովհաննէսեան եւ աղգասէր Մելիքն Աղայի Թիւրքեան... Գայիանեանց վարժարանը այս օրուան օրս 72 աղջկունք աշակերտ ունի... ուսման եւ ասեղնագործութեան դասատուները մեր ազգէն բարեպաշտօն կանայք են, իսկ գրութեան եւ կրօնական կրթութեան վարժապետ քաղաքիս Չարխափան Եկեղեցւոյ խոհեմափայլ Տէր Համբարձում քահանայն» (Մասիս, անդ՝ Թ. 236) : — Հայաստանի եւ Գաւառներու մէջ

բացուած առաջին ազգկանց Վարժարանն է
ասիկա, եթէ չենք սխալիր: Զի յիշուիր թէ
Ընկերութիւնը ունեցած է իր Կանոնագիրը:

4. ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1852—53)

Հիմնուած է իբր 1852—53ին: 1855ի
վերջերը Աբէլ Վ. Մխիթարեանի «ազգու յոր-
դորանքներովը», «թմրութենէ արթնցնելով»
Ընկերութիւնը կը վերակազմուի, Վարդա-
պետը «գեղեցիկ եւ իմաստուն Կանոններ» կը
հաստատէ: Ընկերութիւնը, իբր երախտա-
դիտական փոխարժէք՝ իր ծախքով կը տպա-
գրէ Աբէլ Վ.ի գրած «Անիի քամբորդու-
քիւնը» (Մասիս, 1856, Թ. 206): — Ընկե-
րութեանս մասին ուրիշ ծանօթութիւն կը
պակսի:

5. Ս. ՍՏԵՓԱՆՈՍԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1854)

Հիմնած են Տրապիզոնի եկեղեցիներու
դպիրները: Ունի շաքաքական բաժնեվնար
մը եւ շաքաքական գանձանակ մը՝ եկեղե-
ցիներուն մէջ: Նպատակն է՝ «Վարժարանի
տղայոց երաժշտութիւն սորվեցնելու հա-
մար... ուսուցիչ մը վարձել» (Աբէլ վարդ.
Մխիթարեան, Վէպ դաղթականութեան
Հայոց Տրապիզոնու. Կ. Պ. 1857, էջ
59—60):

6. ՍԻՆԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1856)

Կազմուած է 1856ի սկիզբները «քանի մը
ուսումնասէր ազգայիններէն եւ անձնական

օգտի նպատակաւ» : Ընկերութիւնը իր շահին 5%ը վարժարանի օգտին կը յատկացնէ (Աբէլ վ., անդ., էջ 58—59) : Ժամանակակից հայ Մամուլի մէջ հանդիպած չենք Ընկերութեան անուան : Չենք գիտեր թէ ունեցած է Կանոնագիր եւ ո՛րքան կեանք ունեցած է :

7. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1856)

Հիմնուած է «Գիրք հրատարակելու եւ ուսման սէրը տարածելու նպատակաւ» (Արեւելք, Կ. Պ. 1898, թ. 3854) : — Ընկերութիւնը «Վերծանութեան սեմեակ» (Ընթերցարան) մը կը բանայ, ուր ունի ամէն տեսակ գրքեր ու թերթեր : 1856 Նոյեմբերին Ընկերութեան անդամներու թիւը հասած էր 90ի : Անդամները 10 փարա, իսկ ոչ-անդամները 20 փարա վճարելով կը կարդան գիրք կամ թերթ (Մասիս, Կ. Պ. 1856, թ. 253 :

8. ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862)

Խ. Ա. Էլմասեան (աշխոյժ երիտասարդ մը, որ շատ կարեւոր թղթակցութիւններ բրած է Տրապիզոնէն Պոլսոյ հայ թերթերուն) կը տեղեկադրէ 1863 Յունուար 30 թուականով. «Թատրոնին մեծ օգուտները տեսնելով՝ հոս ալ քանի մը աշխոյժ պատանիներ մասնաւոր Ընկերութիւն մը կազմեցին ու թատեր մը ամէն պէտք եղած զարդերը պատրաստելով՝ թատրոն մը բացին, ուր Նոյեմբեր 12էն ի վեր ամէն գիշեր, բաց

ի Հինգշաբթի օրերէ, իրենց խաղերը կը ներկայացնեն...» (Մասիս, 1863, Թ. 575) :

Ինչպէս կը տեսնուի՝ Ընկերութիւնը կազմուած է 1862ի աշունէն առաջ եւ արդէն նոյն տարւոյ Նոյեմբերին կրնան ներկայացում տալ: Ի՞նչ էր սակայն Ընկերութեան անունը, զոր էլ մասեան մոռցած է տալ: — Տրապիզոնէն գրուած նամակէ մը կ'իմանայ Մասիսի խմբագիրը թէ Տրապիզոնի մէջ 1862ին բացուած թատրոնը «Լուսինեան քատրոն» կը կոչուի եւ 1863ին ալ ներկայացումներ կու տայ, ուր 150—250 հոգի ներկայ կ'ըլլան հայ եւ օտար (Մասիս, 1863 Թ. 617) : Տարակոյս չի մնար թէ Ընկերութեան անունն է «Լուսինեան Ընկերութիւն» :

1867ին դադրած է Ընկերութիւնը, թէեւ Տրապիզոնի մէջ կը շարունակուին ներկայացումները (Ժամանակ, Կ. Պ. 1867, էջ 53) :

9. ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ ԱՌԵՒՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1863)

Պոլսոյ Մեղու (1863, էջ 327) կը գրէ. «Տրապիզոնի մէջ Լուսինեան անունով Առեւտրական Ընկերութիւն մը հաստատուեր է 1863 Յունուարի սկիզբէն, որ 100 բաժինէ պիտի բաղկանայ, իւրաքանչիւր բաժնի համար շաբաթը կէս մանէք տուրքով»: Ընկերութիւնը ունի իր Կանոնադրութիւնը, տպուած Պոլիս (Անդ), զոր չենք տեսած :

10. ԸՆԹԵՐՅԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864)

Կազմուած է 1864ին: Ահա իր Վարչութիւնը.

Ստեփան Թրրիաքեան

Ատենայեա

Յովսէփ Ֆէթվաճեան

Վարդան Խաչեան

Խաչատուր Էմմասեան (Վարազայի Հավատիս, Կ. Պ. 1864, Թ. 115): Իր մասին ուրիշ տեղեկութիւն գտած չենք:

11. ԽՈՐԷՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864)

Հիմնուած է 1864ի վերջերքը եւ բացած Ընթերցարանի մը, ուր պիտի գտնուին բոլոր հայերէն քերքերն ու պարբերականները (Ժամանակ, Կ. Պ. 1865, էջ 6): Ընկերութիւնը 1865ի սկիզբը ունէր 40—50 անդամ, իսկ 1865 Յուլիսին բոյլցեր են արդէն եւ քաջալերանքի կարօտ են (Անդ, էջ 118): 1867ին Ընկերութեան Ընթերցարանը կ'այցելէ Մկրտիչ Խրիմեան Սրբազան, նորընտիր Պատրիարքը: Ընթերցարանը կը գտնուէր Առաջնորդարանի ներքին յարկին մէջ (Մանգումէի Էփեմար, Կ. Պ. 1869, Թ. 1086):

12. ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864—66)

Հիմնումի տարին չի յիշուիր: Հիմնադիրներն են Լուսաւորչեան վարժարանի աշակերտները, որոնք 1867ին ունին Թանգարան (Գրադարան) մը. իրենց կը նուիրէ մեծ վաճառական Գ. Նատիրեան մէկ լուինի (ուկի) եւ Ս. Վ. Թէոդորեանի գիրքը

(Փունջ, Կ. Պ. 1867, Թ. 171) : — 1881ին վերակազմուած՝ կը շարունակէ գործել : Վարժարանը կ'օժտէ բնագիտական գործիքներով, աշխարհացոյցներով, դասագրքերով ու թերթերով (Հայրենիք, Կ. Պ. 1881, Թիւ 888) : — Իր նպատակն է հոգալ դպրոցական պիտոյքներ : Ունէր 50 անդամ (Անդ.) :

13. ԲԱՐԵԿՐԹԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870)

Հիմնած են Տրապիզոնի Հայ Կաթողիկէները : Ունին զանազան թերթեր՝ ընթերցման համար (Օրագիր, Կ. Պ. 1871, Թ. 406) : — 1871ին 60 անդամ ունէր եւ սեպհական Ընթերցարան մը՝ զանազան գրքերով ու թերթերով (Բուզնամէի Մէնմ. Հավատիս, Կ. Պ. 1871, Թ. 640) : Ծանօթ չէ թէ ո՛րքան տեւած է : Ունեցած է Կանոնագիր մը :

14. ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872)

1872 Յունիս 1ին կազմուած է : Նպատակն է. Լուսաւորչեան վարժարանի նիւթականը ապահովելու համար անշարժ կալուածներ կառուցանել : Անդամաւճարն է շաբաթական 40 փարա : 1872ին բաժանորդներու թիւը հասած էր 700ի : Ընկերութեան 500 Քրանկ կը նուիրէ ռուսիարենակ Պ. Սաբարով եւ 25 մանէթ ներսէս վարժապետեան Սրբազան (Փող, Կ. Պ. 1872, Թ. 195) : 1874ի սկիզբը, գերեզմանատան կողմը կը շինէ 8 խանութ (Մասիս, Կ. Պ. 1874, Թ. 1503) :

15. ԳԱՐԵԳԻՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876)

Հայ Կաթողիկէ Ընկերութիւն մըն է : Հիմնուած է 1876 Յունուար 1ին : Ունի իր Կանոնագիրը , հրատարակուած 1876ին , որ կը բաղկանայ 30 Յօդուածներէ (մեր Մատենադարանի օրինակը պակասաւոր է) : Ահա Ընկերութեան նպատակը . «Գարեգիներեան Ընկերութեան նպատակն է զրամ շահեցնել եւ բազմապատկել՝ առանց դրամագլխոյն դրաւ՝ չելու շահուն չորս մասին մէկ մասովը ընկերաց բարւոյն համար բարոյական , ընթերցասիրական եւ նիւթականի վերաբերեալ օդատակար միջոցներ հայթայթել (Կանոն Ա.) բաժանորդագլինն է՝ շարթէ շարաթ մէկ դահեկան մէնիտիէ վճարել (Կանոն Դ.) . Ընկերութեան տարեդարձի օրն է Վարդանանց Տօնը , երբ տեղի կ'ունենայ Չայնաւոր պատարագ մը եւ յետոյ հանդէս մը (Կանոն Ը.) :

16. ԱՐԱՐԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876—77)

Կը յիշուի 1877 Սեպտ.ի սկիզբը : Հիմնած են Կաթողիկէ եւ Լուսաւորչական Հայերը : Բացած են սրնարան մը , ուր բերել կու տան հայերէն , գաղղիերէն , տաճկերէն լրագիրներ (Հայրենիք 1877 , Թ. 369) : Անդրազոյն ծանօթութիւն կը պակսի :

17. ՎԱՐԱՋԳԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Կը յիշուի 1878 Դեկտեմբերին լոկ անունով (Լոյս , Կ. Պ. 1878 , Թ. 76) :

18. ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Շահակցական Ընկերութիւն մ'է : Ունեցած 45 անդամ (Անդ) :

19. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ «ՊԱՏԱՆԻՔ ԳՊՐՈՑԱՍԻՐԱՅ»
(1879)

Գարեգին վ. Սրուանձտեանց Տրապիզոն կը հասնի 1879 Մայիս 4ին. Մայիս 6ին կը պատարադէ եւ կը քարոզէ. զանազան առիթներով կը խօսի եւ կը հրահրէ տեղւոյն Հայութիւնը՝ մշակութային նոր կեանքի ու վերելքի յորդորելով : «Տրապիզոնի թմբրեալ ժողովուրդը կարծես անմիջապէս սթափեալ՝ ամենուրեք նորա բանից զործադրութեան վերայ կը խորհէին շուկաներու, հրապարակներու, կրպակներու մէջ...», կը գրէ թղթակից մը Տրապիզոնէն՝ Մայիս 10ին : Ահա այդ ճառերու եւ խրախուսանքի արդիւնքներէն մին կ'ըլլայ որ Տրապիզոնի պատանիներ 1879 Մայիս 6—8ին կազմեն Պոլսոյ «Արեւելեան-Դպրոցասիրաց Ընկերութեան» մէկ ճիւղը՝ կոչելով զայն «Ընկերութիւն «Պատանիք Դպրոցասիրաց», որուն անդամներու թիւը Մայիս 10ին հասած էր 45ի (Փունջ, Կ. Պ. 1879, Թ. 1375) : Նպատակն էր՝ «լրագիր եւ գրքեր բերելով օգնել ընթերցասիրութեան ծառայումին» (Հայրենիք, 1881, Թ. 888) :

Ընկերութիւնը 1881ին ունէր Ընթերցասրահ մը եւ 3 ամսաթերթ, 1 օրաթերթ եւ 100 գիրք : Հասոյթին 7% կը զործածէր իր

նպատակին, իսկ 25%ը չահու կու տար :
Կուղէր ընդարձակ տեղ մը վարձել իբր Բն-
թերցարան : Ընթերցարանի մուտքն էր 10
փարա (Հայրենիք, անդ) :

20. ՄԱՏԵՆԱԳԱՐԱՆԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Հիմնուած է 1879ի գարնան եւ 1879
Մայիս 12 թուակիր թղթակցութիւն մը հիմ-
նուած ըլլալը հաղորդելէ վերջ՝ կը խոստա-
նայ յաջորդիւ տեղեկութիւն տալ մանրա-
մասնօրէն (Մասիս 1879, թ. 2333) : Բայց
յաջորդ թիւերու մէջ չենք գտներ որեւէ տե-
ղեկատուութիւն :

21. ՀԱՅ ՈՐՍՈՐԴԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879—80)

Կը յիշուի 1880 Հոկտ. 18ին : Հիմնա-
դիրներն են Տրապիզոնի Բնկերական Հա-
մագգային Վարժարանի ուսուցիչները՝ Թի-
կեան, Մանուկ Դանիէլեան, Յ. Միքայէ-
լեան : Նիւթապէս օգնած են «Դպրոցասիրաց-
Արեւելեան»ի եւ «Միացեալ Բնկերութիւնի
Հայոց»ի (Փունջ 1880, թ. 1517) :

22. ՍԱՆՈՒՀԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880)

1881 Նոյեմբերին «Դեռակազմ» է, գուցէ
կազմուած 1880ի սկիզբները : Հիմնադիրներն
են Լուսաւորչեան երկսեռ վարժարանի Սա-
նուհիները : Իրենց նպատակը նոյն է «Սա-
նուց Բնկերութեան» հետ, «միայն թէ ասոնք
ընական գիտութեանց պէտքերու փոխան,
պիտի ունենան ձեռագործի նիւթեր, քննու-

Թեան ատեն յառաջադէմ աշակերտութեաց իբր մրցանակ ոսկեայ կամ արծաթեայ խաչանիշներ պիտի պարգեւէ... Օ՛հ, Աստուած օրհնէ ձեր զործի սկիզբն, ո՛վ սիրուն աղջիկներ ապագայ օրհնեալ մայրեր» (Հայրենիք 1881, Թ. 888) :

23. ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880*)

Այս եւ յաջորդ Ընկերութեան յիշատակութիւնը զտած ենք, 1960ին, Իսրայէլի Հայ Պատրիարքարանի (Գումգափու) Դիւանին մէջ գտնուած հին տետրակի մը էջերուն մէջ, ուր հիմնումի քուական նշանակուած չէ: Հիմնումը կրնայ 1880ին ըլլալ: Նպատակն է՝ Հայաստանի մէջ մշակութիւնը տարածել: Հող գնած է Մշոյ մէջ: Ունէր 12 անդամ:

24. ՀԱՄԱԶԳԱՅԻՆ ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880?)

Հիմնադիրները Տրապիզոնի «Համագալին վարժարան»ի Սաներն են: Նպատակն եղած է բարոյապէս նպաստել աղքատ ուսանողաց: — 1899ի Բարեկենդանին Տրապիզոնի «Խումբ մը երիտասարդներ» թատերական ներկայացում կու տան ի նպաստ «Դպրոցական Սանուց Ընկերութեան» (Արեւիկ, Կ. Պ. 1899, Թ. 3858 եւ 3965): Հաւանօրէն «Համազգային»ի «Սանուց»ն է ասիկա:

25. ՀԱՅՈՒՀԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880)

Նախատակն է «Գոյացած հասոյթէն մասամբ օգնել Կ. Պոլսոյ «Ազգանուէր Հայուհեաց Ընկերութեան» եւ տեղւոյն իգական վարժարանի մէջ ձեռագործի վարժուիի մը պահելով՝ աղջկանց վարժարանի ձեռագործաց զարգացման խնամ տանիլ: Իրենց նիստերն ու արձանագրութիւնք կանոնաւոր են, որոց կը նախադաշէ Նորին Սրբազնութիւնը (Մատթէոս Նաղարեանց Սրբազան) եւ Տէր Մեսրոպ քահանայ է քարտուղարը: Թո՛ղ ներեն ինձ հոս հռչակել իրենց անուանքն ի բարի օրինակ այլոց:

Համեստափայլ Տիկնայք.

Զիւմրիւթ Թ. Գաւուղճեան Ատենապետ

Մ. Իսկուհի Ս. Էլմասեան Ատենաղալիր

Մ. Իսկուհի Ս. Աղաճանեան Գանձապետ

Հեղինէ Մ. Տ. Համբարձումեան

Թաղուհի Ռ. Տ. Համբարձումեան

Մարիամ Գ. Գասպարեան

Շողակաթ Մ. Միրիճանեան

Համասփիւռ Պ. Կոթպաշեան

Իսկուհի Մ. Տէտէեան Հաւաքիչ

Վերջերս 25 մեծիտիյէի փոքրիկ զումար մը զրկեցին Կ. Պ. Հայուհեաց Ընկերութեան: Մտաղիր են աղջկանց ձեռագործաց մէկ վիճակահանութիւնը կատարել, որք

ընդ ամէնէն 100 կտորէն աւելի են... Ընկերութեան դրամադուլութիւնը իբր 70 լիւրացի յանդած է. ունի 300ի չափ բաժանորդ, մէկ մի բաժին ամսական մէկ դրուշ է» (Փուլնջ, Կ. Պ. 1882, Թ. 1676) :

Մասիսի (1881, Թ. 2796) մէջ թղթակից մը Տրապիզոնէն 1881 Յունուար 5 թուականով կ'իմացնէ. «Վերջերս քաղաքիս մէջ պատահած նշանակութեան արժանի դէպքն է «Հայուհեաց Ընկերութեան» մը կազմութիւնը՝ յորդորանօք Ս. Առաջնորդին» : — Անտարակոյս 1880ի վերջերը տեղի ունեցած է հիմնումը : 1882ին Ընկերութիւնը 500 անդամ ունէր. ամսավճարն էր 40 փարա : Ընկերութիւնը ազգային վարժարանի մէջ ձեռագործի համար վարժուի մը վարձած էր (Հայրենիք, Կ. Պ. 1882, Թ. 978) : — 1884ին ալ կը շարունակէր Ընկերութիւնը դորձել ի նպաստ տեղւոյն աղջկանց վարժարանին (Տէ՛ս Մասիս, Կ. Պ. 1884, Թ. 3623) : Ընկերութիւնը կը դադրի 1885—86ին (Տէ՛ս Հայրենիք 1893, Թ. 589) :

26. Ս. ՅՈՎՍԷՓԱՅ ԵՂՐԱՅՐՈՒԹԻՒՆ (...1881)

Պոլսոյ «Ս. Յովսէփայ Եղբայրութիւն»ը հիմնուած է 1742ին (Տէ՛ս Պատմութիւն Հայ Մշակութային Ընկերութիւններու. Հատոր Ա. Վիեննա 1957, էջ 16—19) : Այդ Եղբայրութեան մէկ ճիւղը Տրապիզոնի մէջ ալ հիմնուած է, բայց հիմնումի թուականը ան-

ծանօթ է մեզ : 1881ին եղբայրութիւնը դպրոց մը կը բանայ *Տրապիզոնի մէջ* (Մասիս, Կ. Պ. 1881, Թ. 3074) :

27. ԱՂՔԱՏԱՆՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ԿԱԹՈՂ. ՀԱՅՈՑ (1881)

Տրապիզոնի Կաթողիկէ Հայերը 1881ին կը հիմնեն «Աղփատախնամ Ընկերութիւն Կաթողիկէ Հայոց»ը եւ նոյն տարին կը յաջողին գնել տուն մը՝ իրրեւ հասութարեր կալուած : 1893ին Ընկերութիւնը 200 լիրա դրամադուխ ունի, որով երկրորդ տուն մ'ալ կը գնէ «վասն Աղփատախնամ Ընկերութեան, որպէս զի զիւրաւ հողացունն ապագային խեղճ աղքատաց պետքերն եւ Աղփատախնամի մը սկզբնաւորութիւնը ըլլայ : Իր այժմեան Գանձապետն Կոմիտաս Հէփիմեան է» (Հայրենիք 1893, Թ. 587) : — 1896ին Փոխ-Ատենապետ եւ Գանձապետ է Կոմիտաս Հէփիմեան : Ընկերութիւնը կրցած է սփռիել շատ մը տեղացի եւ անցորդ Կաթողիկէ Հայոց աղքատաց ցաւերն, որքել շատ մը ընտանեաց դռն արտասուքը եւ մխիթարել զիրենք...» (Դիւան Վիենն. Մխիթ. Մատենադարանի, 1896 Ապրիլ 13) : Ընկերութիւնը գիմում ընելով մեր Միաբանութեան՝ կը խնդրէ նպաստ մը : Գեր. Հ. Արսէն Արքեպ. Այտրնեան Ընդհ. Աքրահայրը 500 փլորին կը զրկէ (Դիւ. Վիենն. Մխիթ. Մատեն. 1896 Մայիս 28) :

28. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1882)

Հիմնուած է 1882ի սկիզբը՝ Տրապիզոնի Հայ Կաթողիկէ երիտասարներէ: 1882 Փետր. 1ին ունէր 60—70 անդամ եւ Ընթերցարան մը (Մասիս 1882, Թ. 3111): Շուտով կը դառնայ համազգային Ընկերութիւն մը եւ տեղի կ'ունենան ճառախօսութիւններ զիտական նիւթերու շուրջ: Ընկերութիւնը ունի բաղձաթիւ գրքեր ու թերթեր (Մասիս 1882, Թ. 3149):

29. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1885—86)

1886 Հոկտ. 5 թուականը կրող թղթակցութիւն մը Տրապիզոնէն կ'իմացնէ. «Քաղաքիս գիւղական վարժարանները խնամելու եւ յարմար դատած գիւղերու մէջ վարժարաններ բանալու նպատակաւ Ընկերութիւն մը կազմուած է ժամանակէ մը ի վեր եւ Գեր. Առաջնորդի նախադաճութեան տակ հետեւեալ անձինք Գործադիր ժողովոյ անդամ ընտրուած են.

Յակոբ Աղնաւորեան

Միհրան Քիւրքճեան

Գէորգ Արապեան

Յակոբ Մեղաւորեան

Օննիկ Մախոխեան

Յովսէփ Միքայէլեան

Գարուն Զիլինկիրեան (Արեւելք,

Կ. Պ. 1886, Թ. 832):

Ի՞նչ էր սակայն անունը *Ընկերութեան* :
 Չէ՛ տուած անունը ուրիշ թղթակից մ'ալ,
 որ ցաւով կ'իմացնէ թէ «անյաջող մնաց
 քանի մը էփէնտիներու ընդդիմութեանց
 շնորհիւ» (Արեւելք 1887, Թ. 1159) :

30. ՊԱՏԱՆԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1886)

Կը յիշուի 1886 Դեկտ. 20ին (Փունջ,
 Կ. Պ. 1886, Թ. 2025), առանց մանրամաս-
 նութեան :

31. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1886)

Կազմուած է 1886 Յուլիսին : «Ե. Պ.»
 ստորագրող թղթակից մը Տրապիզոնէն կը
 գրէ 1886 Նոյ. 16ին. «Ձերս ամիս առաջ քա-
 ղաքիս մէջ մի քանի կրթասէր անձինք միա-
 նալով Ընկերութիւն մը կազմած են եւ քա-
 ղաքիս «Մէլտանը Շարգի» ըսուած հրապա-
 րակի վրայ Ընքերցարան մը բացած են ժո-
 դովրդեան ամէն խաւերու մէջ ընքերցասի-
 րութիւնը տարածելու համար : Սոյն Ընթեր-
 ցարանին մէջ կը գտնուին Տաճկաստանի եւ
 Ռուսաստանի բոլոր ազգային լրագիրներն
 ու հանդէսները... Անդամոց թիւը մօտ 60ի
 կը հասնի... Պ. Միհրան Քիւրքնեան մի
 քանի տեսակ հայերէն եւ տաճկերէն թերթեր
 կը նուիրէ մշտնջենաւոր» (Արեւելք 1886,
 Թ. 868) :

Գլխաւոր հիմնադիրներն են՝ Ա. Ֆելի-
 գեան, Նշան Խոշեան, Կարապետ Իննեցեան :

Ընկերութիւնը կազմողներն են «Պատանեաց Ընկերութեան» քանի մը անդամները եւ ուրիշ «ուսեալ երիտասարդաց ոմանք» (Փունջ, 1886, թ. 2025) :

Ընկերութեան անունը կրնայ եղած ըլլալ «Ընթերցասիրաց», բայց չէ յիշուած . Ընթերցարանի բացման նպատած է Գարեգին Վ. Սրուանձտեանց եւ նուիրած Մշակ եւ Մեղու թերթերը (Արեւելք 1887, թ. 921) :

32. ՀԱՅՈՒՀԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1888)

Ինչպէս վերը շեշտեցինք՝ 1880ին հիմնուած «Հայուհեաց Ընկերութիւն»ը 1885—86ին դադրած էր գոյութիւն ունենալէ : 1888ին Տրապիզոնի հայ Տիկիներն ու Օրիորդները պէտք կը զգան հիմնելու նոր «Հայուհեաց» մը : Ահա այս մասին 1893 Մարտ 6 թուականով թղթակցութիւն մը, գրուած Տրապիզոնէն՝ «Հայ կանանց դերը Տրապիզոնի մէջ» վերնագրի տակ . «1888ին էր որ մէկ քանի գաղափարակից կիներ եւ օրիորդներ ձեռք ձեռքի տուած՝ կը կազմեն Տրապիզոնի Հայուհեաց Ընկերութիւնը, որու անդամներուն թիւը հասած է հիմա 120ի... Հայուհեաց Ընկերութեան նպատակն է . 1. Օգնել քաղաքի երկսեռ Ուսումնարանի աղքատ սաներուն, մատակարարելով անոնց տարին երկու անգամ (Ծնունդին եւ Զատնին) մէկ մէկ ձեռք զգեստ . 2. Օգնել գիւղական ուսումնարաններու աղքատ սաներուն . 3. Բանալ ուսումնարաններ (դպրոց)

աղփատ գիւղերու մէջ. *Նպաստել Տրապի-*
զոնի վիճակի ուսումնարաններուն... *Փետր.*
ամսու 21ին Ընկերութիւնը տօնեց Օրիորդաց
Ուսումնարանի սրահին մէջ իր հնգամեայ
գործունէութիւնը... *Ընկերութիւնը* *կը*
պատրաստէ վիճակահանութիւն այս ամսուն
12ին համար» (Հայրենիք, Կ. Պ. 1893, թիւ
 422) : Թղթակիցը կ'աւելցնէ որ 1893ին ու-
 րիշ Ընկերութիւն գոյութիւն չունի Տրապի-
 զոնի մէջ :

Ընկերութիւնս կը կոչուի մերթ նաեւ
«Հայուհեաց Աղփատախնամ Ընկերութիւն»
(Հայրենիք, Կ. Պ. 1892, թ. 290) : Նախա-
ձեռնող — Հիմնադիրներն են Տրապիզոնի
Աղջկանց վարժարանի ուսուցչուհիները
(Հայրենիք 1893, թ. 589) : Ընկերութիւնը
ունեցած է իր Կանոնագիրը (Հայրենիք,
անդ), բայց չենք գտներ դայն : Տպուած էր :

1899ին կը շարունակէ Ընկերութիւնը իր
 աշխոյժ գործունէութիւնը՝ մխիթարութիւնը
 ըլլալով Տրապիզոնի Հայուն այնպիսի ատեն
 մը, երբ ընկերաբար քովէ քով դալը արդի-
 լուած էր Համիտի այդ շրջանին : Ընկերու-
 թիւնը «հաւաքուելով աղջկանց դպրոցին
 մէջ՝ ընթերցումներ կը կատարէ Կիրակի
 օրերը» (Արեւելք 1899, թ. 3913) : Ընկերու-
 թիւնը մտադիր է բանալու արհեստանոց մը
 աղջկանց ձեռագործի համար, բայց նիւթա-
 կան կարողութիւնը թոյլատու չէ (Տե՛ս
 Արեւելք 1901, թ. 4622) :

1908—1909ին կը վերակազմուի Ընկե-

բութիւնը եւ կը ճարէ 300ի չափ անդամա-
վճար. կու տայ ներկայացում եւ իր նիւթա-
կան միջոցներով կը բանայ արհեստանոցը
1911 Հոկտ. 1ին: Պոլսէն բերել կու տայ ու-
սուցչուհի մը եւ աղջիկները կը սկսին սոր-
վիլ կարուսէլ, ձեռագործ եւ այլն (Ազատա-
մարտ, Կ. Պ. 1911, Թ. 730):

33. ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1893)

Հիմնուած է 1893ին: Իր կնիքը — այդ
բուականով — տեսանք (1960ին) Իսթան-
պուլի Հայ Պատրիարքարանի Գիւմնական
նամակներէն մէկուն վրայ: Կնիքին թուա-
կանը, ընդհանրապէս, Ընկերութեան հիմ-
նումի տարին կը ցուցնէ: Իսկ այդ նամակին
թուականն էր 1907 Նոյ. 12, գրուած՝ Տրա-
պիզոնէն: 1907ին, սակայն, Ընկերութիւնը
նոր կոչում — յորջորջում մ'ունի. — կը
կոչուի «Ազատաց Խնամակալութիւն»,
յայտնի նշան թէ 1893ի «Ազատախնամ Ըն-
կերութիւն»ը Ժամանակի փոփոխութիւն
հետեւանքով (Համիտի շրջան եւ արդեւք) փո-
խուած եղած է «Խնամակալութիւն»,
չըսուելու համար «Ընկերութիւն»: 1907ին
Ընկերութեան վարչութիւնը կը կազմէին.

Յակոբ Օտապաշեան	Ատենապետ
Միհրդատ Տէմիճեան	Ատենադպիր
Գրիգոր Սիմոնեան	Գանձապետ
Միսաք Թուրմանեան	Անդամ
Կարապետ Հէքիմեան	Անդամ

Պոլսոյ Հայրենիք (1893, թ. 655, 665)
 կը յիշէ Ընկերութիւնս եւ կ'ըսէ որ մաղ-
 ձայոյզ (կոլերա) հիւանդութեան ճարակած
 ատեն Ընկերութիւնը մեծապէս օգտակար
 եղած է հազուատ, թէյ, շաքար, կիտրոն եւ
 դրամ բաժնելով աղքատներուն :

34. ԲԱՐԵԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1899)

Տրապիզոնէն կը գրեն. «Յրէր ժողովի
 աղնիւ նախաձեռնութեամբ տարիուկէսէ ի
 վեր քաղաքիս մէջ հաստատուած է «Բարե-
 գործական Ընկերութիւն» մը, որուն նպա-
 տակն է որբեր պաշտպանել Տրապիզոնի
 Թէքնիքու գոլեթին մէջ... ունի 200 ան-
 դամ եւ 7 որբ կը պահէ...» (Արեւելք, Կ. Պ.
 1900, թ. 4453, Հոկտ.) :

35. ՊԱՏԱՆԵԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1907)

«Համեստ պայմաններու մէջ ծնունդ
 առած ու զոյութիւնը պահած է «Պատանե-
 կական Միութիւն» մը, կը գրէ Կարնոյ «Յա-
 ոաջ»-ի (1909, թ. 49) Տրապիզոնի թղթա-
 կիցը: Կը կոչուի նաեւ «Պատանեաց Միու-
 թիւն» եւ կու տայ թատերական ներ-
 կայացումներ (Ազատամարտ, Կ. Պ. 1910,
 թ. 214) :

Կազմուած է 1907ին: 1910ին կը կազ-
 մակերպէ հասարակական եւ առողջապահա-
 կան դասախօսութիւններ (Ազատամարտ
 1910, թ. 456) :

36. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1908)

Հիմնուած է 1908ի աշնան : 1909ին ունի 200 անդամ : Անդամաւճարն է կէս ոսկի տարին : Ունեցած է Կանոնագիր (Ազատամարտ 1909, թ. 126 : — Յառաջ, Կարին 1909, թ. 49) : Կը դադրի 1910ին (Ազատամարտ, 1910, թ. 457) :

37. ԱՆԱՆՈՒՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1908)

Նպատակն է «Սինէմակրաֆի տեսարաններու ներկայացումներ տալ վերջին նորութիւններով եւ էլեկտրական գործիքներով օժտուած : Կազմուած է 25 ոսկի արժողութեամբ բաժնեկիներէ» (Սուրհանդակ, Կ. Պ. 1908, թ. 105) :

Ընկերութեան կարեւոր անդամն է Տօֆ. Խ. Հէֆիմեան (Անդ) :

38. ԿՂՄԻՆՏՐԻ ԵՒ ԹՈՒՂԼԱՅԻ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909)

Կազմուած է 1909 Ապրիլ-Մայիսին : Կը բաղկանայ 7500 բաժինէ, իւրաքանչիւր բաժինը՝ 2 ոսկիէն (Խարիսխ, Տրապիզոն 1909, թ. 14) :

39. ՀԱՅ ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1912)

1912 Ապրիլին կը գրէ Պոլսոյ Ազատամարտ : «Տրապիզոնի մէջ Հայ Ուսումնասիրաց Միութիւն մը կազմուած է, նպատակ ունենալով Միջնակարգ Ուսումնարան մը բա-

նալ քաղաքին մէջ, *Տրապիզոնի եւ թեմերու
Հայ մանուկներուն համար, առանց դաւա-
նանքի խտրութեան»* (Ազատամարտ, 1912,
թ. 871) :

Վարչութիւնը կը կազմեն .

<i>Ս . Էթմէքճեան</i>	<i>Ատենապետ</i>
<i>Սեդրակ Էսայեան</i>	<i>Ատենադպիր</i>
<i>Կարապետ Մնացականեան</i>	<i>Գանձապահ</i>
<i>(Անդ) :</i>	

40. «ՇԱՐԺՈՒՄ» ՄԱՐՄՆԱՄԱՐԶԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ
(1912)

Ղազարեան եւ Ղեւոնդ Սողաննեան *կ'իմաց-
նեն* 1912 Յուլիսին թէ . «Տրապիզոնի մէջ
ասկէ առաջ *գոյութիւն ունէր Մարմնամար-
զական Միութիւն մը, որ վերջերս կազմա-
կերպուած է «Շարժում» անուան տակ»*
(Մարմնամարզ, Կ. Պ. 1912, էջ 238) : Ի՞նչ
էր նախկին անունը :

41. «ԱՇՏԻՇԱՏ» ԿԱՆԱՆՅ ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ
(1914)

*Հիմնուած է 1914ի Յունուարին՝ նախա-
ձեռնութեամբ քանի մը Օրիորդներու : Նպա-
տակն է . «Զարկ տալ իգական սեռի ինքնա-
գարգացման ու կրթութեան»* (Յառաջ, Կա-
րին 1914, թ. 17) : 1914 Փետր. 4ին ունէր
50 անդամ (Անդ) : Կու տայ դասախօսու-
թիւններ, որոնց առաջին խօսողը *կ'ըլլայ*

Տ. Գէորգ Մ. Վ. Թուրեանի (Անդ) : Անդրա-
դոյն ծանօթութիւն կը պակսի :

42. ՊՈՆՏՈՍԻ ՀԱՅՈՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918)

1918 Դեկտ.ին կը գրէ Պոլսոյ ժամա-
նակ (1918, Թ. 3393). «Բերայի Ս. Երրոր-
դութիւն եկեղեցիի խորհրդարանին մէջ հա-
ւաքուեցան Տրապիզոնէն մինչեւ Սինոպ
գտնուած քաղաքներու պոլսերնակ ազգային-
ները, բաւական ստուար թիւով մը եւ որո-
շեցին «Պոնտոսի Հայոց Միութիւն» անու-
նով Մարմին մը կազմել, նպատակ ունենա-
լով իրենց հայրենակից որբերը հաւաքել եւ
տեղաւորել, չափահասներուն համար Ար-
հեստանոց մը հաստատել եւ զործ հայթայ-
թել: Ներկաները ընտրեցին առժամեայ
Վարչական Մարմին մը, զոր կը կազմեն.

Տիկ. Սիրանոյշ Քիւրտեան

Տիկ. Տիգրանուհի Նաուեան

Օր. Համեստուհի Շուլալեան

Օր. Անժէլ Նուրեան

Պր. Գրիգոր Նշանեան

Պր. Երուանդ Միրիճանեան

Պր. Մկրտիչ Կապրաշեան

Պր. Կարապետ Շահինեան

Պր. Համբարձում Համբարեան

Գիւանք

Երուանդ Միրիճանեան	Ա. Ատենապետ
Տիկ. Տիգրանուհի Նաուկեան	Բ. Ատենապետ
Տիկ. Սիրանոյշ Քիւրտեան	Ա. Ատենադպիր
Մկրտիչ Կապրաշ	Բ. Ատենադպիր
Գրիգոր Նշանեան	Գանձապետ
(Անդ) :	

43. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1919)

Կազմուած է Բաքում 1919ի ամբան :
1919 Յուլիս 29ին տեղի ունեցած է Բաթումի
մէջ Հայրենակց. Միութեան մեծ Համա-
դումարը, ուր որդեգրուած է Հայրենակց.
տուրքի դրութիւնը (Ժամանակ, 1919, թիւ
3633) : 1919ին Միութիւնը 60 օսմ. լիւրա կը
դրկէ Տրապիզոն՝ տեղւոյն կարիքներուն
համար (Անդ) :

Դժբախտաբար մանրամասնութիւն չու-
նինք Բաթումի Միութեան կազմին վրայ :
Միութեան կենդրոնը յետոյ Պոլիս կը փո-
խադրուի : 1921 Հոկտ. 2ի Ընդհ. Ժողովքին
մէջ կ'ընտրուի հետեւեալ Վարչութիւնը .

Տիկ. Մ. Արապեան	Ատենապետ
Պ. Ա. Էթմէքճեան	Ատենադպիր
Ե. Յարութիւնեան	Գանձապետ
Մ. Էմիրեան	
Ե. Միրիճանեան	Անդամք
Մ. Ղուլիկեան	
Ե. Ֆնտղլեան	

(Ժողովուրդի Ձայնը, Կ. Պ. 1921, Թ. 918) :

44. ՏՐԱՊԷԶՈՆՈՒ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1919)

Կազմուած է Բոստոնի (Ամերիկա) մէջ :
100 անդիական կը զրկէ Տրապիզոն՝
1919—20ին (Նամակ Պատրիարքարանի Դի-
ւանին մէջ՝ Իսթանպուլ, զոր տեսայ
1960ին) :

ԿԻՒՄԻՒՇԵԱՆԷ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862)

Տրապիզոնի նահանգին վերաբերող
Կիւմիւշխանէի հնազոյն Ընկերութիւնը՝
«Ուսումնասիրաց» հիմնուած է 1862ին : Կը
յիշէ «Սկսնակ Բանասէր» իր շահեկան յօ-
դուածին մէջ (ՏԵ՛ս Արեւելք, Կ. Պ. 1898,
Թ. 3854), առանց անդրադոյն ծանօթու-
թեան : Հնութեան մէջ յիշատակութեան մը
հանդիպած չենք հայ Մամուլի մէջ :

2. ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862)

Պոլսոյ Մասիս 1863 Ապրիլ 6ին կը գրէ .
«Բերկրութեամբ կ'իմանանք որ Կիւմիւշխա-
նէի մեր համադրիներն ալ ընկերական
միաբանասէր ողւոյն կարեւորութեանը վե-
րահասու ըլլալով, քաւական ժամանակէ ի
վեր Արամեան Ընկերութիւն անուամբ միա-
բանութիւն մ'ըրեր են, որուն նպատակը
պիտի ըլլայ տեղւոյն հայազգի մանկուոյն
ուսումնական կրթութեանը նպաստամատոյց
ըլլալ : Ընկերութիւնը յաջողեր է յիշեալ քա-

դաքին մէջ անունով միայն գտնուած վար-
ժարանէն գատ՝ հարկաւոր ուսմանց համար
ալ ուրիշ վարժարան մը բանալ, յորում
մանաւանդ աղքատ տղայք պիտի կրնան
իրենց միտքն օգտակար ուսումներով մշա-
կել: Ընկերութիւնը... վերժանութեան
Թանգարան մ'ալ բացեր է, ուր հետզհետէ
ազգային լրագիրներով, պարբերական
թերթերով եւ ամէն տեսակ օգտակար գրք-
քերով արդարեւ մեծ ծառայութիւն մը պիտի
ընէ» (Մասիս, Կ. Պ. 1863, Թ. 582):

Ինչպէս կը տեսնուի՝ հիմնումը եղած
ըլլալու է իբր 1862ի դարնան:

3. ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1886)

Կազմուած է 1886 Յունուարին: Կազ-
մած են Կիւմիւշխանէի վարժարանի աշա-
կերտները: Նպատակն է՝ «վարժարանին
մէջ Մատենադարան մը հաստատել, որմէ
զուրկ է դպրոցը. թէեւ ունեցած է գրքեր,
բայց անիշխանութեան օրերուն յափշտակո-
ղին ձեռքն է մնացեր...» (Արեւելք, Կ. Պ.
1887, Թ. 951):

1888ին դադրած էին վերոյիշեալ Ընկե-
րութիւնները: Տ. Բարթուղումէոս Սարա-
նեան 1888ին Կիւմիւշխանէ գալով՝ կը
հաշտեցնէ խռոված հոգիները, կը քաջալերէ
ուսուցիչներն ու աշակերտները եւ «լուծեալ
Ընկերութիւնները վերակազմեց» (Մանգու-
մէի էփեար, Կ. Պ. 1888, Թ. 6103):

4. ՀԱՅ. ԵՐԻՏ. ՅԱՌԱՋ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908—1909)

1910ին կը յիշուի Կիւմիւշխանէի մէջ «Հայ Երիտասարդաց Յառաջդիմական Միութիւն» մը, որ 1910 Ապրիլին «Կիլիկիոյ Հայ նահատակներուն յիշատակին սղահանդէս մը» կը կազմակերպէ՝ կրօնական արարողութիւններով, բանախօսութիւններով, որոնց ներկայ կ'ըլլայ «գրեթէ ամբողջ Հայ Հասարակութիւնը» (Յառաջ, Կարին 1910, Թ. 31, 39) : Կազմուած կ'երեւայ 1908—1909ին :

*

ԿԻՐԱՍՈՆ

1. ՊԱՐԹԵՒԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1861)

Հիմնադիրն է Սերովքէ Սահակեան՝ նպատակ ունենալով դպրոցներու բարեկարգութեան հոգ տանիլ (Մանգումէի Էփեմար, Կ. Պ. 1872, Թ. 1917) : Ուրիշ կողմէ ծառայութիւն մը չենք գտած :

2. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1863)

1863 Հոկտ. 1ին 40 երիտասարդներ հիմնած են : Շարաթական բաժնեվճարումներով Ընկերութիւնը 1865ին կրցած է ունենալ 8000 զուրուշի զումար մը : Ընկերութեան անդամները «Լուսաւորչեան վարժարանին բոլոր հոգը իրենց վրայ առնելով՝ մէջերնին վեց անձինք ընտրած են եւ ասոնց մէջէն ալ դարձեալ քուէից առաւելութեամբ

Տնօրէն ընտրուած է Յովակիմ Ս. Սօմուն-
նեան» (Մասիս, 1865, թ. 699 : — Տե՛ս նաեւ
Արեւելք, Կ. Պ. 1898, թ. 3854) :

Ընկերութիւնը շատ օգտակար եղած է
Կիրասոնի Հայութեան. թողած է կալուած-
ներ ու դրամազուխ, որոնցմէ Կիրասոնի
Հայութիւնը ամէն տարի 30 ոսկի կը դանձէ
(Մասիս, 1881, թ. 2853) : Ո՛րքան տեւած
ըլլալը չենք գիտեր :

3. «ՈՍԿԵՂԱՐ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1865—70)

Կը յիշուի Պոլսոյ Հայ Պատրիարքարանի
(Գումդափու) Դիւանի հին արձանագրու-
թեան մը մէջ՝ անթուական, զոր անձամբ
տեսանք եւ օրինակեցինք : Ընկերութեան
նպատակն է՝ «Թամգարայի Արամեան դպրո-
ցին լաւագոյն ապագայ մը պատրաստել» :
Ունեցած է 50 անդամ եւ 170 ոսկի դրամա-
զուխ : — Ընկերութիւնս չի յիշուիր Հայ
Մամուլի մէջ :

4. ՍԱՆՈՒՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1871)

Հիմնուած կ'երեւայ 1871 Յունուար 1ին,
զի 1872 Յունուար 1ին գրուած գրութիւն
մը իրեն խորագիր ունի «Ի տարեդարձի Սա-
նուց Ընկերութեան» (Տե՛ս Աստղիկ Քիրաւ-
նոյ, Կ. Պ. 1873, էջ 17), թէեւ այդ գրքոյկին
մէջ (էջ Ա) կ'ըսուի թէ 1871ի Մայիս 1էն
սկսեալ կազմեր են : Պոլսոյ Հայրենիք (1872,
թ. 88) թղթակցութիւն մը կը հրատարակէ

գրուած Կիրասոնէն 1872 Յունուար 22 թուականով, ուր կ'ըսուի նոյնպէս թէ «Ընկերութեան տարեդարձը տօնեցինք Յունուար 13ին»: Եթէ 1871 Մայիս 1ին հիմնուած ըլլար՝ 1872 Յունուարին չէր կրնար տարեդարձը տօնել: Կը թուի թէ հիմնուած է 1871 Յունուար 1ին, բայց հրատարակուած է 1871 Մայիս 1ին:

Կ. վահան Բարսեղեան, Կիրասոնի ուսուցիչը եղած է նախաձեռնողը Ընկերութեան հիմնումին, իսկ հիմնադիրներն են Լուսաւորչեան վարժարանի 30 աշակերտները: Բաժնեւժարն է շարաթական 10 փարա (Հայրենիք, անդ):

Սկիզբը մասնաւոր նպատակ մը չեն ունեցած: Ընկերութիւնը Կիրասոնի մէջ տարածելու համար կը ձեռնարկեն Ձեռագիր Շարաքաքերք մը հրատարակել՝ «Աստղիկ Քիրասնոյ» անունով: Երբ 1500 զուրուշ կը հաւաքուի իրենց անդամաւժարներով ու թերթի վաճառումով՝ 1874ին տպագրութեամբ լոյս կը հանեն այդ իրենց Ձեռագիր գրութիւնները՝ «Աստղիկ Քիրասնոյ, երկասիրութիւնք աշակերտաց Լ. վարժարանի Քիրասնոյ» անունով: Տպագրութիւնը տեղի ունեցած է Պոլիս: — Ընկերութիւնը 1873ին 31 անդամ ունէր, որոնց անունները հրատարակած է «Աստղիկ Քիրասնոյ» (անդ՝ էջ 44): Յայտնի չէ թէ ո՛րքան տեւած է Ընկերութիւնը:

5. ՎԱՐԱՁԳԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875)

1876 Մարտ 30ին կը տեղեկագրէ թըղ-
թակից մը Կիրասոնէն. «Տասն եւ հինգ ամսէ
ի վեր հոս հայ երիտասարդք վարազդատեան
անուն ընկերութիւն մը կազմելով՝ ընթեր-
ցարան մը բացած են, ուր ամէն գիշեր հա-
ւաքուելով ընթերցման կը պարապին...
ամէն տեսակ ազգային լրագիր ունին» (Ման-
գումէի Էֆեմար, Կ. Պ. 1876 թ. 3097):
Հիմնուած է 1875 Յունուար 1ին:

Ընկերութիւնը համակրանք գտնելով
Հայութեան կողմէ՝ շատ մը թերթեր ու
գրքեր նուէր կը ստանայ, որով կը կազմա-
կերպէ «Թանգարան» (Գրադարան) մը,
որուն պետն է Միսաք Ղուկասեան (Մանգ.
Էֆ. 1875 թ. 2860): Հակառակ այս լաւ
սկզբնաւորութեան՝ Ընկերութիւնը մէկու-
կէս տարիէն վերջ դադրած է՝ ժառանգու-
թիւն ձգելով գրքեր ու թերթեր եւ 20 ոսկի
ալ շահու տրուած (Մասիս, 1881 թ. 2853):
1881ին կը փորձեն վերակազմել (Անդ՝ Թ.
2875—7):

6. ԱՐՄԵՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875—77)

Կը յիշուի 1881ին՝ «Վարազդատեան»էն
վերջ: Եղած է կարճատեւ (Մասիս, 1881
թ. 2853):

7. ԴՊՐՈՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876—78)

1881ին կը յիշուի իբրեւ կարճատեւ Ըն-
կերութիւն մը, որ սակայն «ազգին օգուտ
մը ըրած է», կը գրէ Մասիս (1881 թ. 2853):

8. ՀԱՅԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1880—81)

Շահասիրական Ընկերութիւն մ'է, բայց բացած է նաեւ Ընթերցարան—Սրնարան մը (Մասիս, 1881 թ. 2874) :

9. ԶԱՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1883)

Անստորագիր թղթակից մը կը գրէ 1884 Մարտ 24ին. «Այս օրերս վարժարանի ուսումնաւարտ աշակերտներ ու ուսումնասէր երիտասարդներ Ընկերութիւն մը հաստատեցին ընթերցասիրութիւնը տարածելու համար» (Մասիս, 1884 թ. 3654) : Ընկերութեան անունը կը յիշէ երկրորդ թղթակից մը, որ 1884 Մայիս 31ին կը գրէ թէ Սահմանադրութեան տարեդարձի հանդէսը կը պարտինք «նորոգ հաստատեալ Զանասիրաց Ընկերութեան, որ կազմուած է ազգային վարժարանէն ելած պատանեկաց խմբէ մը» (Մասիս, 1884 թ. 3704 : — Արեւելք, Կ. Պ. 1885 թ. 439) :

Նախաձեռնողն է Կ. Վահան, Լուսաւորչեան վարժարանի Տնօրէն—դասատուն : Ընկերութիւնը թատերական երեկոյթ կը սարքէ թրքերէն, խաղալով «Մուխամարալը օրման» եւ Պէշիկթաշլեանի «Երից Քաջաց»ը (Արեւելք, 1884 թ. 219, 257, 276) :

10. ԴԻՄԱԿԱՌՈՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1900)

Կազմուած 1900ի Բարեկենդանին՝ տըւած է շարք մը ներկայացումներ (Տե՛ս Արեւելք, 1900 թ. 4272) :

11. ՅԱԹԱԶԳԻՄԱԿԱՆ ԱԿՈՒՄԲ (1908)

Հիմնուած է 1908 Սեպտեմբերին: Հիմնադիրներ. — Յարութիւն Պիպեռեան, Միհրդատ եւ Զարեհ Ծաղիկեաններ: Նպատակ. «Ընթերցանութեան միջոցաւ երիտասարդութիւնը զարգացնել» (Արեւելք, 1908 թ. 6924):

12. ՀԱՅ ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ԱԳԱՄԵԱՆ ԽՈՒՄԲ (1909)

Հիմնուած է 1909ի սկիզբը: 1909 Փետր. 19ին ունէր հետեւեալ վարչակազմը.

Մ. Գարայեան	Ատենապետ
Վ. Խ. Պատլեան	Ատենադպիր

(Նամակ Կիրասոնէն, զոր տեսանք 1960ին Հայ Պատրիարքարանի Դիւանին մէջ, Գումգապիւ):

13. ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1909—10)

Կազմած են վարժարանի աշակերտները եւ կու տան ներկայացումներ (Փեքակ, Կիրասոն 1910, էջ 52):

14. ՀԱՅ ԿԱՆԱՆՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1910)

Կը յիշուի 1911 Յունուարին: Զենք կարծեր թէ հին ըլլայ: Միայն Ազատամարտ (Կ. Պ. 1911 թ. 481) կը յիշատակէ:

15. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918—19)

Կազմած են Պարիս բնակող Կիրասոնցիք՝ նպատակ ունենալով. «Սատարել Կի-

բասոնի վերածաղկման ու որբերու պատրասարման . . . Հաւաքած են 900 Փր.ի նպաստ կիրասոնցի կարօտեալներու» (Ժամանակ, Կ. Պ. 1919 թ. 3596) :

16. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1920)

Կազմուած է Պոլիս 1920ին եւ վաւերացուած 1921ին (Ժողովուրդի Ձայնը, Կ. Պ. 1921 թ. 810: — Տ'ես նաեւ Թէոդիկ, Ամէնուն Տարեց. 1922, էջ 371): Իր վարչութիւնը կը կազմէին.

Գ. Ի. Վէլէտեան	Ատենապետ
Ա. Մ. Աշքեան	Ատենադպիր

Ս Ա Մ Ս Ո Ն

1. . . . ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862—63)

Սամսոնի մէջ դպրոց մը կառուցած է ազգային ընկերութիւն մը 1863 Օդոստոսէն վեց ամիս առաջ: Մանրամասնութիւն չկայ թէ ի՞նչ ընկերութիւն է կառուցանողը եւ ե՞րբ հիմնուած է ան: Ահաւասիկ թղթակցին գրածը այս մասին. «Վսեմ. Րիզա էֆ. իր խոստման համաձայն քաղաքիս մէջ 6 ամիսէ ի վեր ազգային ընկերութեամբ կառուցուած դպրոցն այցելութեան գալով՝ հայ ազգիս վիճակին վրայ տեղեկութիւն ուղեց» (Մասիս, Կ. Պ. 1863 թ. 600, Օդոստ. 10):

«Ազգային Ընկերութեամբ» խօսքը հաւանօրէն մշակութային Ընկերութիւն մը կ'ակնարկուի :

2. ԱՆՁՆՈՒԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1869—70)

Կը յիշուի 1871 Մարտին (Փունջ, Կ. Պ. 1871 թ. 661) : — Ընկերութիւնը դադրած է 1871ի ամբան (Փունջ, անդ. թ. 681) :

3. ԴՊՐՈՅԱՍԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876)

Հիմնուած է 1876ի սկիզբը՝ ազգային վարժարանին մնայուն եկամուտ մը ապահովելու համար (Փունջ, 1876 թ. 1078) :

4. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1878)

Կը յիշէ Պոլսոյ Լոյս թերթը (1878 թ. 76), առանց որեւէ անդրադոյն ծանօթութեան : Հիմնումը բաւական հին ըլլալու է, զի 1878ին կը վերակազմէ զայն Գաբեգին վ. Սրուանձտեանց (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 2) :

1884ին տակաւին կանգուն է. կը յիշատակէ զայն ճամբորդ մը, զժբախտաբար լոկ անունով (Փունջ, Կ. Պ. 1884 թ. 1876) :

5. ՍԱՆՈՒՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1884)

Թղթակից մը 1884 Փետր. 24ին կը գրէ Սամսոնէն. «Ամսոյս 17ին Հինգշաբթի օր ազգային վարժարանի Սանուց նորակազմ Ընկերութիւնը ի նպաստ աղքատիկ ուսանող-

ղաց, Ս. Վարդանանց տարեդարձի հանդէսն
կատարեց աղդ. Ներսիսեան վարժարանին
մէջ...» (Փունջ, 1884 թ. 1879) : Հաւանո-
րէն 1884ի Ամանորին հիմնուած է : Ուրիշ
տեղ չենք հանդիպած :

6. «Սէր» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1884—85)

Հիմնադիրները երիտասարդներ են եւ
Ընկերութիւնը «Երիտասարդաց Ընկերու-
թիւն» ալ կը կոչուի : Հիմնումի թուական
չենք գտներ, չեմք կարծեր թէ 1884էն առաջ
հիմնուած ըլլայ : Իր մասին յիշատակու-
թիւններ կը յաճախեն 1887էն սկսած : Ժիր
գործունէութիւն ունի : Կազմած է քատե-
րական խումբ մը իր անդամներէն, որուն
դերասանապետն է Ստեփան Հայկունի եւ
կու տայ յաջող ներկայացումներ ի նպաստ
Սամսոնի երկսեռ վարժարաններուն (Տե՛ս
Փունջ, 1888 թ. 2301 : — Արեւելք, 1888 թ.
1273) : 1888 փետր. 27ին տուած «Գապրիս-
թան» թատերախաղէն եւ կատակերգութենէ
մը կը ստանայ 70 ոսկի դուռ չա՛հ (Փունջ,
1888 թ. 2087) : — Նոյն ընկերութեան թա-
տերախումբն է որ իբրեւ «Թատերական Ըն-
կերութիւն» բացէն ալ կը յորջորջուի
(Փունջ, 1887 թ. 2039. հմմտ. անդ՝ թ.
2081) :

7. ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1897)

Պոլսոյ Փունջ (1897 թ. 2583, Դեկտ. 20)
 Կը գրէ. «Սամսոնի մէջ յորդորանօք Գեր. Տեղապահին Աղքատախնամ Ընկերութիւն մը հաստատուեր է՝ կարօտ ազգայնոց համար բժիշկ, դեղ եւ այլ պիտոյք հայթայթելու նպատակաւ»: Մանրամասնութիւն կը պակսի:

8. ԴՊՐԱՅ ԴԱՍ (1902)

Կազմուած է 1902 Յունուար 9ին: Կազմողն է Սամսոնի Առաջնորդ Յակոբ Աշոտ Սրբազան: Թղթակից մը 1902 Փետր. 17ին կը գրէ Սամսոնէն. «Սրբազան Առաջնորդը, հոս եկած օրէն ի վեր եկեղեցական երգեցողութեանց նախանձախնդիր ըլլալը ցոյց տուաւ... Ծննդէն երեք օր ետքը պաշտօնապէս Առաջնորդարան կանչելով ամբողջ երգեցիկ խումբը, կազմակերպեց Դպրաց Դաս մը տասերկու անդամներէ: Նորին Սրբազնութիւնը կարդաց նաեւ Կեդր. Կրօնական Ժողովի Դպրաց Դասու Կանոնադիրը... ուր նաեւ առաջին դրամադուիսը կազմուեցաւ, Սրբազան Հօր հետ միատեղ տասնական դրուշ նուիրուելով սնտուկին: Դպրապետ Նշան Էփ. Զատրնեան... չարաթուան երկու դիշերները կը դասախօսէ... դպիրները 10 օսմ. ոսկի նուիրեցին եկեղեցիին շինութեան յանուն Դպրաց Դասին» (Արեւելք, Կ. Պ. 1902 թ. 4881):

1913ին Ընկերութիւնը վերակազմուած՝
կը շարունակէր իր գործը. Օ. Պալըզեան
«Հիմնադիր—ղեկավարը» կը կոչուի (Աշխա-
տանք, Իզմիր 1913 թ. 150) :

9. «ՏԻԿՆԱՆՑ ԵՒ ՕՐԻՈՐԴԱՅ» ՄԻՈՒԹԻԻՆ (1908)

1908ի Սահմանադրութենէ վերջ մինչեւ
1909 Յունիս կատարուած են քանի մը «կըր-
թական հիմնարկութիւններ», որոնցմէ մէկն
է «Տիկնանց եւ Օրիորդաց Միութիւնը» (Խա-
րիսի, Սամսոն 1909 թ. 18) : Ունեցած է,
կ'ըսուի, իր Ծրագիր—կանոնագիրը (Անդ) :

10. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻԻՆ (1912)

Կազմուած է Հայ Գրի Գիւտի մեծ Յո-
րելեանիմ առթիւ 1912ի վերջը : 1913 Յու-
նուարին կը դրէ «Կոչը» . «... նպատակն է
վիճակիս գիւղօրէից կրթութեան գործին
ծաւալման օժանդակել» (Նոր Այգ, Մար-
տուան 1913, էջ 23) : Անդամավճարն է՝
մուտք 5 դահեկան եւ ամսական մէկ դահե-
կան (Անդ : — ՏԵ՛ս նաեւ Բիւզանդիոն, Կ.
Պ. 1912 թ. 4918) :

11. ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ ՄԻՈՒԹԻԻՆ (1913)

Կազմուած է 1913ի սկիզբները (Աշխա-
տանք, Իզմիր 1913 թ. 150) :

12. «ՓԱՐՈՍ» (1919—20)

Հիմնած են Օրիորդները, զույգէ իբրեւ
մարզական Միութիւն մը (ՏԵ՛ս ժամանակ,
Կ. Պ. 1920 թ. 3777) :

13. «ԵՍՏՐԻՍԽ» (1919—20)

Աս ալ երիտասարդներէն կազմուած է եւ նախորդին հետ 1920ին կը բանան Լսարան—Ընթերցարան մը (ժամանակ, անդ) :

Օ Ր Տ Ո Ւ

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1855)

Պոլսոյ Մասիս (1855 թ. 175) 1855 Յուլիս 2ին կը գրէ. «Օրտու քաղաքի... բարեխնամ Առաջնորդ արժանապ. Տ. Մեսրոպ Ծ. վ.ին յորդորանօքը ուսումնասիրական Ընկերութիւն մը կազմեր՝ դպրատուն մըն ալ շինելու ձեռք գարկեր եմ իրենց գաւկնեւրուն համար» : Դժբախտաբար մոռցուած է Ընկերութեան անունը յիշել :

2. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868)

1869 Դեկտ. 6 թուականը կրող թղթակցութեան մը առթիւ կ'ըսուի թէ «Հայկուհեաց Ընկերութենէն առաջ ուրիշ Ընկերութիւն մը կազմուած է : Արդ, Օրտուի «Հայկուհեաց»ը 1868ի աշնան հիմնուած է : Հետեւաբար անկէ առաջ եղածը հիմնուած ըլլալու է 1868ի ընթացքին (Տե՛ս Մանգումէի Էֆֆեար, Կ. Պ. 1869 թ. 1105) : Ի՞նչ էր սակայն այդ Ընկերութեան անունը : — Չենք դտներ որեւէ տեղ :

3. «ՀԱՅԿՈՒՀԵԱՅ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868)

Կազմուած է 1868ի աշնան, Օրտուի երիտասարդներէն: Նպատակն է. «Օրտուի աղփատիկ աղջկանց դաստիարակութիւնը: Ընկերութիւն մը, որուն անդամակցած է ամբողջ երիտասարդութիւնը» (Մանգ. էփփեար, 1870 թ. 1261): Վարչութիւնը կը կազմէին.

Յ. Բ. Անդրէասեան

Տնօրէն

Մ. Պ. Հէքիմեան

Գանձապետ

Հիմնադրութեան նախաձեռնող եղած է Յովակիմ Անդրէասեան (Մանգ էփ. 1869 թ. 1105): Իրենց ձգտումն եղած է՝ «քաւական դրամագլուխ մը ունենալէն վերջ՝ աղջկանց դպրոց մը բանալ (Մանգ. էփ., 1870 թ. 1457): — Գէորգ Մ. Աստուածատուրեան կրպակ մը կը նուիրէ Ընկերութեան (Օրագիր, Կ. Պ. 1871 թ. 427): 1872ին թատերական ներկայացում մը կու տան ի նպաստ «Հայկուհեաց»ին (Փող, Կ. Պ. 1872 թ. 9): Կրցած է ունենալ 550 օսմ. ոսկիի դրամադուխ մը: 1880ին կրնայ շինել աղջկանց վարժարանի շէնք մը, որմէ առաջ, հաւանօրէն բացած էր արդէն Ընկերութիւնը իր ծրագրած աղջկանց վարժարանը, զի 1881ին աղջկանց վարժարանին կը նուիրէ Յովակիմ Անդրէասեան Լոյս թերթը (Լոյս, Կ. Պ. 1881 թ. 173):

1882ին դադրած ըլլալով Ընկերութիւնը՝

Ջանք կը թափուի վերակազմելու զայն (Լոյս, 1882 թ. 257) :

4. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870)

Առանց անունը տալու՝ 1870ին կը յիշուի նոր Ընկերութիւն մը, որ կը հոգայ ազգային վարժարանը (Մանգ. էֆ., 1870 թ. 1457) :

5. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1871)

1872 Մարտ 2 թուական թղթակցութեան մը մէջ կ'ըսուի. «Արդէն յայտնի է հասարակութեան որ Օրտուի մէջ Ընթերցասիրաց Ընկերութիւն մը հաստատուած է եւ մեծակառոյց Ընթերցարան մ'ալ ունեցած է» (Փող, 1872 թ. 50: — Տէս նաեւ Օրագիր, Կ. Պ. 1872 թ. 681): Հիմնուած կը թուի ըլլալ 1871ի ընթացքին:

6. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1880)

Կը յիշուի հանդանակութեան մ'առթիւ 1880 Յունիսին (Թէրնէմանը էֆֆեար, Կ. Պ. 1880 թ. 846): Ուրիշ ծանօթութիւն կը պակսի:

7. ՕԺԱՆԳԱԿ Ե. ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1880)

Միայն անունով եւ միայն այս ձեւով կը յիշուի հանդանակութեան մ'առթիւ (Թէրնէմանը, անդ.): Թերեւս «Օժանդակ երիտասարդաց Ընկերութիւն»:

8. ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1885)

1885ի վերջը կազմուած է: «Կը մատակարարէ վարժարանաց ներքին պիտոյքը եւ կը պատրաստուի հաստատել Ընթերցարան եւ Լսարան, ազգայինք ուրախութեամբ կը քաջալերեն զՍանունս», կը գրէ Պոլսոյ Հայրենիքը (1886 Յունուար 31: — Տե՛ս նաեւ Արեւելք, Կ. Պ. 1886 թ. 613): Հաւանօրէն «Հայկազեան վարժարան»ի Սաներն են հիմնադիրները:

9. ԲԱՐԵՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1886)

Անստորագիր թղթակից մը Օրտուէն կը գրէ 1886 Յունուար 26 թուականով, «Հայ Տիկնայք անցեալ օր հաւաքուելով Հայկուհեան վարժարանի սրահին մէջ... հիմնեցին Բարեսիրական Ընկերութիւնը, որոյ նպատակն է օժանդակել նոյն վարժարանի պիտոյից եւ խնամարկել նմա» (Հայրենիք, 1886 թ. 1930):

10. ԱՂՔԱՏԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1895)

Կը յիշուի 1895 Օգոստոս 14 թուակիրով նամակի մը մէջ, գրուած Օրտուէն, զոր տեսանք (1960ին) Պոլսոյ Պատրիարքարանի մէջ: Կազմութեան մէջ կարեւոր դեր կատարած է Տէր Եղիշէ քահանայ: 1895ին վարչութիւնը կը կազմէին.

Հրանդ Յ. Անդրէասեան	Ատենապետ
Ա. Ա. Մուսալեան	Ատենադպիր
Անդրանիկ Անդրէասեան	Գանձապետ

11. ԲԱՐԵՍԷՐ ՏԻԿՆԱՆՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1898)

1900 Հոկտ. 31ին Օրտուէն գրուած Թղթակցութիւն մը կ'ըսէ. «1898ին Բարեսէր Տիկնանց նորակազմ Ընկերութիւն մը նախաձեռնութիւնը ունեցաւ Հանդանակութիւն մը բանալու կիսաշէն վարժարանին շինութիւնը աւարտելու նպատակաւ... Հանդանակութիւնը պատկառելի գումարով մը պսակուեցաւ (150 լիրա), որմէ քաջալերուելով ժողովուրդը՝ վարժարանին շինութիւնը սկսաւ... մեր հոյակապ վարժարանը կառուցանելու բարեբաղդութիւնը ունեցանք» (Արեւելք, 1900 թ. 4476) : — Զենք կարծեր թէ 1886ի Բարեսիրական»ը նոյն ըլլայ ասոր հետ :

12. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1899)

Օրտուի պատանիները 1899ին Ընկերութիւն մը կազմած են տեղւոյն վարժարանին նպաստելու համար : Դժբախտաբար տեղեկատուն չի յիշեր Ընկերութեան տիտղոսը :

13. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1899)

Վերնոյն նման Ընկերութիւն մ'ալ Օրտուի վարժարանի աշակերտները հիմնած են 1899ին : Թղթակից—տեղեկատուն գոհ եղած

է հետեւեալ Լազոնական բառերով ծանուցանել այդ երկու դէպքերը: Սա կը դրէ Օրտուէն 1900 Մարտին սկիզբը թէ հոն 1899ին երկու նոր Ընկերութիւն կազմած են, մին պատանիները, իսկ երկրորդը՝ աշակերտները «Իւրովսաննի հոգալու վարժարանի դասարանական պիտոյքը... այժմ 6—7 ոսկի... ունին» (Արեւելք, 1900 թ. 4270):

Զմոռնանք որ ատիկա Համիտի այն շրջանն է, երբ արդիւումս բան մ'էր «Ընկերութիւն» բացատրութիւնը. հետեւաբար կրնայ ենթադրուիլ որ դիտմամբ յիշուած չեն Ընկերութեանց անունները:

14. ԵՒԱՐԳԵԼԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1900)

«Քանի մը ամիսներէ ի վեր Օրտուի հայ վաճառականներու նախաձեռնութեամբ հաստատուած է Եփսարգելական Ընկերութիւն մը», կը դրէ Արեւելք (1900 թ. 4415) 1900 Սեպտ. 11ին: Մուտքի վճարումն է 30 զրշ. ունի 180 անդամ երեք ազգէ (Անդ):

15. ՀԱՅՈՒՀԵԱՅ ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ՄԱՐՄԻՆ (1907)

Մշակութ. Ընկերութիւն մ'է, որ 1907 Դեկտ.ին նորակազմ է եւ ազջկանց վարժարանի սրահին մէջ բանախօսութիւն կը սարքէ եւ այդ առթիւ Էմմանուէլ Ծ. Վ. Պալեան կը խոստանայ մարմնոյն նուիրել 50 կտոր գիրք (Փունջ, 1907 թ. 235): 1908էն վերջ անունը փոխելով՝ կ'ըլլայ «Հաճուիեաց Յառաջդիմասէր Ընկերութիւն»: 1911ին ունի իր

Գրադարանը, ուր կը հաւաքուին եւ ընթեր-
ցումի կը ստանային: Մերթ տեղի կ'ունենայ
նաեւ ֆառախօսութիւն (Ազատամարտ, Կ.
Պ. 1911 թ. 530):

16. ԴՊՐԱՅ ԴԱՍ (1907)

Կազմուած է 1907 Դեկտ.ին: Հիմնադիրն
է Բիւզանդ Խաչեան, զպրապետ Օրտուի Ս.
Աստուածածին եկեղեցւոյ: Կանոնագիրը
կազմուած է Պոլսոյ Դպրաց Դասի Կանոննե-
րէն (Նամակ Օրտուէն՝ 1908 Մայիս 16ին
զրուած, զոր տեսայ Հայ Պատրիարքարանին
մէջ, 1960ին, Իսթանպուլ):

17. ԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1907?)

Կը յիշուի անթուական արձանագրու-
թեան մը մէջ (Պատրիարքարան, Պոլիս):
Նպատակն է վարժարանի ծախֆերուն բացը
գոցել:

18. ՀԱՅ ՅԱՌԱՋԻԻՄԱԿԱՆ ԱԿՈՒՄԲ (1908)

Կազմուած է 1908 Նոյեմբեր—Դեկտեմ-
բերին: Դեկտ. 2ին Զէյթունի եւ Սասունի
սովեալներուն կը զրկէ 13 սակի: Վարչակ-
կազմն էր.

Պ. Ք. Զիլճեան	Նախագահ
Նուէր Գալուստեան	Քարտուղար

1910ի սկիզբը վերակազմուելով՝ կը
կոչուի «Հայ Յառաջդիմասէր Ընթերցասի-
րաց Միութիւն» եւ կը կազմակերպէ ճառա-

խօսութիւններ (Ազատամարտ, 1910 թ. 230) :

19. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ ՕՐՏՈՒԻ (1920?)

Կազմուած է Պոլիս : Կը յիշուի 1922 Օդոսս . 8 թուական կրող նամակի մը մէջ (Պատրիարքարանի Դիւան, Պոլիս) : Վարչակ. Մարմնէն ծանօթ են .

Տօքթ. Անդրէասեան	Ատենապետ
Հայկ Գըլճեան	Ատենադպիր

20. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1928)

Կազմած են Մարսէլլաքնակ Օրտուցիներ, 1928ի առաջին ամիսներուն : Անդրանիկ Վարչութիւնը կազմած են .

Եղուարդ Պ. Անդրէասեան	Ատենապետ
Յակոբ Աճեան	Ատենադպիր

(Յառաջ, Փարիզ 1928 թ. 718) :

Պ Ա Ֆ Ր Ա

1. ԱՆՁՆՈՒԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868)

Տրապիզոնի նահանգին վերաբերող Պափրայի հնագոյն Ընկերութիւնն է ասիկա, որ Տէր Յովհաննէս Տապանեանի եւ Անդրանիկ Այվազեանի նախաձեռնութեամբ կը հիմնուի 1868 Մայիսին եւ կը սկսի գիշերային եւ կիրակնօրեայ դասընթացք մեծերու (Փունջ,

Կ. Պ. 1868 թ. 169) : — 1875ին Պողոս վ. Նաթանեան *կը վերակազմէ Ընկերութիւնը* (Փունջ, 1875 թ. 970 *և* թ. 976) :

2. ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872)

*Կը յիշուի 1873 Յունուար 12ին *և* նո-
րակազմ է* (Փունջ, 1873 թ. 772) :

3. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875—76)

*Անունը անծանօթ այս Ընկերութիւնը
հիմնուած է Պաֆրայի Եղիսաբեթեան աղ-
ջկանց վարժարանը հաստատելու համար*
(Փունջ, 1876 թ. 1067, Մարտ 30) :

4. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1878)

1878էն առաջ *կազմուած կ'երեւայ, զի*
Գարեգին վ. Սրուանձտեանց *կը գրէ որ*
«Ընթերցասիրաց Ընկերութիւնը կազմաւո-
րեցի... երիտասարդները բուն գորու-
թեամբ նիգ կ'ընէին *Ընթերցասիրաց Ընկե-
րութեան Գործադիր անդամ ըլլալ*» (Թորոս
Աղբար, Ա. էջ 7) : *Կը թուի թէ վերակազ-
մած է :*

5. «ԱՂԶՆԻՔ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879—80)

*Կը յիշուի 1880ի ամբան՝ Ե. Տեղեկա-
գրով, ուր կը տեսնուի թէ նպատակ ունի*
*գործել Պաֆրայի ժէջ *և* Հայաստան* (Մա-
սիս, 1880 թ. 2720) :

6. ՇԱՀԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1882)

Երեք հատ Շահասիրական Ընկերութիւն կայ Պաֆրայի մէջ 1882ին, որոնցմէ մին իր վրայ կ'առնէ աղջկանց դաստիարակութեան հոգը (Մասիս, 1882 թ. 3128) :

7. ԹՈՐԳՈՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1886)

Կը յիշուի 1886ին լոկ անունով (Մասիս, 1886, էջ 918) :

8. ՅԱՌԱՋԴԻՄԱՍԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1908)

Կազմուած կ'երեւայ 1908ի ամբան. 1908 Օդոսս.ին Ընքերցասիրաց Ակումբ կը բանայ (Մանգումէի Էփեար, Կ. Պ. 1908 թ. 2217) :

9. ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ (1909)

1909ի սկիզբները կը յիշուի Պաֆրայի մէջ — յատուկ կնիքով — «Աղփատախնամ Հայոց Պաֆրայի», որուն Վարչութիւնը կը կազմեն 1909 Ապրիլ 3ին.

Առաքել Տէր—Մովսէսեան	Ատենապետ
Ստեփան Իկիպար	Ատենադպիր
Կարապետ Ներսէսեան	Գանձապետ

(Նամակ Պաֆրայէն. Դիւան Հայ Պատրիարքարանի, Գումդափու) :

10. ԳՊՐԱՅ ԴԱՍ (1913)

Կազմուած է 1913 Հոկտ. 20ին ՊաՖրայի Ս. Կարապետ Եկեղեցւոյ շրջանակին մէջ : Հիմնադիրն է Գրիգոր Պօյանեան՝ երաժիշտ — ուսուցիչ (Նամակ ՊաՖրայէն, զոր տեսայ 1960ին՝ Հայ Պատրիարքարանի մէջ, Իսթանպուլ) :

Զ Ա Ր Շ Ա Մ Պ Ա

1. ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1863)

Կ. Պոլսոյ Հայ Պատրիարքարանի Դիւանին մէջ հին արձանագրութիւն մը տեսանք 1960ին, ուր գրուած էր թէ Տրապիզոնի շրջանին վերաբերող Զարշամպայի Հայերը 1863ին հիմնած են «Մամիկոնեան Ընկերութիւնը», որուն նպատակն եղած էր ազգային վարժարանին նպաստել : — Հայ Մամուլին մէջ յիշատակութեան մը չենք հանդիպած :

2. ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864)

Վերոյիշեալ արձանագրութեան մէջ միայն յիշուած է Ընկերութիւնս՝ հիմնուած 1864ին՝ նպատակ ունենալով «ձրի քուրք եւ գրեմական մատակարարել աղքատ աշակերտներուն» :

3. ԱՌԵԻՏՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1874)

Յիշեալ արձանագիրը կը հաստատէ որ Ընկերութիւնս 1874ին հիմնուած է իրեն

*նպատակ ունենալով «ազգային վաճառակա-
նութիւնը զարգացնել»։ Ունեցած է 40 աշ-
դարձ ։*

4. ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ (1901)

*Պոլսոյ Փունջ (1901 թ. 2762) 1901 Նոյ-
3ին կ'իմանայ որ «Զարշամպայի մէջ Աղքա-
տախնամ Մարմին մը կազմուեր է չփառք
ուսանողներն երեք տարի խնամելու նպատա-
կաւ» ։*

Ի Ի Ն Ի Ա

1. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1872)

*Կը թուի թէ հինէն գոյութիւն ունեցող
Ընկերութիւն մըն է ասիկա եւ վերջապէս
1872ին դադրած է։ 1872ին կը վերակազմուի
ուրիշ անունով։ Ահա այս մասին թաղէոս
Կ. Էօֆսուգեանի գրածը 1872 Յունիս 20ին.
«Ընթերցասիրաց Ընկերութիւնը յՈստումնա-
կան Ընկերութիւն փոխադրեալ է, այսինքն՝
մեռեալն ի կենդանութիւն յարուցեալ է»
(Փունջ, 1872 թ. 31)։ Իր նպատակն եղած է
դպրոցին պէտքերն հոգալ (Փունջ, անդ)։*

2. ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875)

*Իւնիայի այս Ընկերութեան յիշատակու-
թեան հանդիպեցանք Կ. Պոլսոյ Հայ Պատ-
րիարքարանի (Գումդափու) Դիւանի թուղ-
թերուն մէջ, ուր անթուական արձանագրու-
թիւն մը — գրուած Տրապիզոնի նահանգին
վերաբերող նիւթերու մասին — կը յիշէ Ըն-*

կերութիւնս՝ հաստատուած 1875ին՝ նպատակ ունենալով դպրոցին աշակերտներու պիտոյքն հայթայթել :

Զի յիշուի՞ր Հայ Մամուլի մէջ :

3. ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ ԱԶԳԱՅԻՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875?)

Վերոյիշեալ հին արձանագրութեան մէջ միայն կը հանդիպինք Ընկերութեանս յիշատակութեան : Նպատակն եղած է՝ եկեղեցւոյ եւ վարժարանին օգնել : Ունեցած է 100 ոսկի դրամագլուխ :

Ս Ի Ի Ր Մ Է Ն Է

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Նախկին Համամաշէնի Հայութեան մնացորդացն է Սիւրմէնէի բնակչութիւնը՝ դաղթած Տրապիզոնէն 10 ժամ հեռու այդ վայրը : «Իրենց արդէն ունեցած վարժարանը աւելի եւս բարեկարգելու եւ տեւական ընելու համար Ընկերութիւն մը կազմած են, որուն բաժանորդ գրուած են նաեւ բաւական թուով Տիկնայք» կը գրէ Թղթակից մը 1879 Սեպտ. 13ին (Մասիս, Կ. Պ. 1879 թ. 2435) : Ընկերութեան անունը չէ յիշուած :

Ա Մ Ա Ս Ի Ա

1. ՊԱՐԹԵՒԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1852—53)

Ամասիոյ հնագոյն Մշակութ. Ընկերութիւնը կը կոչուի «Պարթեւական Ընկերութիւն», որ հիմնուած է հաւանօրէն 1852ի վերջերը կամ 1853ի Յունուարին : Կը յիշուի

1853 Մարտ 3ին Ամասիայէն զրուած բազմաստորագիր նամակի մը մէջ հետեւեալ ձեւով. «Մարդուանու վիճակին բարեխնամ Առաջնորդ Գեր. Տ. Գէորգ Սրբ. Եպիսկոպոսը... երկար ժամանակէ ի վեր կ'աշխատէր Ամասիոյ մէջ ուսումնասիրական Ընկերութիւն մը հաստատելու... երկար ժամանակ աշխատելէն ետք, վերջապէս յաջողեցաւ Պարթեւական անուամբ Ընկերութիւն մը հաստատելու Ամասիոյ մէջ: Առ այժմ 23,500 զուռուշի մուրհակ ստորագրել տրուաւ, որուն հարիւրին տասներկու զուռուշ տարեկան չափ պիտի վճարենք եւ ասանկով 2880 զուռուշի չափ տարեկան եկամուտ պատրաստեց...» (Մասիս, Կ. Պոլիս, 1853 թ. 62):

1853ին Ամասիոյ մէջ երեք թաղային զպրօցներ կային եւ միտք կար նաեւ Ուսումնարան մը բանալ (Մասիս, անդ): Անշուշտ նորակազմ Ընկերութիւնը այդ զպրօցներուն նպաստելու համար հիմնուած էր:

Ընկերութիւնս կը յիշէ «սկսնակ բանասէր» «Պարթեւեան» ձեւով 1898ին, աւելցնելով թէ Ընկերութեան նպատակն էր «Ուսումնարան մը բանալ» (Արեւիկ, Կ. Պ. 1898 թ. 3854): Բացած է Ուսումնարանը: — Չենք զաներ որեւէ լուսարանութիւն: 1871ին Ամասիոյ մէջ կար «Ս. Ներսէսեան Ուսումնարան» մը (Տե՛ս Արարատ, Կ. Պ. 1871 թ. 37), որ չենք կարծեր թէ կաւ ունենայ «Պարթեւեան Ընկերութեան» հետ:

2. ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1866)

Հիմնուած է 1866 Մայիս 25էն «Երկու ամիս յառաջ» (Փունջ, Կ. Պ. 1866 թ. 126, Յունիս 18) : Ուրեմն հիմնումի թուականն է 1866 Մարտ : Ահա այս մասին կարեւոր թղթակցութիւն մը Մարգուանէն 1866 Մայիս 25 թուականով, անստորագիր. «Երկու ամիս յառաջ Ուսումնասիրաց անուն Ընկերութիւն մը կազմուեցաւ, որուն նպատակն է առ այժմ Ամասիոյ Սալայիտ թաղի Ս. Ներսէսեան վարժարանին նպաստել եւ քանգարան մը հաստատել : Ընկերութիւնը ունի հիմա վաթսուն եւ հինգ անդամ ուսումնասէր եւ երիտասարդական մասէ բաղկացեալ. իւր կատարեալ թիւը մինչեւ 100 պիտի հասնի, որոնք պատրաստ են Ընկերութեան հաստատուած օրէն կանխիկ հինգ դուրուշ վճարել եւ ապա շաբաթը 20 կամ 40 փարայ շարունակ : Այս կերպով հաւաքուած դրամը տարի մը շարունակ պիտի շահեցնէ եւ այնուհետեւ իր որոշեալ նպատակին պիտի ծառայեցնէ : Առ այժմ 2000 դուրուշէն աւելի դրամ ունեցաւ եւ Պոլիս զրկեց վաճառք առնել ու յԱմասիա զրկելու եւ ծախուելու համար Ընկերութեան անդամոց կամ ուրիշ ուղողներու : Դուրսէն բաւական նուիրատուք գտնուեցան եւ կը գտնուին :

Ընկերութիւնը հինգ Հոգաբարձու ունի, որք են ուսումնասէր եւ ազգասէր երիտասարդներ : Արդէն սկսած են իրենց պաշտօնը վարել : Ասոնք պարտաւոր են երեք ամիսը

անգամ մը Ընկերութեան բոլոր անդամները ի ժողով հրաւիրել եւ հաշիւը տալու :

Ընկերութեան անդամոց մէջ հիմա այնպիսի զարմանալի սէր մը կայ որ չեմ կրնար պատմել : Կարծես թէ Ընկերութեան խումբը Ամասիոյ մէջ որոշեալ մաս մ'է յառաջդիմութեան ջերմ սիրով վառեալ : *Ամէնքն ալ Ընկերութեան յառաջդիմութեան համար կ'աշխատին* : Ասոնց մէջ վարժարանին եւ Ընկերութեան Հոգաբարձուաց փոյթն ու խնամքը առանձին նշանակութեան արժանի է որով կը յուսամ թէ յառաջ պիտի երթայ եւ գլխաւորապէս Ս. Առաջնորդին այս մասին աշխատութիւն ու սիրոյ յորդորներն ապարդիւն չպիտի մնան» (Փռնիք, անդ) :

Ինչպէս կը տեսնուի՝ «Ուսումնասիրաց Ընկերութիւն»ը պաշտպանն է «Ս. Ներսէսեան վարժարանի» : Ընկերութիւնը յաջողած է իր պաշտպանեալ վարժարանի մակարդակը բարձրացնել յաջորդ տարիներուն, որով 1871ին «Ս. Ներսէսեան»ը դարձած է «Ուսումնարան» : Պոլսոյ Արարատ թերթը (1871 թ. 37) առթիւ մը կը յիշատակէ. «Ս. Ներսէսեան Ուսումնարան» :

3. ՆԵՐՍԷՍԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1867—69)

Կը յիշուի 1870ին՝ իբրեւ նիւթապէս հարուստ Ընկերութիւն մը (Հմմտ. Մանգումէի էֆֆեար, Կ. Պ. 1870 թ. 1429), որ 1870ին նորակազմ չի կրնար ըլլալ : Ընկերութեանս մասին չենք գտներ ուրիշ տեղեկութիւն :

Յայտնի չէ թէ ի՞նչ կապ ունէր «Ս. Ներսէսեան Ուսումնարանին» հետ : Իր ծագումը հաւանօրէն 1867—9ի միջոցին է :

4. ՍԱՆՈՒՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868—70)

Ամասիոյ Սալատիա (Սալայիտ) թաղին մէջ հիմնուած է : Կը յիշուի լոկ անունով, 1872ին, սա ձեւով. «Սանունց Ընկերութիւն», որ 1872 Փետրուարին միանալով «Ներսէսեան» եւ «Նպաստամատոյց» Ընկերութիւններուն հետ՝ կը կազմեն «Միացեալ Ընկերութիւն» մը (Տե՛ս Փոզ, Կ. Պոլիս 1872 թ. 14) :

Նկատի առնելով որ Սալատիա քաղին մէջ կազմուած է «Սանուց Ընկերութիւնը՝» պարզ է որ «Ս. Ներսէսեան Ուսումնարան»ի աշակերտները եղած պիտի ըլլան կազմողները : Այս մասին չունինք որեւէ լուսարանութիւն :

5. ՆՊԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868—70)

Յիշուած չէ իր հիմնումի տարին : Իր մասին լոկ յիշատակութիւն մը կայ 1872 Փետրուարէն, երբ միացած «Ներսէսեան» եւ «Սանուց» Ընկերութեանց հետ՝ կազմած են «Միացեալ Ընկերութիւն» մը (Փոզ, 1872 թ. 14) : Ժամանակակից մը՝ ակնարկելով այս երեք Ընկերութիւնները՝ կը գրէ որ «Քազում եւ լոկ կը գործեն» (Փունջ, 1872 թ. 716), որմէ յայտնի կ'ըլլայ թէ ինչո՛ւ

իրենց մասին աւելի լայն ծանօթութիւն չեն տուած :

6. ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868—70)

Ծագումը անծանօթ : Իր անուան կը հանդիպինք ճիշդ ա՛յն ատեն — 1872 — երբ կը միանայ «Մամիկոնեան» եւ «Անճնուէր» Ընկերութիւններուն հետ (Փող, 1872 թ. 14) :

Կազմուած է Ս. Նիկողայոս Թաղին մէջ (Անդ) :

7. ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868—70)

Հիմնումի տարիի մասին որեւէ ծանօթութիւն չենք գտներ : Մէկ անգամ միայն կը յիշուի եւ այն՝ 1872ին՝ երբ կը միանայ ուրիշ Ընկերութիւններու հետ (Փող, անդ), հետեւաբար հարկ է ընդունիլ թէ առնուազն 1868—70ին եղած ըլլալու է իր ծագումը : Բնականաբար թէ՛ այս եւ թէ՛ նախորդները կրնան աւելի բարձր հնութիւն ալ ունենալ :

8. ԹԱՏԵՐԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1870—71)

Կը յիշուի 1871 Հոկտեմբերին եւ կու տայ իր առաջին ներկայացումը 1871 Նոյեմբեր 18ին «ի նորահաստատ քատրոն Ներսիսեան», այսինքն՝ Ներսիսեան Ուսումնարանի սրահին մէջ, ուր ներկայ կ'ըլլան 400—500 հոգի (Մանգումէի էֆեաթ, 1871 թ. 1799 : Հմմտ. նաեւ Արարատ, Կ. Պ. 1871 թ. 37) :

9. ԱՆՁՆՈՒԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1871)

Կազմուած է Ս. Նիկողայոս Թադին մէջ 1871 Յունուար 1ին: 1872ի սկիզբը միացած է «Արամեան» եւ «Մամիկոնեան» Ընկերութեանց հետ (Փող, անդ): 1871ի վերջերը իր մասին կը դրեն. «Օր ըստ օրէ յառաջագիմելու վրայ է» (Արարատ, 1871 թ. 37): 1871 Փետրուար 19ին ունի «Արամեան» անունով դասընթացք մը մեծերու, ուր կարդալ դրել կը սորվեցուի: Նոյնպէս նաեւ կիրակնօրեայ Ընթերցարան մը ժողովուրդին համար, ուր տեղի կ'ունենան նաեւ գաղափարախօսութիւններ (Հայրենիք, Կ. Պ. 1871 թ. 37):

10. ՇԱՀԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1871)

Յիշատակութիւն կ'ըլլայ 1871ին վերջերը. հիմնուած է Ս. Նիկողայոսի Թադին մէջ (Արարատ, 1871 թ. 37): Հիմնադիր անդամներն են. Միմաս Գեորգեան, Քրիստոստուր Մատթէոսեան, Թորոս Սատէքեան, Մ. Նիկողոս Խաչերեան (Փունջ, 1872 թիւ 7-6):

11. ՄԻԱԿԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876)

1876 Սեպտեմբերին նոր կազմուած Ընկերութիւն մըն է. հիմնադիրներն են «Հայ երիտասարդներ՝ դպրոց մը հաստատելու նպատակով» (Մանգ. Էփեմար, 1876 թիւ 3259): Ուրիշ տեղ չի յիշուիր:

12. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876—77)

Առաջին անգամ եւ լոկ անունով կը յիշուի 1878ին (Լոյս, Կ. Պ. 1876 թ. 76) :

13. ՀԱՄԱԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Հիմնուած է 1878 Յունիս 25ին եւ 1880ին ունէր 340 անգամ (Մասիս, 1880 թ. 2618) : Հիմնադիրները երեք հոգի եղած են : Ընկերութիւնս ունի իր Կանոնագրութիւնը, բաղկացած 12 Յօդուածէ եւ հրատարակուած Թէրնէմանը էֆֆեարի մէջ (1878 թ. 356) : Ահա քանի մը Յօդուած .

Յօդ. 1. Ընկերութեան նպատակն է մի օրինաւոր կալուած պատրաստել եօթը տարիէն եւ անոր եկամուտին արդիւնքով միշտ երկու կամ աւելի աշակերտ ունենալ եւրոպա :

Յօդ. 2. Զափահաս արհեստաւորաց համար կիրակնօրեայ դասախօսութիւններ ընել :

Յօդ. 3. Ընկերութեան անդամակցիլ ուղողը շարաթական ողջ 40 բարա պիտի վճարէ :

Յօդ. 6. Ընկերութիւնը կը բաղկանայ երկու ժողովներէ, Ա. Ընդհանուր ժողով եւ Բ. Գործադիր ժողով (Թէրն. էֆֆեար, Կ. Պ. 1878 թ. 353 եւ 356 : — Հայրենիք, 1879 թ. 503) :

1880ին Ընկերութեան Վարչական Մարմինը կը կազմէին .

Գրիգոր Զատիկեան	Փոխ-Ատենապետ
Սիմէոն Յ. Պալսթիարեան	Անդամ
Կարապետ Ս. Սարաճեան	Անդամ
Մ. Թադէոս Դարբինեան	Անդամ
Յովհաննէս Իմիցեան	Անդամ
Յովհաննէս Դաղլճեան	Անդամ
Բարթոլէկ Ղուկասեան	Անդամ
Կարապետ Պարանազործ	Անդամ
(Նամակ Ամասիայէն)	

1878ին Սերաստիոյ մէջ ալ հիմնուած է
«Համալսարանական Ընկերութիւն» մը :

13ա. ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ ՀՈԳԵՍԷՐ
ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880)

Հիմնած են Բողոքական Երիտասարդ-
ներ՝ 1884էն «տաքիներ առաջ» : Նպատակն
է «օղնել կարօտելոց եւ ավխատիլ ուսման
տարածման համար» : Շարաքական անդա-
մավճարն է 10 փող : Երկու աղքատ տղայ
կը զբէ 1884ին Մարզուանի բարձրագոյն
վարժարանը : 1884ին Ընկերութեան դրա-
դիրն է Յովհաննէս Յ. Մանիսանեան (Աւե-
տաքեր, Կ. Պ. 1884 թ. 9) :

14. ԴՊՐՈՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1888)

Կազմուած է 1888ի սկիզբները եւ չու-
տով ունեցած 30 անդամ : Ունեցած է Կանո-
նագիր, զոր չենք տեսած : Նպատակն եղած

է. «Ամասիոյ երկսեռ մանկտուոյն համար դպրոցներ բանալ» : 1888 Յունիս 1ին բացած է «Նախակրթարան մը, ուր կը յաճախեն վաթսունի չափ թոշակաւոր եւ անթոշակ աշակերտներ... վարժարանի ուսման ընթացքն է չորս տարի» (Արեւելք, Կ. Պ. 1889 թ. 1664 : — Տե՛ս նաեւ Ամասիա, 1911, էջ 190) :

Ընկերութեան հիմնադիրներէն կը յիշուին Կարապետ Սարբանեան, Յարութիւն Սէջէնեան, Կարապետ Փափագեան, Յակոբ Սիմոնեան (Արեւելք, անդ. : — Սուրհանդակ, Կ. Պ. 1903 թ. 1261) :

Արեւելեան Մամուլ (Իզմիր 1892, էջ 226) կը գրէ որ Ընկերութիւնը չորս տարի կրցած է կանգուն պահել իր բացած վարժարանը : Ընկերութեան տարեկան բաժնեգինն է մէկ օսմ. ոսկի : «Իւրաքանչիւր անդամ անձնական պարտամուրհակաւ պարտաւորուած է մինչ չորս տարի ապահովել իւր պարտքը առ վարժարանն» (Անդ, էջ 227) :

1891ին Ընկերութեան Վարչութիւնը կը կազմեն՝ Ա. Յ. Սէջէնեան (Ատենապետ), Ա. Մարտիկեան (Ատենադպիր) : Կը ջանան «Թանգարան» (Գրադարան) մ'ունենալ (Փունջ, 1891 թ. 2247) :

1895ին դեռ կանգուն էր Ընկերութիւնը եւ կը գործէր (Հայրենիք, 1895 թ. 1104 : — Տե՛ս Սուրհանդակ, անդ.) :

15. ՀԱՅ ԿԱՆԱՆՑ ԲԱՐԵՍԻՐԱՑ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908)

Կազմուած է Սահմանադրութեան յա-
ջորդ օրերուն եւ շուտով ունեցած 200 ան-
դամ: Իր վարչութիւնը կը կազմեն 1908ին.

Շողակաթ Թիւթիւնճեան	Ատենապետ
Հայկուհի Հապէշեան	Ատենադպիր

Նպատակն է. «Հայ կնոջ իմացական եւ
բարոյական զարգացման սատարել»: Կը ջա-
նայ աղջկանց յատուկ գեղարուեստական
վարժարան մը բանալ: Վարժարանը պիտի
բացուի 1909 Մարտին, ուր 60 աշակերտու-
հիւնէր ձեռարուեստի ամէն կարգի նիւղերու
պիտի հետեւին մասնագէտներու առաջնոր-
դութեամբ: Ամասիոյ Հայ Հասարակութիւնը
մեծ խնդութեամբ կ'ողջունէ այս ձեռնարկը
(Ժամանակ, Կ. Պ. 1909 թ. 85): Վարժա-
րանը կը բացուի, բայց 1910ին տարաձայ-
նութիւններ կան բացուած վարժարանի մա-
սին (Ազատամարտ, Կ. Պ. 1910 թ. 268,
282): «Քաջունի Գեղարուեստանոց» վարժա-
րանը 1912ին 20 Շրջանաւարտներ կու տայ
(Ամասիա, 1912, էջ 195—6):

16. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1911)

Գ. Վարդապետեան գրած է «Տեղագրա-
կան աշխարհագրութիւն Ամասիոյ» իբր գա-
սագիրք 1911—12ի շրջանին համար՝ գոր-
ծածուելի Գ. Կարգին (դասարանին) մէջ:
Այդ գիրքը գրուած է 1911ին: Արդ, վար-
դապետեան այդ գրքոյկին մէջ կը գրէ. «Բա-

րեգործական հաստատութիւններէն կ'արժէ յիշել Նորակազմ Ընկերութեան մը նախաձեռնութիւնով բացուած «Ազգ. Հիւանդանոցը». որ մեծ դեր ունի կատարելիք եւ պիտի կատարէ իր յարատեւութեամբ, եթէ ոչ ներկայիս՝ դէթ ապագային էապէս» (Գ. Վարդապետեան, Տեղագրական աշխարհագրութիւն Ամասիոյ. Ամասիա 1912, էջ 9)։ Վարդապետեան չի տար Ընկերութեան անունը, ինչպէս չէ ճշդած հիմնումի բուականը եւ ուրիշ պարագաներ։

Դժբախտաբար աւելի յստակ ծանօթութիւն մը չէ հաղորդած Ամասիոյ մէջ լոյս տեսնող ժամանակակից հայ թերթը՝ «Ամասիա», որ կը գրէ 1911 Հոկտ. 15ին. «Քանի մը բարեսէր ազգայիններու նախաձեռնութեամբ եւ 250—300 ազգայիններու անդամակցութեամբ կազմուեցաւ Ազգ. Հիւանդանոցի վարչութիւն մը, որոնց բարի նպատակն է տեղւոյս մէջ Սեբաստիոյ նման Հիւանդանոց մը բանալով՝ ծառայել իրենց տառապեալ ազգակիցներուն» (Ամասիա, 1911 թ. 1, էջ 11)։ Հոս՝ կազմուեցաւ «Ազգային Հիւանդանոցի վարչութիւն» մը բացատրութիւնը ուրիշ բան չէ, եթէ ոչ «Ազգ. Հիւանդանոցի Ընկերութիւն» մը։ Զարմանալիօրէն «Ամասիա» խոյս տուած է «Ընկերութիւն» բառը գործածելէ։ 250—300 անդամակցութիւն ունեցողը «վարչութիւն» կ'ըլլայ թէ «Ընկերութիւն» կամ «Միութիւն», եւ այլն։ Յայտնի է որ Ընկերութիւն

մըն է կազմուած, ինչպէս յիշեց Վարդապետեան :

Նոյն թերթը 1911 Նոյեմբեր 30ին ալ կը գրէ, «Ազդ. Հիւանդանոց» վերնագրի տակ. «Նորակազմ Ազգ. Հիւանդանոցի վարչութիւնը Հիւանդանոցի համար վարձած է Պարսամ աղա Մանիսանեանի օդասուն ու նպատակայարմար տունը» (Ամասիա, 1911, էջ 64) :

Հիւանդանոցի Ընկերութեան 5 ոսկի կտակած է Տիգրան Ճիվանեան. նուիրատուութիւններ եղած են նաեւ ամուսնութիւններու եւ անուան տօնախմբութիւններու առթիւ (Ամասիա, անդ՝ էջ 80) :

1912 Յունուար 1էն սկսած բացուած է Հիւանդանոցը եւ սկսած են Հիւանդներու դարմանումները (Ամասիա, 1912, էջ 7) :

17. ԿԱՆԱՆՑ ԿՐԹԱՍԻՐԱՑ ՄԻՈՒԹԻԻՆ (1912)

Հիմնուած է 1912ին. 1914ին կու տայ զեղարուեստական հանդէսներ (Ժամանակ, Կ. Պ. 1914 թ. 1724: — Հոդդար, Սերաստիա 1914 թ. 47): — Անշուշտ նոյն Ընկերութիւնն է մերթ կոչուած նաեւ «Կանանց Դպրոցասիրաց» (Ժամանակ, 1914 թ. 1730) :

18. ԱՐԱՆՑ ԴՊՐՈՑԱՍԻՐԱՑ ՄԻՈՒԹԻԻՆ (1912)

Կազմուած է «Կանանց Դպրոցասիրաց»ի հետ 1912ին, բայց 1914ին զեռ «անդործ» է (Ժամանակ, 1914 թ. 1730 եւ 1752) :

19. «ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱՑ» ԱԿՈՒՄԲ (1912)

Օրուան թերթը՝ «Ամասիա» առանց սեւէ լուսաբանութեան կամ նախապէս տրուած տեղեկութեան մը՝ կը դրէ 1912 Օգոստ. 30ին. «Ամսոյս 22ին Ս. Դ. Հնչ. Գլխապին մէջ «Հայրենասիրաց» Ակումբի կողմէն ներկայացուեցաւ Միհրդատը, հայրենասիրական կտոր մը, որը լաւ տպաւորութիւն թողուց» (Ամասիա, 1912, էջ 336) :
Ուրիշ ծանօթութիւն չենք գտներ :

20. ՇՐՋԱՆԱՒԱՐՏԻՑ ԱԿՈՒՄԲ (1913—14)

Կազմած են իբրանոսեան Առետրական վարժարանի շրջանաւարտները : Ունին իրենց Ծրագիր—Կանոնագիրը : 1914ին կու տայ ներկայացում : Կը բանայ Ընթերցարան մը (Ժամանակ, 1914 թ. 1791) :

21. ԱՂՔԱՏԱՆՆԱՄ (1914)

Կազմուած կ'երեւայ 1914ին, զի 1915ին է որ առաջին անգամ իր յիշատակութիւնը կ'ըլլայ : 1915ի սկիզբը ժիր գործունէութիւն ունի եւ ամէն տեղ օգնութիւն կը փութացնէ (Ժամանակ, 1915 թ. 2064) : — 1919ի սկիզբը վերակազմուած՝ «գովելի ջանքերով կը շարունակէ իր նպաստները տալ թէ՛ տեղիս (Ամասիոյ) աղքատներուն եւ թէ՛ անցնող տարագրեալներուն» (Ժամանակ, 1919 թ. 3505) :

22. «ՓՈՔՐ ՀԱՅՔ» ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918)

Հիմնուած է Պոլիս 1918ի վերջը՝ Ամասիացիներէ, Մարզուանցիներէ, Եւդոկիացիներէ, եւ այլն «Իրր Կարմիր Սաշի օժանդակ» (Ժամանակ, 1919 թ. 3418, 3455) :

23. ԲԱՐԵՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1919)

Հիմնուած է Նիւ Եորկ (Ամերիկա) 1919 Յունիս 1ին՝ «Երկրի անտէր կարօտեալներու օգնութիւն» հասցնելու համար, Ատենապետն է Ա. Յ. Մանիրսահեան, Ատենադպիրը՝ Շ. Տէօվլէթեան, Գանձապետ՝ Յ. Յակոբեան (Հայրենիք, Բոստոն 1919 թ. 2167) :

24. ԱՄԱՍԻՈՅ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ
(1919—20)

Կազմուած է Պոլիս 1919—20ին (Ժողովուրդի Ջայնը, Կ. Պ. 1921 թ. 810: — Թէոդիկ, Ամէնուն Տարեցոյցը 1921. էջ 307) :

Միութիւնը ճիւղ մը ունեցած է Մարսէլ 1926—7ին: 1929ին ասոր Վարչութիւնը կը կազմէին. Հաճի Մ. Ալեանաքեան, Յ. Պաղալեան, Ս. Ալեանաքեան, Ղ. Մարկոսեան, Ն. Թումայեան, Լ. Քէլէշեան (Յանաք, 1929 թ. 877) :

25. ԻՐԵՐՕԳՆՈՒԹԵԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1934)

Մարսէլի մէջ հիմնուած է. կը տեւէ մինչեւ 1939ի պատերազմը. կը վերակազ-

մուի 1954ին. նպատակն է՝ «վառ պահել ազգային դիմագիծը, տոկալ եւ մեր ազգ. սրբութիւնները փոխանցել նորահաս սերունդին» (Յառաջ, Փարիզ 1955 թ. 7557) :

ՍԻՄ ՀԱՃԻ ԳԻՒՂ

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1860)

Ամասիոյ Հանի Գիւղացիք 1860ին Ընկերութիւն մը հիմնած են Կ. Պոլսոյ մէջ, որ 1873ին տակաւին կանգուն էր «եւ կը դիմէր իր նպատակին, որ էր Գիւղին վարժարանին համար հաստատուն եկամուտ հայթայթել : Վարժարանն այժմ (1873ին) այս Ընկերութեան շնորհիւ քանի մը կալուածոց տէր եղած է ի Պոլիս» (Փունջ, Կ. Պ. 1873 թ. 783 : 1875 թ. 1052 :

Դժբախտաբար չէ յիշուած Ընկերութեան անունը :

2. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1873)

Հիմնուած է 1873ին սկիզբը : Անդամական բաժինն է երկու հարիւր զուրուշ : Իսկ իր նպատակը՝ «Առեւտրական շահաւոր գործառնութիւններ ընել ու հարկ եղած առեն չափաւոր տոկոսով փոխ տալ Ընկերութեան անդամ հայրենակցաց» (Փունջ, անդ.) :

Այս Ընկերութեան անունը դիտմամբ չէ յիշուած :

ԶՈՐՈՒՄ (Գիւղափաղափ)

1. ԱԶԱՏՈՐԳԻ ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (...1911)

Ամասիոյ շրջանակէն Զորումի մէջ հիմնուած է այս Միութիւնը, որուն հիմնումի թուականը եւ այլ պարագաներ անծանօթ են մեզ: Ընկերութեանս անուան կը ծանօթանանք Մարգուանի «Բողբոջ»էն (1911, էջ 159), որուն մէջ փայլերգ մը ձօնած է Միութեանս՝ Մ. Վարժապետեան, սա վերնագրով. — «Զորումի Հայոց վարժարանի «Ազատորդի Ուսանողական Միութեան» փայլերգը»:

ՄԱՐԶՈՒԱՆ

1. ԱՄԵՆԱՅՆ ՍՐԲՈՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1847)

Հիմնուած է 1847 Օգոստոս 31ին: Հիմնադիրն է Մարգուանի Առաջնորդ Յակոբոս Արքեպ. Սերոբեան, որ 1847 Օգոստոս 31ին Զարխափան Ս. Աստուածածին վանքին մէջ ճաշկերոյթ մը տալով Մարգուանի Հայ իշխաններուն՝ «այն հանդէսին մէջ յորդորական խօսքերով դռնուղներուն սիրտը ազդասիրական եռանդով բորբոքելով՝ քաղաքին տղայքը կրթելու համար մէկ նոր Ընկերութիւն մը հաստատեց Ամենայն Սրբոց անունով: Ընկերութեան վերականգնող դրաւ Դանիէլեան Յովհաննէս աղայն Մարգուանցի ... ասոր ալ հինգ օգնական տուաւ, որ են Կիւլպէկեան Մահտեսի Կարապետ աղայն, Մահտ. Աբրահամ աղայն, Արապեան Մահտ.

Մկրտիչ աղայն, Աժտէրեան Մահտ. Մանուկ աղայն, Խազանեան Մահտ. Թադէոս աղայն: Եւ Ընկերութեան գանձապետութիւնն ալ յանձնեց վերայիշեալ Կիւլպէկեան Մահտ. Կարապետ աղային... Դպրատան Տեսչութեան գործը յանձնեց Հաճի դիւղցի Մատթէոս շնորհ. Վարդապետին» (Հայաստան, Կ. Պ. 1847 թ. 68):

2. ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1867)

Կը յիշուի 1872 Յունիս 2ին. — «Մարդուանու մէջ Ուսումնասիրական անուամբ Ընկերութիւն մը հաստատուած էր ուսումնասէր եւ ազգասէր անձերէ բաղկացեալ, որոնց նպատակն էր տեղւոյն երկսեռ վարժարանաց նպաստել, սակայն ... Եղեսեանի առթիւ ... խանդարուեր էր. այժմ ... Ընկերութիւնը վերստին սկսաւ շարունակուիլ ... բազմաթիւ անձինք ... Կ'անդամացին...» (Փող, Կ. Պ. 1872 թ. 94): Թղթակիցը, որ Ամասիայէն կը գրէ՝ քիչ վարը կու տայ կռուան մը Ընկերութեան 1867ին հիմնուած ըլլալուն. — «...այն հինգ տարուան մէջ մեծամեծս պիտի յառաջանար», եթէ հիմնուելէ վերջ արգելքի չհանդիպէր (Անդ):

3. ... ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1871)

1871 Հոկտ. 22ին Մարգուանէն գրուած նամակ մը կ'իմացնէ թէ Գրիգոր Պատուելի Թեփիկեան, Ս. Սահակեան վարժարանի

Տնօրէն-ուսուցիչը մեծ ջանք կը թափէր կրթական մարդին մէջ, որուն գործերը յիշելէ յետոյ՝ կ'աւելցնէ թէ «չնորհիւ նորակազմ Ընկերութեան Կիւրակի օրուան Ընթերցարան մըն ալ սլիտի բանայ»։ (Մանգումէի Էփֆեար, Կ. Պ. 1871 թ. 1763)։

Ընկերութեան անունը չի տրուիր։ Ուրիշ տեղէ ալ ծանօթութիւն մը չենք գտած։

4. ԳՐԻԳՈՐԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1873)

Կազմուած է 1873ին նախաձեռնութեամբ Գրիգոր Թեփիկեանի։ Իր նպատակը՝ «մանչ տղոց վարժարանին նպաստել» (Փունջ, Կ. Պ. 1875 թ. 958)։ 1875ին ունէր 70 անդամ (Անդ)։ Ուրիշ ոչ մէկ ծանօթութիւն։

5. ԱԳԱՊԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1874)

Նախաձեռնութեամբ վերոյիշեալ Գ. Թեփիկեանի հիմնած են «քանի մը աղնուազարմ Տիկնայք» (Փունջ, 1876 թ. 1092)։ Նպատակն է՝ «օգնել իզական վարժարանին» (Փունջ, 1875, թ. 958)։ 1875ին ունէր 100 անդամուհիներ։ Իսկ 1876ին հաւաքած էր 8000 զուրուշ եւ աղջկանց վարժարանի Տեսչութիւնը յանձնած էր «վաղեմի վարժուհի Տիկին Զարուհի Կ. Տ. Յովակիմեանցին» (Փունջ, 1876 թ. 1092)։

Աղջկանց այս վարժարանը 1875ին կոչուած է «Ագապեան վարժարան» իր պաշտպան Ընկերութեան անունով (Արեւելք, Կ. Պ. 1885 թ. 320)։ «Վ.» ստորագրութեամբ

թղթակից մը 1885ին կը զրէ որ վարժարանը իր նախկին փայլը կորսնցուցած է : Օտարացած էր նաեւ Ընկերութիւնը (Տե՛ս Արեւելք, անդ) :

1878ին Գաբեգիմ վ. Սրուանձտեանց տակաւին կանդուն կը գտնէր «Ազապեան Ընկերութիւն»ը, որ Պոլսէն վարժուհի մը տանելով՝ նոր աշխոյժ կու տար իր գործունէութեան (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 20) :

6. ԴԱՍՏԻԱՐԱԿՈՒԹԵԱՆ ՁԵՌՆՏՈՒ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
(1874)

Կազմած են Մարգուանի Բողոք. Հայերը 1874 Յունուար 1ին : Ունի 7 Յօդուածէ բաղկացած Կանոնադիր մը, զոր հրատարակած է Պոլսոյ Դիտակ : Ահա՛ Ընկերութեան նպատակը. «Աւետարանական Հայոց հասարակ դպրոցի աղքատ աշակերտաց օգնել անխտիր» (Յօդ. 2) : Շարաթական անդամավճարն է 5 փարա (Յօդ. 3) : Ընկերութեան Տնօրէնը Գանձապետը եւ Մատակարարն է Ա. Յովհաննէս Թորոսեան (Դիտակ, Կ. Պ. 1874 թ. 131) :

7. ԿԻՐԱԿՆՕՐԵԱՅ ՈՒՍՄԱՆՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
(1876—78)

1878ին կը յիշուի միայն Պոլսոյ Լոյս (1878 թ. 76) թերթէն : Զարմանալի է որ անտեղեակ մնացած են ժամանակակից միւս հայ թերթերը, օրինակ՝ Մասիս, Հայրենիք, Մանգ. Էֆեսար : Նոյնպէս չի յիշեր Գ. վ. Սրուանձտեանց իր «Թորոս Աղբարին» մէջ :

Ց. ՊԱՇՏՊԱՆ ԿՐՕՆԻ ԵՒ ԱԶԳՈՒԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
(1878)

Հիմնադիրն է Մուշեղ Վրդ. Հայկունի:
Գ. Վրդ. Սրուանձտեանց Մարգուանի մէջ
կը գտնէր 1878ին այս Ընկերութիւնը, բայց
չ'ըսեր թէ ե՞րբ կազմուած էր: «Պատանե-
կաց եւ երիտասարդաց Ընկերութիւն» մըն
էր: «Պատանիք ճառեր կ'արտասանէին բեր-
նով կամ գրով, բարոյականի եւ ազգային
պատմութեան վրայ, մէջ ընդ մէջ ալ երգեր
երգելով», կը գրէ Սրուանձտեանց, որ չէ
հաւնած Ընկերութեան եւ անոր գործելա-
կերպին, թէպէտ կ'ըսէին տղաքը. «Մենք
այս միջոցով առաջքը կ'առնունք մեր ժողո-
վրդեան երկու սեռին ալ, որ Կիրակի օրե-
րը կ'երթան Բողոքականաց վարժարանը բան
լսելու»: «Աղէ'կ», կ'առարկէ Սրուանձ-
տեանց, «բայց դեռ կ'երթային եւ պիտի եր-
թան անոնք, որ ո'չ ձեր ըսածէն եւ ոչ Բո-
ղոքականաց քարոզածէն բան մը չեն հաս-
կընար...»: Սրուանձտեանց յետոյ կ'աւել-
ցընէ. «Երախուսեցի այդ Ընկերութիւնը,
որպէս զի բերել տան եւ ընթեռնում ուսա-
նելով Ազգաց պատմութիւնները, պարբերա-
կան հանդէսներ եւ լրագիրներ... Նախնեաց
մատենագրութիւններ... Ընթերցարան մը
բանան հասարակաց համար, որոյ շնորհ
մեծ է» (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 17—19):

1878 Օգոստ. 10ին կը գրէ Մարգուա-
նէն Վահան Ամբարեան. «Հայր Մուշեղ Հայ-
կունին... ընդ իւր հիմնադրեալ նախագա-

Հուլիսի 18-ին «Պաշտպան Ազգութեան եւ Կրօնի» մականուամբ Ընկերութիւն մը Հաստատած է, որու Հիմնադիրներու կարգէն են Պ. Սահակ Պէկեան եւ Բարսեղ Շահպէտեան... առ այժմ Ընկերութեան բաժանորդք 550 հոգիի կը հասնին. մեն մի բաժանորդագին շարաթը 10 փող պղինձ լինելով, որոյ արդիւնք դպրոցի աղքատիկ մանկանց քուղք, գիրք, մեյլան եւ այլն մատակարարելու եւ Թանգարանիս ընտիր եւ օգտակար մատեանք գնելու պիտի ծառայէ» (Հայրենիք, Կ. Պ. 1878 թ. 463) :

Հաստատուած է 1878ի սկիզբը, ինչպէս կը գրէ Խորէն Խորխոռունի Մարգուանէն 1879 Մարտ 18ին թղթակցութեամբ մը, ուր կը հաւաստէ թէ Ընկերութիւնը հիմնուած է «տարիէ մը ի վեր» (Հայրենիք, 1879 թ. 522) :

9. ՀՐԱՀԱՆԳՈՒԹԻՒՆ ԿՐՕՆԻ ԵՒ ԱԶԳՈՒԹԵԱՆ (1878)

Վերոյիշեալ թղթակիցը յետոյ կ'աւելցընէ. «Սորա ծնունդն է մօտեքս հաստատուած «Հրահանգութիւն կրօնի եւ Ազգութեան» անուն Ընկերութիւնս ալ, որոյ հիմնադիր եւ դասախօս են վերոյիշեալ ուսումնասէր եւ անճնուէր պարոնայք : Այս Ընկերութիւնն եւս կը բաղկանայ 20էն աւելի ուսման կարօտ երիտասարդներէ, որք... կը հաւաքուին դպրոցիս յարկաց միոյն մէջ, ուր Հայկական եկեղեցւոյ ուղիղ օրէնքները եւ վարդապետութիւնք Ս. Գրոց վկայու-

թեամբ կը դասախօսուին. անդ կ'ուսանին նաեւ Հայոց Պատմութիւն...» (Հայրենիք, 1878 թ. 463) :

Կը կոչուի նաեւ «Հրահանգիչ Ընկերութիւն (Հայրենիք, 1879 թ. 522) : — 1880ին կը սկսի քատերական ներկայացում տալ (Մանգումէի Էֆեար, Կ. Պ. 1880 թ. 4420) :

Ընկերութեան նպատակն եղած է «հրահանգել զերիտասարդս, Ազգ. ոգւով դաստիարակել զարհեստաւոր պատանիս» (Հայրենիք, 1879, անդ) :

Այս Ընկերութիւնն է որ Մարգուանի Արեւմտեան Հարաւային կողմը բնակող «Հայ մաղագործաց», այսինքն Հայ Բոշանբուն համար դպրոց մը կը բանայ եւ Բողոքականութեան երթալէ կ'ազատի անոնցմէ 30 տուն (Հայրենիք, 1879, անդ) : — Ընկերութիւնս, որ Մասիսէն ալ յիշուած է (1879 թ. 2503), կը ղործէր 1882ին (Փունջ Կ. Պ. 1882 թ. 1642) եւ 1883ին (Մասիս, 1883 թ. 3459) :

10. ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880—81)

Միհրան Քիւրճեան՝ ճամբորդութեան մ'առթիւ հանդիպելով Մարգուան՝ կը խօսի Ս. Սահակեան վարժարանի վրայ եւ յետոյ կ'աւելցնէ որ Սահակեանի սրահներէն մեկուն մէջ Պոլսեցի Յովհաննէս Մովսեան զպրոց մը բացած է «Մեսրոպեան» անունով : Արդ, այս Մեսրոպեան զպրոց»ի սաները կազմած էին «Մեսրոպեան Սանուց Ընկե-

րութիւն»ը, որ 1882ին ունէր Մատենադարան մը «որ ճոխացուցած են բաւական ընտիր դրժերով», կը գրէ Միհրան Քիւրքճեան (Փունջ, 1882 թ. 1642, Յունուար 23) :

Ընկերութեան հիմնումի թուական կարելի է նկատել 1880—1 :

11. ԿՐԹԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1883)

Կազմած են Մարգուանի Հայ Բողոքականները (Արեւելք, 1885 թ. 320) : 1885 Յունուար 4ին կը գրէ Թղթակից մը Մարգուանէն. «Բողոքական—Ազգայինք ու սոցա երիտասարդութիւնը կազմած է Կրքական Ընկերութիւն մը երկու տարիէ ի վեր... որ կը կառավարէ երեք դպրոցներ՝ ծախքը բոլորովին ինքը հոգալով» (Արեւելք, անդ) :

12. ԳՐԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1888)

Կազմած են Մարգուանի «Անաթօլիա Գօլէն»ի Հայ ուսանողները, որուն մասին Մարգուանէն կը գրէ Միութեան անդամներէն Յովսէփ Թորիկեան 1899 Նոյեմբերին. «Գրական Միութիւնը չուրջ 11—12 տարիներէ հետէ կը ծառայէ հայ ուսանողութեան՝ իրենց մայրենի լեզուին ու գրականութեան մէջ յառաջանալուն» (Արեւելք, 1899 թ. 4156) :

Միութիւնը 1899 Հոկտ. 16ին գրական հանդէսով մը կը խմբէ Մատթէոս Մամուրեանի 50ամեայ Յորեկեանը եւ հեռագրով կը շնորհաւորէ Յորեկեարը, իսկ հանդիսականները կը հանգանակեն համեստ գումար մը

իրբ նուէր: Թորիկեան կ'ընդգծէ որ «Այս Յորեկեանը նշանակելի նորութիւն մըն էր մեզ Արեւմտեան Հայերու համար... 50 տարի վերջը տօնելու գրական շրջանի մը Յորեկեանը» (Անդ):

Վ. Միրազեանց, 1910 Դեկտ.ին յուշելով Միութեան անցելալը՝ կը տողէ. «1888ին կազմակերպուեցաւ Գողթնիս հայ ուսանողութեան առաջին «Գրական Միութիւն»ը, որ պարբերաբար ընդհատումներէ վերջ՝ 1901ին քանի մը ուսանողներու ձերբակալման հետեւանքով վերջնականապէս փակուեցաւ: 1908... Սեպտեմբերին «Գրական Միութիւն»ը... դուրս եկաւ իր աճիւններէն ... փութով խմբադրուեցաւ Կանոնագիր մը, որո յոգեգրեց կադմակերպութիւնը»: («Նոր Այգ, Մարդուան 1910 թ. 10, էջ 254: — Տե՛ս նաեւ Մարմնամարզ, Կ. Պ. 1911, էջ 158):

«Գրական Միութիւն»ը 1908—10ին ծընունդ կու տայ իր շրջանակին մէջ երկու ուրիշ Միութիւններու, որոնք կը կոչուին «Մարգասիրաց» եւ Երաժշտասիրաց, իսկ երեք այս Միութիւնները — Գրական, Մարգասիրաց եւ Երաժշտասիրաց — միասին առնելով կը յորջորջուին, իբրեւ ամբողջութիւն մը՝ «Շաւարշան» («Շաւարշան Միութիւն»): «Շաւարշան»ի գրական բաժինը լոյս կը հանէ Զեռագիր Շարաթաթերթ մը — «ԱՐԱՔԱՍ» — որուն մէջ կ'երեւան գիտական, պատմական եւ վիպական ընտիր կտորներ,

«որոնք եթէ հրատարակութեան տրուէին՝ պատիւ պիտի բերէին Անաթոլիայի Հայ ուսանողութեան» (Նոր Այգ, անդ) :

Արդ, «Շաւարշան»՝ «Հանրութեան օգտակար ըլլալու եւ ուսանողներն ալ հրապարակային գրական մարզանքի վարժեցնելու» համար կ'որոշէ «Արաֆս»ը հրատարակել տպագրութեամբ: 1910 Յունուարին լոյս կը տեսնէ թերթը, սակայն նոր յորջորջումով մը — թերթը կը վերակոչուի «Նոր Այգ», որ կը դառնայ «Շաւարշան»ի «օրգան»ը եւ մինչեւ 1914 լոյս կը տեսնէ իբրեւ Ամսաքերք (Նոր Այգ, անդ՝ էջ 254—5: — Տե՛ս նաեւ Երկիր, Ատափաղար 1910, էջ 118) :

Կը կոչուի նաեւ «Շաւարշան» Ուսանողական Միութիւն (Հայկունի, Մարգուան 1910 թ. 1, էջ 16) :

13. ԱՂՔԱՏԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1888?)

Հիմնադրութեան թուականը անձանօթ է մեզ: Կը յիշուի 1902ին իբրեւ վաղեմի Ընկերութիւն մը: Հիմնած են Մարգուանի Հայ Կաթողիկէները: Ընկերութեան Վարչութիւնը եւ դրամադուլսը կը մնար տեղւոյն Յիսուսեաններուն ձեռքը մինչեւ 1902: Այս տարին Ընկերակցութեան դրամադուլսը՝ 90 օսմ. ոսկի՝ կը յանձնուի Հայ Կաթողիկէ եկեղեցիի Հոգաբարձութեան: Յայտնի չ'ըլլար թէ կը շարունակուի՞ Ընկերութիւնը 1902էն վերջ ալ (Տե՛ս Արեւելք, 1902 թ. 5041) :

14. ԳՐԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԻՒՆ (1889)

Կազմուած է 1889 Հոկտեմբերին: Հիմնադիրներն են Ս. Սահակեան վարժարանի ուսանողները՝ նախաձեռնութեամբ ուսուցիչներու: Նպատակն է՝ «Թանգարան մը հաստատել» (Փունջ, 1890 թ. 2196), այսինքն՝ Գրադարան մը ունենալ: Ընկերութիւնը 1890ին 80 անդամ ունէր (Անդ):

15. ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1898)

Գաղափարը յղացուած 1897ին՝ կը կադմուի 1898ին (Տե՛ս Փունջ 1898 թ. 2586, Յունուար 10):

16. ԼՍԱՐԱՆԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908)

Հիմնուած է 1908ին վերջերը: Իր նպատակն եղած է «Կիրականօրեայ բեմ սարքել եւ ժողովրդային կրթութեան գործին սատարել: Տեւած է մէկ տարի, սակայն իր Լսարանը գործած է մինչեւ 1913 Յունիս (նոր Այգ) 1913, էջ 132):

17. «ՀԱՅՈՐԴԻ» ԱՇԱԿԵՐՏԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1910)

Կազմուած կը թուի 1910ի աշնան: Հիմնադիրներն են Ս. Սահակեան վարժարանի աշակերտները: 1910ին ունի ծրագիր՝ բեմ, դեղարուեստ, գրականութիւն եւ մարզանք մշակելու (Հայկունի, Մարզուան 1910 թ. 10, էջ 16: — Տե՛ս նաեւ Հոսանք, Գահիրէ 1912, էջ 32):

Միութիւնը ունի իր քայլերգը (Տե՛ս Բողբոջ, Մարզուան 1911, էջ 158):

18. ԳՐԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1910)

Չենք գիտեր թէ վերակազմութիւն եւ շարունակութիւն է 1889ի Ընկերութեան : Ամէն պարագայի որեւէ լուսաբանութեան չենք հանդիպիր : Այս Միութիւնը կը յիշուի 1910 Մայիս 5ին եւ իր Վարչութիւնը կը կազմեն :

Պ. Գալէնտարեան	Ատենապետ
Մ. Յ. Թլղատեան	Ատենադպիր

(Ազատամարտ. Կ. Պ. 1910 թ. 285) :

19. ԿԱՆԱՆՅ ԶԱՐԳԱՅՄԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1910)

Կազմուած է 1910ին : 1911 Յունուարին կու տայ ներկայացում մը՝ նախագահութեամբ Տիկ. Էլմաս Օզանեանի : Թատերախաղն էր Լեւոն Սեդրոսեանի «Նսի մարդը» (Նոր Այգ, 1911, էջ 18) :

20. «ՀԱՅՈՒՀԻ» ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1911)

Հաւանականօրէն կազմուած է 1911ին : Հիմնուած է Մարգուտնի Ս. Հռիփսիմեան ազգկանց վարժարանի շրջանակին մէջ : Մամիկոն վարժապետեան (Քղեցի ուսուցիչ, ծն. 1866 Փետր. 25) յօրինած է Միութեան քայլերգը՝ կազմելով տնագլուխ Միւրեան յորջորջումը «Հայուհի» (Տե'ս Բողբոջ, 1912 թ. 1, էջ 1) :

21. «ՇՈՒՇԱՆ» ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1911—12)

Կը յիշուի 1914 Յունուարին (Բողբոջ, 1914, էջ 15) : Գտած չենք մանրամասնութիւն :

22. ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1912)

Հիմնուած է 1912 Յունուար 1ին. նպատակն է՝ «Ժողովուրդը խնայողութեան վարժեցնել» . անդամավճարն է միանուագ կէս օսմ . ոսկի եւ շարաթական՝ 2 դահեկան . 1913 Ապրիլին անդամներու թիւն էր 80 (Բողբոջ, 1913, էջ 96) :

23. ԱՂՔԱՏԱՆԵԱՄ ԵՂԲԱՅՐՈՒԹԻՒՆ (1912—13)

Հայ Կաթողիկէ Ընկերութիւն մըն է : Կը յիշուի 1913 Դեկտեմբերին եւ ունի քատերախումբ մը եւ կը ներկայացնէ «Ս. Գրիգոր Լուսաւորիչ եւ Տրդատ» պատմական ողբերգութիւնը (Բողբոջ, 1913, էջ 188) :

24. «ՔԱՋՈՐԴԻ» ԸՆԿԵՐԱԿՅԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1914)

Հիմնուած է 1914ի սկիզբը : Կազմուած է Հայ Աւետարանական Ս. Մեսրոպ վարժարանի շրջանակին մէջ (Բողբոջ, 1914, էջ 64) :

25. ՀԱՅ ԱԶԳ. ԶԱՐԳԱՅԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1919)

1919 Հոկտեմբերին Մարզուանի մէջ կային 2000 Հայեր, շատեր վերադարձեր էին եւ ուրիշներ ալ հետզհետէ կը վերադառնային : Անշուշտ ատոնք բոլորը Մարզուանցի

չէին: Ահա այդ ատեն կը կազմուի հոն «Հայ Ազգային Զարգացական Միութիւն»ը, ինչպէս կը պատմէ նամակագիր մը (Հայրենիք Օրաթերթ, Բոստոն 1919 թ. 2279):

26. ՀԱՅՐԵՆԱԿԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1919—20)

Կազմուած է Զինադադարէն վերջ Պոլսոյ մէջ: Վարչութիւնը կը կազմէին Տիգրան Պարսամեան (Ատենապետ) եւ Պ. Շահպէնտէրեան (Թէոդիկ, Ամէնուն Տարեցոյցը, 1921 էջ 307):

Կ'ենթադրեմ որ հիւղ մ'ալ Ամերիկա ունեցած է, թէեւ յիշատակութեան մը չեմ հանդիպած:

ԵՆԻՉԱ ԳԻՒՂ

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870—71)

Մարդուանցի Յակոբ Թէփիկեան 1870—1ի ատենները Մարդուանէն չորս ժամ հեռու դաճուող Ենիչա Գիւղը երթալով՝ տեղւոյն Հայերը կը յորդորէ Բողոքականութեան չյարիւ. ձրի դաս կու տայ դպրոցին մէջ ու Կիրակիները Ս. Գրոց վրայ ատենախօսութիւններ կ'ընէ եւ այդ առթիւ կը հիմնէ նաեւ Ընկերութիւն մը, որմէ հաւաքուած 1000 դահեկանով արտ մը կը գնէ եւ այդ արտէն եկած ցորենը կը յատկացնէ Գիւղի դպրոցին «եւ այսպէս հետզհետէ միջոցներ խորհելով զիւղական մանկուոյն ապագայն բարւոքու-

թեան մէջ զնեւու փոյթ կը տանի» (Փունջ, 4. Պ. 1875 թ. 1041) :

Զէ յիշուած Ընկերութեան անունը :

**

ԱՐԱՅԿԻՐ

1. ԲԵՐԻՈՅ ԲԱՐԵՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1866)

Երկար փնտռութեանէ վերջ՝ վերջապէս յաջողեցանք գտնել անունը եւ Հիմնումի ճշգրիտ բուականը Արարկիրի հնագոյն Ընկերութեան, որ կը կոչուի «Բերիոյ Բարեսիրաց Ընկերութիւն» : Հիմնուած է Բերիա (Հալէպ) 1866 Օգոստոս 25ին :

Հիմնադիրներն են պանդուխտ Արարկիրցիներ : Ահա այդ մասին Պոլսոյ Փունջ Շարաթաթերթին (1866 Նոյ. 19) տուած առաջին տեղեկատուութիւնը. «Արարկիրի մեր թղթակիցը Մ. Մանուկ աղա Բրուտեան ի դիմաց բոլոր արարկիրցւոց շնորհակալութեամբ կը ծանուցանէ թէ Հալէպ եկաւեան Սեդրոս, Բրուտեան Մ. Մամաս եւ Սաղաքելեան Կարապետ աղայք եւ հոն գտնուող արարկիրցի մէկ քանի ուրիշ ազգայինք Ընկերութիւն մը կազմեր են՝ դուրս դրկուելիք վաճառքներէն քեռ զլուխ մէկմէկ դրուշ առնելու համար մինչեւ 12 տարի : Գանձապետ ընտրեր են Տ. Ղազարեան Փիլիպպոս եւ Տ. Յակոբան Յովհաննէս աղայք : ... Կը յուսանք թէ յիշեալ միջոցաւ հաւաքուած գումարը Արարկիրի ազգայնոց օգտին համար

պիտի գործածուի» (Փունջ, Կ. Պոլիս 1866 թ. 148) :

Պոլսոյ Փունջ Օրագիրը 1868, Ապրիլ 20ին կու տայ հետեւեալ ծանօթութիւնը՝
նշդելով Ընկերութեան հիմնումի բուսկանը : Հալէպէն Արաբկիրցի մը կը գրէ Պոլսոյ Փունջին . «Ժամանակին օրագրոյդ միջոցաւ հրատարակած ըլլալով, յուսամ թէ կը յիշէք որ 1866 Օգոստ. 25ին Հալէպի մէջ Արապկիրցիք Ընկերութիւն մը հաստատեցին ի նպաստ Արապկիրի վարժարանաց : Ուրախութեամբ կը ծանուցանեմ թէ այս հաստատութիւնը մինչեւ հիմա կը շարունակէ եւ մինչեւ 90 օսմ . ոսկի դրամադլուխ ստացած եւ հաւատարիմ անձանց քով շահով աւանդ դրուած է : Տասն եւ երկու տարի պայմանաժամ ունի : Այս որոշեալ չըջանէն ետքը, մինչեւ այն ատենը դոյացած դրամադլիոյն միայն շահը Արապկիրի ազգային վարժարանաց օգտին համար պիտի գործածուի» (Փունջ Օրագիր, Կ. Պ. 1868 թ. 139¹) :

Ընկերութեանս անունը կը յիշէ, տարիներ վերջ, յօդուածագիր մը, որ «Դիտակ» կը ստորագրէ եւ Պոլսոյ Արեւելի մէջ կը խօսի Արաբկիրի երեք հնագոյն Ընկերութիւններու վրայ, որոնցմէ մէկն է, կ'ըսէ «Բերիոյ Բարեսիրաց Ընկերութիւնը» (Արեւելի 1888 թ. 1394) :

¹ Գ. Վրդ. Սրուանձտեանց (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 278) կ'ըսէ որ Հալէպի Ընկերութիւնը 700 ոսկիի դրամադլուխ մը կըրցած էր ունենալ :

2. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870)

Կը յիշուի 1871 Ապրիլին սա ձեռով.
«Արարկիրցի մեծապատիւ Կարապետ աղա
Տ. Միֆայէլեան՝ իւր հայրենեաց Ուսումնա-
սիրաց քանգարանին մէկ օրինակ Հայրենիք
ընծայած է առաջին թիւէն» (Հայրենիք, Կ.
Պոլիս 1871 թ. 45, Ապրիլ 20) :

Տարակոյս չունինք թէ հոս յիշուած
«Ուսումնասիրաց»ը Ընկերութիւն մըն է, որ
ունեցած է «Թանգարան» մը այսինքն՝ Գրա-
դարան—Ընթերցարան մը՝ ժողովուրդին ըն-
թերցասիրութիւնը քաջալերելու համար :

«Ուսումնասիրաց Ընկերութիւն»ը հիմ-
նուած է Պոլսոյ մէջ դա՛նուող նժդէհ Արար-
կիրցիներէ, նպատակ ունենալով իրենց հայ-
րենի քաղաք Արարկիրի մէջ Թանգարան
(Գրադարան—Ընթերցարան) մը բանալ : Ըն-
կերութիւնը յաջողած է բանալ իր «Թանգա-
րանը», որ Ընկերութեան անունով կոչուած
է «Ուսումնասիրաց քանգարան» : «Դիտակ»
ստորագրող թղթակից մ'է որ կը յիշէ Պոլ-
սոյ մէջ հիմնուած հին «Ուսումնասիրաց
Ընկերութիւն»ը (Տե՛ս Արեւելք 1888 թ.
1394) :

3. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870—72°)

Շատ ուշ՝ 1888ին «Դիտակ» ստորագրող
Արարկիրցիէ մը յիշուած է իրրեւ վաղէմի
Ընկերութիւն, որուն մասին չի հաղորդեր
սակայն որեւէ մանրամասնութիւն (Տե՛ս
Արեւելք, Կ. Պ. 1888 թ. 1394) : «Դիտակ»

Ընկերութիւնս կը յիշէ Հալէպի «Բարեսիրաց» (1866ին) եւ Պոլսոյ «Ուսումնասիրաց» (1870) Ընկերութիւններու հետ : Հետեւաբար շատ հին քլլալու է, այսինքն՝ իբր 1870—72ի տակներէն :

«Կրթասիրաց Ընկերութիւն»ը հիմնած են Գահիրէ գտնուող պանդուխտ Արաբկիրացիները, հաւանօրէն իրենց ծննդավայրի կրթական գործին սատարելու համար (Հմմտ. Արեւելք, 188 թ. 1394) :

4. ՕԺԱՆԴԱԿ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872)

Հիմնուած է 1872ին Պոլսոյ պանդուխտ Արաբկիրցիներէ : Հայրենիք թերթի խմբագիրը կ'աւետէ : «Բերկրութեամբ կը ծանուցանեմք պատուարժան ազգայնոց, մանաւանդ Արաբկիրցւոց որ Արաբկիրի դպրոցաց նիւթական ու բարոյական հոգատարութեանը համար մայրաքաղաքիս Արաբկիրցի ազգայինք «Օժանդակ» անուն ընկերութիւն մը հաստատած են չնորհիւ եւ ջանիւք ուսումնասէր անձանց... Գոհունակութեամբ լսեցինք որ 5000ի չափ դրամ հաւաքեր են» (Հայրենիք, Կ. Պ. 1872 թ. 117, Սեպտեմբեր : — Տե՛ս նաեւ Փունջ, Կ. Պ. 1872 թ. 738) :

Ընկերութեան նպատակն է. «Արաբկիրու վարժարանին ազատիկ ուսանողաց դաստիարակութեան ըստ կարելոյն խնամ տանիլ նիւթապէս եւ բարոյապէս եւ օրինա-

ւոր դասատուներով օր քան զօր պայծառացունել» (Հայրենիք, անդ, թ. 119) :

Ընկերութիւնը ունի 10 Յօդուածէ բաղկացած Կանոնագիր մը, զոր հրատարակած է Հայրենիք (անդ) : Տարեկան անդամա՝ վճարն է 1 մէճիտէ (Յօդ. 1) : Ընդհանուր Ժողովը կը կազմուի բոլոր անդամներէ (Յօդ. 2) : Գործադիր Ժողովը ունի Ատենապետ, Ատենադպիր, Գանձապետ, Հաշուապալ եւ Տեսուչ (Յօդ. 3) :

1875ին Փունջ (1875 թ. 990) կը հարցնէ թէ «Ո՞ւր է Օթանդակ Ընկերութիւնը եւ ի՞նչ կ'աւ իր հաւաքած դրամը» : Անդամ մը կը հաւաստէ որ Ընկերութիւնը «գործօն է եւ նիւթապէս լաւ վիճակ ունի» (Փունջ, անդ՝ թ. 992) :

1878ին կանգուն էր Ընկերութիւնը եւ գործօն (Հմտ. Լոյս, Կ. Պ. 1878 թ. 76) :

Գ. Վրդ. Սրուանձտեանց (Թորոս Աղբար, Ա., էջ 278) 1878ին կ'ըսէ որ Արարկիրցիներու Պոլսոյ Ընկերութիւնը 120 լիւրայի դրամադրութիւն մը կազմած էր (երկաթուղւոյ արժեթուղթ) : Հաւանօրէն այս Ընկերութիւնը կ'ակնարկէ : — Վարդապետին կարծիքով Արարկիրցիները Կարնոյ մէջ ալ Ընկերութիւն մը կազմած էին : Չենք գտած յիշատակութիւն մը :

5. ԱՆՁՆՈՒԻՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875)

1875 Յունիս 25ին Արարկիրէն գրուած նամակ մը կը պատմէ. «Քաղաքիս մէջ ալ վերջին ժամանակներս «Անճնուէր Ընկերու-

Թիւն» մը հաստատուեցաւ... շնորհիւ եւ քաջակերութեամբ Տիւշկէնեան Յովհաննէս Էֆ.իի... Ընկերութեան անդամոց թիւն առայժմ 40 է, որք շարաթական կը վճարեն: Զրի դասախօսութիւնք կ'ըլլան... Հինգ անդամէ բաղկացեալ Հոգարարձութիւն մ'ալ կայ, որոց մէջէն ընտրեալ են Համարակալ ու Գանձապետ: Սոցա անուանք են.

Յովհաննէս Տիւշկէնեան
Մ. Զաքար Տ. Աւետիսեան
Մ. Սարգիս Քրիշճեան
Գէորգ Յախրճանեան
Յակոբ Հաղարեան

(Փոխը, 1875 թ. 1002):

6. ՓԻԼԻՊՊԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1877)

Իր ամբողջական տիրոջոսն է. «Փիլիպպեան Ընկերութիւն ի նպաստ դաստիարակութեան աղքատ մանկանց»: Հիմնած են Արարկիրի Բողոքական հայ երիտասարդները նպատակ ունենալով «երիտասարդաց եւ պատանեաց հոգեւոր եւ մտաւոր լուսաւորութիւնը» (Աւետաբեր, Կ. Պ. 1880 թ. 15): Աւետաբեր կու տայ հոգ Ընկերութեան կանոնագիրը, որ կը բաղկանայ 7 Յօդուածէ: Ընկերութեան Ատենապետն էր (1830ին) Աստուածատուր Նիկողոսեան, իսկ Գրագիրը՝ Միմաս Տէվէնեան (Անդ):

ԳԱՊՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1877)

1877 Սեպտ.ին Ընկերութիւն մը կազմած են «Սրբոց Թարգմանչաց Կեդր. Ուսումնարանի» Սաները, նպատակ ունենալով. «Իրենց աղփատիկ ընկերակցաց գրական պիտոյքները հոգալ» (Հայրենիք, 1879 թ. 501) : Ամսական անդամավճարն էր 20 փարա : 1879ի սկիզբը ունէին 2500 զուրուշի գումար մը : Գլխաւոր հիմնադիր կը յիշուի Կարապետ Մերիմանեան : Հայրենիք Ընկերութեան անունը չէ տուած :

1881ին կը շարունակէր Ընկերութիւնը իր գործը : Վարչական կազմն էր .

Արշաւիր Մասեան	Ատենապետ
Վաղինակ Երամեան	Գանձապետ
Մարտիրոս Ծիյէրճեան	Ատենադպիր

(Մասիս, 1881 թ. 2906) : Մասիս ալ չէ յիշած Ընկերութեան անունը : Ըստ մեզ հաւանական է որ եղած ըլլայ «Սանուց» Ընկերութիւն :

7. ԸՆԹԵՐՅԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Հաստատուած է 1878 Սեպտ.ին : Արարկիրէն 1878 Դեկտ. 19ին կը գրեն Պոլսոյ Փունջին. «Վիճակիս բարեխնամ Առաջնորդ Գեր. Ս. Հօր եւ ազգային երիտասարդութեան ջանիւք երեք ամիս առաջ հաստատեալ Ընթերցասիրաց Ընկերութիւնն փառօք կը յարատեւէ ի գոհութիւն ընկերաց, որոց թիւը 100ի մօտ է : Այս Ընկերութեան նպատա-

կը իր անունէն յայտնի է, այսինքն օրիապէս ծաւալել ուսումը եւ դաստիարակութիւնը Արաբկիրու ժողովրդեան մէջ: Ունի իր Կիրակնօրեայ Լսարանը, ուր ճառեր եւ հրապարակային դասեր կը կարդացուին եւ դանազան ուսմանց դասատուութիւններ կ'ըլլան... Ընկերութիւնս ունեցաւ իր Մատենադարանը, ուր այսօր 200 կտորէն աւելի պատուական մատեաններ զետեղուած են եւ մասնաւորաց նուէրներ երթալով կը ճոխացընեն զայն: Այս զրոյց մեծազոյն մասը Թաքիկեան Մեծ. Փիլիպպոս աղայի նուէրներն են... Չեմք մոռնար նաեւ Մեծ. Միմաս Էփ. Պէրպէրեան, որ նուիրած է մէկ զեղեցիկ երկնագունտ եւ մէկ երկրագունտ, որք առաջին դարդն են Մատենադարանիս...

Ի դիմաց Տնօրէն Ժողովոյ

Ս. Յ. Հանէսեան

Ատենապետ

Նազարէթ Գօլանճեան

Ատենադպիր

(Փունջ, 1879 թ. 1349):

Թղթակից մը — Երուանդ — Հայրենիքի (1879 թ. 501) մէջ կը գրէ որ «Անճնուէր դասատուք անդուլ կ'աշխատին. հիմնադիր Սրբազանն (Աղահունի) երբեմն կ'այցելէ ի խրախոյս Ընկերութեան»:

Ընկերութիւնը կը դիտէ նպաստել Ուսումնարանին եւ աղջկանց Զարուհեան վարժարանին (Հայրենիք, 1880 թ. 611):

8. ԱՊԱՀՈՒՆԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880)

Կազմած են Արարկիրի երիտասարդները ի պատիւ իրենց Առաջնորդ Եզնիկ Եպ. Ապահունիի: Նպատակը՝ «յառաջդիմութեան օգնել»: Շարաթական անդամալճարը՝ 10 փարա (Փունջ, 1880 թ. 1524):

9. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1887)

Հիմնուած է 1887ին: Հիմնադիրներէն եւ վարիչներէն մին եղած է Արքաֆի Սարափեան (ծն. 1862ին): Ընկերութեան նպատակն եղած է՝ աղջկանց կրթութեան ստատարիլ (Տարեցոյց 1914 Կ. Պ. էջ 90): Մանրամասնութիւն կը պակսի:

10. ԱՂՔԱՏԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1897)

Հիմնած է Արարկիրի Առաջնորդ Մուշեղ Ծ. Վ. Սերոբեան 1897ի աշնան: Կը յիշուի 1897 Դեկտ. 21ին (Մասիս 1897 թ. 350):

11. ՈՐԲԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1899)

Կազմուած է Գահիրէ (Եղիպտոս): Արդէն 1899 Մայիսին հիմնումի նախաձեռնարկ եղած են, ինչպէս կ'իմացնէ թղթակից մը Գահիրէէն՝ Պուտոյ Արեւելին (1899 թ. 4056):

Գահիրէի փնիկի թերթը 1899ին կ'իմացրնէ որ «Քանի մը ձեռներէց երիտասարդներու ջանքերով» 1899ին Գահիրէի մէջ եղող Արարկիրցի պանդուխտներէ կը կազմուի

«Որբասիրաց Ընկերութիւնը» (Փիւնիկ, Գա-
հիրէ 1899 թ. էջ 152—3) : Թերթը չունի
մանրամասնութիւն :

Նոր Արարկիրի (1938, էջ 235) մէջ Ըն-
կերութիւնս կոչուած է «Որբասիրաց Միու-
թիւն» (հաւանօրէն վերակազմութեմէ վերջ)
եւ կարծուած է թէ հիմնուած 1896—7ին տե-
ղի ունեցած է, ինչ որ հաւանական չի
թուիր, քանի որ երկու ժամանակակից թեր-
թերու վկայութեամբ տեսնուեցաւ թէ հիմ-
նուած 1899ին տեղի կ'ունենայ :

Նպատակն եղած է. «Որդեգրել կարելի
եղածին չափ շատ որբեր եւ խնամել մինչեւ
անոնց չափահաս ըլլալը» :

Կոչուած է նաեւ «Հոգատար Որբախնամ
Ընկերութիւն» կամ լոկ «Հոգատար Ընկե-
րութիւն» (Փունջ, 1900 թ. 2674, Յունուար
1) :

1899 Նոյեմբեր—Դեկտեմբերին կը դրեն
Գահիրէէն՝ Պոլսոյ Արեւելքին. «Արարկիրի
բարեխնամ Առաջնորդ Գեր. Մուշեղ Վար-
դապետի յորդորական գիրերուն վրայ՝
եղիպտարնակ Արարկիրցի ազգայիններու
նախաձեռնութեամբ եւ Առաջնորդարանի
վաւերացմամբ՝ ի նպաստ նոյն գաւառի որ-
բերուն ՀՈԳԱՏԱՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ մը կազ-
մուեցաւ, որ իր առաջին դումարման մէջ
իր դեռ սակաւաթիւ անդամներէն հինգ ոս-
կի հանդանակած եւ իրր նախընծայ գրկած
է Տ. Մուշեղ վարդապետին՝ իր նպատակին

գործածուելու համար» (Արեւելք, Կ. Պ. 1899 թ. 4207, Դեկտ. 26) :

Ընկերութիւնը 1911էն առաջ «շատոնց ի վեր կազմալուծուած էր» . իր դրամադուլսը — 412 ոսկի — Արաբկիր զրկուած է , որմէ 40 ոսկի Որբախնամին գործածուած է , իսկ մնացածով ազգապատկան գետնի վրայ շինել կ'ուզուի պանդոկ—վանառանց մը , հասոյթը կրթական նպատակի յատկացուելու համար (Կանոնագիր «Կրթասիրաց Միութեան» Գահիրէի . Գահիրէ 1911 , էջ 18) :

12. ՈՐԲԱՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1900)

Հիմնուած է 1900ին Ֆիլադելֆիոյ (Ամերիկա) մէջ՝ նպատակ ունենալով «օգնել Արաբկիրի մէջ բացուած երկսեռ Որբանոցներուն» :

1902ին Որբանոցները զոյգուած ըլլալով՝ «Որբախնամ Ընկերութիւն»ը կը վերածուի «Արաբկիրի Ուսումնասիրաց Ընկերութեան»՝ այս անգամ նպատակն ըլլալով՝ օգնել Արաբկիրի կարօտ աշակերտներուն անխտիր (Նոր Արաբկիր Տեղեկատու , Նիւ Եորկ 1940 թ. 19, էջ 301) : — Մուշեղ Եպիսկոպոս (Ամերիկահայ Տարեցոյց . Պոստոն 1912 , էջ 183) , որուն անձանօթ եղած է «Որբախնամ Ընկերութիւն»ը՝ «Ուսումնասիրաց Ընկերութեան» հիմնումի թուական կը համարի 1907 Մայիս 1 :

1902էն 1910 Արաբկիրի Ուսումնասիրաց Ընկերութիւնը կ'ունենայ ճիւղեր Նիւ Եոր-

կի, Բոստոնի եւ Բրիմվուորի մէջ: 1911ին Ֆիլադելֆիոյ մէջ գումարուած ժողովի մը մէջ Ֆիլադելֆիոյ, Նիւ Եորկի, Բոստոնի եւ Բրիճվուորի մասնաճիւղերը կը միանան «Ուսումնասիրաց Միութիւն» անունի տակ՝ իրենց նպատակ դնելով. Արաբկիրի մանչերու եւ աղջիկներու վարժարաններու օգնելով՝ զանոնք կրթական բարձր մակարդակի մը հասցնել: Այս օժանդակութիւնը յարատեւ եւ մնայուն դարձնելու համար կը խորհուրդ տան անշարժ կալուած մը գնել՝ իրրեւ մնայուն եկամուտի աղբիւր — կը գնուի չէնք մը Ֆիլադելֆիոյ մէջ. 1919ին այդ չէնքը ծախսելով՝ աւելի բարձր արժէքով չէնք մը կը գնուի:

Ուսումնասիրաց Միութեան 1917ի Պատգամաւորական ժողովը Արաբկիրցի աղետեալներուն օգնելու համար կ'որոշէ անջատ Միութիւն մը կազմել, որ կը կոչուի «Վերաշինաց Միութիւն» եւ որ մինչեւ 1922 Նիւթալան մեծ օգնութիւն կը հասցնէ կարօտ Արաբկիրցիներուն, կ'ունենայ 200ի չափ անգամ եւ 16,000 գոլարի գրամագլուխ մը:

«Ուսումնասիրաց» եւ «Վերաշինաց» Միութիւնները 1922 Դեկտ.ին Նիւ Եորկի մէջ ժողով գումարելով՝ կը միանան իրարու հետ՝ «Ամերիկահայ Արաբկիրցիներու Միութիւն» նոր յորջորջումով: Այս Միացեալ Միութիւնը 1924 Յունուարին Նիւ Եորկի մէջ գումարուած Պատգամաւորական ժողովին մէջ կ'որոշէ Արաբկիրի եւ սփիւռ-

քի կարօտ հայրենակիցները Հայաստան փոխադրել եւ զանոնք հոն հաստատել :

Միութիւնը Խորհրդային Հայաստանի կառավարութեան հետ համաձայնելով՝ Հայաստանի մէջ Նոր Արաքլիի աւանը կը կառուցանէ եւ հոն կը փոխադրէ Արաքլիի բնակիչները : 1940ին Նոր Արաքլիի ունէր 6000 բնակիչ՝ 1000 բնակարանով (Նոր Արաքլիի, անդ՝ էջ 301—303) :

«Ամերիկահայ Արաքլիի բնակիչներու Միութիւն»ը 1925էն սկսած կը հրատարակէ «Նոր Արաքլիի» Տեղեկատու անուանով պարբերաթերթ մը, զոր մինչեւ օրս ալ կը շարունակէ հրատարակել՝ կապ պահելով բոլոր Արաքլիի բնակիչներու հետ : Այս Միութիւնը ձեռնարկած է հրատարակել նաեւ Արաքլիի բնակիչներու Յուշամատեանը : Յաջողութիւն մաղթելով իր այս պատուարեր ձեռնարկին՝ պիտի փափաքէինք որ Միութիւնը պահէ իր գոյութիւնը յամայր ամս՝ միշտ օգտակար հանդիսանալով Հայ Ազգին :

13. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻԻՆ (1909)

Հիմնուած է 1909 ամբան Արաքլիի մէջ : 1909 Սեպտ. 20 թուական նամակով Արաքլիի Սոսիւն. Տեղապահ Մեհրուժան վրդ. կ'իմացնէ թէ արդէն 205 անդամ դրուած են եւ իւրաքանչիւր անդամ տարեկան 12 զուրուշ բաժնեդին կը վճարէ : Ունի 14 անդամէ կազմուած Գործադիր Ժողով մը (Արշալոյս, Գահիրէ 1909 թ. 93) :

Միութիւնը ունի իր Կանոնագիրը, բաղկացած 16 Յօդուածներէ եւ Հրատարակուած Գահիրէի Արշալոյսին (1909 թ. 123—4) մէջ:

«Կրթասիրաց»ը 1909 Սեպտ. 1էն սկսած ստանձնած է Արարկիրի Ազգ. վարժարանաց Հոգարարձութիւնը (Արշալոյս, 1909 թ. 123):

Միութիւնը կ'ունենայ ճիւղ մը Գահիրէի մէջ:

14. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1910)

Հիմնուած է Գահիրէ 1910 Յունուար 1ին: Իր նպատակն է. «Իր ունեցած Հասոյթով պիտի օժանդակէ Արարկիրի Ուսումնարանին՝ ապահովելով անոր պիւտճէին մէկ մասը կամ ամբողջութիւնը. յառաջիկային պիտի օժանդակէ նաեւ աղջկանց վարժարանին, իր ուժերուն ներած սահմանին մէջ» (Կանոնագիր, Յօդ. 1): — Միութիւնը ունի իր Կանոնագիրը, բաղկացած 26 Յօդուածէ եւ Հաստատուած Ազգ. Գաւառ. Վարչ. Պատ. Քաղ. Ժողովէն, 1911 Օգոստ. 4ին:

Ամսական անդամավճարն է 2 դահեկան (Յօդ. 4). Միութիւնը ունի Ընդհ. Ժողով եւ Գործադիր Ժողով (Յօդ. 7—8): Ահա՛ առաջին Գործ. Ժողովը.

Ս. Օտապաշեան	Ատենապետ
Կ. Վարդանեան	Փոխ—Ատենապետ
Փ. Պալուճի	Ատենադպիր
Յ. Ճանիկեան	Հաշուակալ
Ս. Երեմեան	Գանձապետ
Գ. Դաբրինեան	

Մ. Ս. Թէվէքլեան (Միամեայ Տեղեկագիր, Գահիրէ 1911, էջ 7—9) : Առաջին տարին ունեցած է Մուտք՝ 8412·50 և Ելք՝ 1322·50 (Անդ) :

1911ին «Ուսումնասիրա՞ց կոչուած է. Ազատամարտ (1911 թ. 679) 1911ին կը յիշէ Գաիիքէի մէջ «Ուսումնասիրաց» մը Արաբկիրցիներու :

15. ԱՐԱՅԿԻՐԻ ԵՒ ԹԵՄԵՐՈՒՆ ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1910)

Կազմուած է Պոլիս 1910ին : Կը յիշուի 1910 Հոկտեմբերին սկիզբը (Ժամանակ, Կ. Պ. 1910 թ. 610) : Առաջին Գործադիր Ժողովը կը կազմէին :

Յովհաննէս Պապիկեան	Ատենապետ
Կարապետ Մ. Այճեան	Ատենադպիր
Յակոբ Ճիզմէճեան	Գանձապետ
Զենոբ Իփէքճեան	Փոխ—Ատենապետ
Յովհաննէս Թէրզիպաշեան	

Ռուբէն Տ. Միքայէլեան (Ժամանակ, անդ՝
թ. 656) : Իր Կանոնագիրը տեսած չենք : Ան-
շուշտ ունէր : Իր նպատակն է. «Առանց յա-
րանուանական խտրութեան նիւթապէս եւ
բարոյապէս օժանդակել քաղաքի (Արարկիր)
եւ զիւղերու կարօտ դպրոցներուն» (Մուրն,
Կ. Պ. 1912 թ. 7, էջ 4) :

16. «ԵՓՐԱՏ» ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918)

Կազմուած է Պոլիս, Զինադադարէն ան-
միջապէս վերջ, 1918ին : Խմբական այս
Միութեան բաղկացուցիչ քաղաքներն են՝
Արարկիր, Խարբերդ, Ակն, Մալաթիա,
Զմշկածագ, Բերի : Միութիւնը ունի 10 Յօ-
դուածէ կազմուած Ծրագիր—Կանոնագիր
մը, որուն առաջինը կ'ըսէ. «Իր շուրջը հա-
ւաքել Պոլիս եւ շրջակաները դաժնապէս բոլոր
հայրենակիցները, ներկայ պարագայի ստի-
պողականութեան տակ, միասիրտ համա-
դործակցութիւն մը ստեղծելու ջանադրու-
թեամբ» : Միութեան առժամեայ պատուի-
րակն է Արարկիրցիներու կողմէ՝ Մ. Սիրու-
նեան (Ժամանակ, 1919 թ. 3404, Յու-
նուար 3) :

17. ԱՐԱՐԿԻՐՅԻՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1925)

Կազմուած է Երեւանի մէջ՝ ունենալով
իր օրինաւոր Վարչութիւնը՝ աջակցելու
համար «Ամերիկահայ Արարկիրցիներու
Միութեան» նոր Արարկիրի ձեռնարկին
(նոր Արարկիր, 1925 էջ 5) :

18. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1925)

Կազմուած է Հալէպ եւ Կապ կը պահէր 1925ին՝ Կենդրոնական Միութեան հետ (Նոր Արաբկիր, անդ՝ էջ 6) :

19. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1925)

Կը կազմուի Բէյրութի մէջ 1925ին եւ Կ'ունենայ Վարչ. Մարմին մը՝ սա՛ անձեւորով .

Յ. Մ. Գալուստեան	Ատենապետ
Ս. Մ. Մաթիկեան	Ատենադպիր

(Նոր Արաբկիր, անդ) :

20. ԿՐԹ. ԵՐԻՏԱՍԱՐԳԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1925)

Հիմնած են Բէյրութաբնակ Արաբկիրցի երիտասարդներ 1925ի վերջերը՝ սա՛ նպատակով .

Ա. Արաբկիրցի երիտասարդներու բարոյապէս, մտաւորապէս եւ Ֆիզիքապէս զարգացման օգտակար ըլլալ .

Բ. Բոլոր Արաբկիրցիներու միջեւ փոխյարաբերութիւն մշակել եւ ջանալ «Նոր Արաբկիրի» զաղափարով ապրեցնել .

Գ. Հայրենի զիտակցութիւնը եւ ազգային ոգին վառ պահել (Նոր Արաբկիր, 1926, էջ 13—14) :

21. ԱՐԱԲԿԻՐԻ ԵՒ ՅԱՐԱԿԻՑ ԳԻՒՂԵՐՈՒ ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1926—28)

Կազմուած է Մարսէյլ (Ֆրանսա) եւ ունեցած իր ծրագիր-կանոնագիրը : 1928 Մայիս 13ին Ն. Ս. Կիւմիւշկէրտանեանի միջոցաւ

կը վերակազմուի՝ իբրեւ «Ամերիկահայ Արաբկիրցիներու Միութեան» մէկ մասնաճիւղը, կոչուելով՝ «Հայրենակցական Միութիւն Մարսէլի մասնաճիւղ» (Նոր Արաբկիր, 1928, էջ 90) :

22. ՏԻԿՆԱՆՑ ՕԺԱՆԴԱԿ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1936)

1936 Նոյեմբերին կազմուած է Բոստոնի «Տիկնանց Օժանդակ Միութիւն»ը, որուն Ատենապետուհին էր Տիկ Վարդուհի Եադնեան : Միութիւնը 1940ին կը ներկայացնէ «Գիւղական Հարսանիքը» (Նոր Արաբկիր, 1940, էջ 292 : Տե՛ս նաեւ էջ 325) :

23. ՏԻԿՆԱՆՑ ՕԺԱՆԴԱԿ ՄԱՐՄԻՆ (1940)

Կազմած են Նիւ Եորկի Տիկինները՝ 1940 Սեպտ. 19ին : Ահա՛ իր անդրանիկ Վարչակազմը .

Տիկ. Ե. Քէնտրիկեան	Ատենապետուհի
Տիկ. Զուարթ Զէյպէկեան	Ատենադպրուհի
Տիկ. Զապէլ Եկաւեան	Գանձապահ
Տիկ. Երանուհի Ճանճիկեան	
Տիկ. Արաքսի Սիրականեան	
Տիկ. Անժել Քէչկէքեան	
Տիկ. Մարիցա Բաղդիկեան	(Նոր Արաբկիր, անդ՝ էջ 321) :

ԳԻՒՂԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ՄԱՇԿԵՐՏ ԳԻՒՂ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868)

Հիմնած են Պոլիս եւ Բերիա-Հալէպ պանդուխտ Մաշկերտցիներ 1868ի ամառը : Իրենց նպատակն եղած է գիւղի դպրոցին վարժապետ հոգալ (Փունջ Օրագիր, Կ. Պ. 1868 թ. 204, Սեպտ. 12) :

2. «ԱԶԱՏԱՌՈՒ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868—70)

Հիմնած են Բերիա (Հալէպ) գտնուող պանդուխտ Մաշկերտցիներ : Դժբախտաբար հիմնումի ճշգրիտ թուականը տրուած չէ : 1879 Հոկտ. 15/27 թուականը կրող Մաշկերտէն թղթակցութիւն մը հետեւեալը կը գրէ . «Քանի տարիներ յառաջ ի Բերիա գտնուող պանդուխտ Մաշկերտցւոց կազմած «Ազատառու» ընկերութիւնը, որ վերջին տարիներս Գիւղիս մէջ Հոգաբարձութեամբ մը կը խնամուէր եւ մանաւանդ 2—3 տարիէ ի վեր անգործութեան մատնուած էր բաժանորդ գտնուող անձանց կողմէն՝ իւր ամբողջութեամբը նուիրուեցաւ վարժարանին եւ Հոգաբարձուաց գործառնութեանց հաշիւներն ալ քննուելով՝ նոր մուրհակի վերածեալ նոյնպէս երաշխաւորութեան եւ գրանցերու ենթարկուած 13 հազար դրուշի մօտ գումար

մը բաղկացաւ. այդ դումար նոր Հողարար-
ձութեան մը հսկողութեան տակ դրուեցաւ՝
վեց ամիսն անգամ մը անցեալ տոկոսը հանե-
լու եւ վարժարանիս աղփատ աշակերտելոց
քոշակի եւ գրական պիտոյից ծախսելու պայ-
մանաւ» (Լրագիր, Կ. Պ. 1880 թ. 1166, Յու-
նուար 9) :

Ինչպէս կը տեսնուի՝ 1868ի «Ուսումնա-
սիրական Ընկերութեան» պէս հին ու վա-
ղեմի Ընկերութիւն մը կը թուի ըլլալ այս
«Ազատառու»ն : — Գիւղի դպրոցը կոչուած է
«Ապահունեան» :

3. ՄԻՈՒԹԻՒՆ ԵՓՐԱՏԱՅ ԱՓԱՆՑ

(1880)

Կազմուած է 1880ին : Նպատակն է . «Որ-
բանոց ունենալ եւ ազգ. բարեբար կանգնիլ»
(Մասիս, 1881 թ. 2844) : Ունեցած է Կանո-
նագրութիւն (Մասիս, 1883 թ. 3415, 3428) :

4. ԶԱՐՈՒՀԵԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1881)

Հիմնուած է 1881 Յունուար 1ին : Հիմ-
նադիրներն են Մաշկերտի Մայրերը, նպա-
տակ ունենալով իրենց հսկողութեան տակ
ունենալ աղջկանց վարժարան մը «եւ իրենց
զօրութիւնը նուիրել այդ ճիւղին» : Կը կազ-
մեն Կանոնագրութիւն մը. Ընդհ. եւ Գործ.
Ժողով. տարեկան անդամավճարը՝ 10 դու-
րուշ. քանի մ'օրուան մէջ կ'ունենան 100 ան-
դամ, կը բանան աղջկանց վարժարանը, կը

դռնեն վարժուհի եւ օգնական «եւ այսօր 30ի մօտ աղջկունի եւ հարսունի իսկ կ'ուսանին անդ, կը դրեն եւ կը կարդան», կը դրէ Մաշկերաէն Մկրտիչ Մաթիկեան (Մասիս, 1881 թ. 2844) :

5. ԵՓՐԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ ՄԱՇԿԵՐՏԻ ՀԱՅՈՅ (1908)

Կաղմած են Հալէպաբնակ Մաշկերացիներ 1908ի վերջերը, ջանալով «գարկ տալ ասերակ դարձած դպրոցին, տարածել գիւղացիական իւրաւունքներու սկզբունքը» (Ագատամարտ, Կ. Պ. 1909 թ. 50) : — Ամերիկաբնակ Մաշկերացիներ կը կազմեն ճիւղ մը, ընտրելով սա՛ վարչութիւնը

Մ. Քոնտազեան

Ատենապետ

Թամզարայեան

Ատենադպիր

Մ. Պետիրեան

Գանձապահ

(Ագատամարտ, անդ) :

Հաւանօրէն նոյն Ընկերութիւնն է որ 1911ին կը կոչուի «Եփրատ» Միութիւն՝ Հալէպի մէջ, որ Պոլիս ալ ճիւղ մը ունի, կ'ըսուի (Ագատամարտ, 1911 թ. 679) : — Ունեցած է իր Կանոնագիրը (Նոր Արաբկիր, 1941, էջ 334) :

ԱՆՋՐԳԻ ԳԻՒՂ

1. ՎԱՐԳԱՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1860)

Ս. Ամատեան, Անջրդեցի, կը դրէ 1912 Մարտին. «Անջրդի գիւղին երկտասարդութիւնը Հալէպի մէջ վերահաստատեց երեք

տարի առաջ «Վարդանեան Ընկերութիւնը», զոր գրեթէ կէս դար առաջ հիմնած էր հին սերունդը՝ Անջրդիի Վարժարանին ու Եկեղեցիին քարեկարգութիւնն ու յառաջադիմութիւնը նպատակ ունենալով... Այս Ընկերութիւնն ալ իր կարգին նախախնամութիւն մեղած է Անջրդիի վարժարանին համար, որուն նեցուկն ու խնամակալն է» (Բիւզանդիոն, 1912 թ. 4694) :

Հիմնումը եղած է, ուրեմն, իբր 1860-ական թուականին, Հալէպի մէջ : 1909ին վերակազմուելէ վերջ՝ «եռ ատնուած են գրաւուած հողերուն մէկ մասը, ձեռք բերուած են կորուստի մատնուած գումարներ, նպատակադարձար ձեւի վերածուած է վարժարանին հին ու տձեւ շէնքը, բացուած է աղջիկներու համար յատուկ վարժարան, վարժարանին կահ կարասի պատրաստուած, ժողովրդական Մատենադարանի մը հաստատութեան ձեռնարկուած...» (Անդ) :

Ընկերութիւնը ունեցած է 2 ճիւղ՝ Ամերիկա եւ Պոլիս (Ազատամարտ, 1911 թ. 679) : Գիւղի վարժարանը կը կոչուէր «Վարդանեան վարժարան» :

2. ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870)

Յակոբ Գ. Կուլիկեանց 1870 Յունուար 2 թուակիր նամակով իմացնելէ յետոյ թէ Արաբկիրի Անջրդի Գիւղը 100 տուն հայ բնակիչ ունի՝ կը գրէ որ Անջրդեցիները իրենց «հարկաւոր եղած լուսաւորութիւնը փնտռե-

լու կը տքնին, ուստի Ընթերցասիրաց անուն
Ընկերութիւն մը հաստատեցին, որպէս զի
սոյն Ընկերութենէն գոյացած հասոյթովը
գիւղիս դպրոցը կառավարեն» (Փունջ, Կ.
Պ. 1870 թ. 432) :

Ընկերութիւնը Պոլիս հիմնուած է 1870
Յունուար 1ին: Ունի Կանոնադրութիւն մը
24 Յօդուած է բաղկացած, զոր Պոլսոյ Ծիա-
ծան թերթը հրատարակած է: Կուտանք
քանի մը Յօդուած. Ընկերութեան նպա-
տակն է. «Արաքլիրի Անջրդի գիւղի աղջը-
կանց եւ մանչերու մէջ դաստիարակութիւ-
նը, երկրագործութիւնը, ասեղնագործու-
թիւնը եւ տնտեսագիտութիւնը ծաւալել»:
Անդամավաքն է շաբաթը 10 փարա (Յօդ.
4): Ընկերութիւնը երկու ժողովք ունի՝
Տնօրէն եւ Հսկիչ (Յօդ. 8): Ահա առաջին
Վարչութիւնը.

Գէորգ Մ. Հոտլըեան

Ատենապետ

Յակոբ Գ. Կիւլեան

Ատենադպիր

(Ծիածան, Կ. Պ. 1870 թ. 117) :

Հիմնադիրները 10 Անջրդեցիներ են,
որոնք իբրեւ հիմնադրամ կը զնեն 1212 դու-
րուչ եւ զայն, ինչպէս նաեւ յաջորդ հա-
ւաքուելիք դրամները պիտի չահեցնեն մին-
չեւ 1880, որմէ վերջ դրամադուլսին բերած
տոկոսները գիւղի դպրոցին պիտի յատկա-
ցուին (Մանգումի Էփեար, Կ. Պ. 1870 թ.
1126) :

Չենք դիտեր թէ ի՞նչ եղած է արդիւնքը. տեւած է մինչեւ 1880 : Որեւէ յիշատակութեան չենք հանդիպիր :

3. ԽՆԱՄԱԿԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1884)

Կը յիշուի 1885 Յունուարին : Հիմնուած է Հալէպ՝ Գիւղին «վարժարանին օգնելու նպատակաւ... տարուէ տարի չափաւոր քանակութեամբ կը նպաստէ արդէն» (Արեւելեան Մամուլ, Զմիռնիա 1885, էջ 108) :

ՎԱՂՇԷՆ ԳԻՒՂ

1. ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872)

Հիմնուած է Ադրիանապոլիս 1872ին եւ ունեցած ճիւղ մը Պոլիս : Երկար տարիներ հոգացած է Գիւղի վարժարանին եւ ուսուցիչին ծախքերը : Գիւղին եկեղեցին ունեցած է դրամադուլիս մը, որ օժանդակ մ'եղած է Ընկերութեան եւ ի հարկին տեղւոյն ժողովուրդին տրամադրած է իր դրամը, որով ժողովուրդը նիւթապէս կարօտութիւն չէ ունեցած : Ընկերութիւնը անդամներ ունեցած է նաեւ Գիւղին մէջ, իսկ Ադրիանապոլսոյ մէջ իր զանձանակը չրջարեւութեան կ'ելլէր չարաթը անդամ մը եւ նուիրատուներ կը զանէր նաեւ օտարներէն (Մասիս, Կ. Պ. 1886, էջ 221—2) :

2. ՇԱՀԱԳԻՏԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (...1886)

Կը յիշուի 1886ին, առանց որեւէ ծանոթութեան: Ընկերութեան շահը բաժանորդ անդամներուն համար էր (Մասիս, անդ):

ԾԱԳ ԳԻՒՂ

1. ԾԱԳ ԳԻՒՂԻ «ՈՍԿԵԳԵՏԱԿ» ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
(1860—70)

Հաւանօրէն հիմնուած է Բերիա—Հալէպ: Հիմնումի ճիշդ թուականը չենք գիտեր: Ընկերութեան մասին տրուած տեղեկութեան մէջ կ'ըսուի. «... շատ հին ժամանակներէ ի վեր հաստատուած եւ մեծ գործունէութիւններ ցոյց տուած է, որոնց կարգին են Գիւղին հոյակապ եկեղեցիին շինութիւնը եւ դպրոցի մը բացումը»: Ընկերութեան անունը կրող հին կնիքը մինչեւ 1928 «անվթար մնացած» եւ 1928ին Հալէպի մէջ կազմուած «Ծագ Գիւղի Բարեսիրաց Ընկերութեան» քով «մեծ խնամքով ի պահ դրուած էր»:

1885ին Ընկերութիւնը աշխուժանալով եւ թերեւս նաեւ վերակազմուելով՝ իր տիտղոսը կը փոխէ եւ կը կոչուի «Ծագ Գիւղի Ընկերասիրաց Ընկերութիւն». կը չինէ երկրորդ կնիք մը եւ ասով կը սկսի նոր թափով մը զործել: «Գրեթէ տասնեակ մը տարիներ շարունակուելէ վերջ՝ անյարմար պարագաներու ստիպողութեան տակ... իր գործունէութիւնը կը դադրեցնէ»:

1928ին «Ծագցի բոլոր հայրենակիցներու փափաքով եւ Հալէպի մէջ դումարուած Ընդհ. Ժողովոյ հաւանութեամբ կ'որոշուի մինչ այդ ատեն անաղարտ մնացած 1885 թուակիր կրող երկրորդ կնիքին շուրջը համախմբուիլ եւ նոր եռանդով յարատեւ գործել» (Տե՛ս Ծագ Գիւղի Ընկերասիրաց Ընկերութեան Ծրագիր—Կանոնագիր. Հալէպ 1928, էջ 1 ծանօթութիւն) :

«Ընկերասիրաց Ընկերութեան» Կանոնագիրը 25 Յօդուած ունի, որուն երկրորդը կ'ըսէ. «Ընկերութեան» նպատակն է... կարօտ Ծագցի Հայերու, մանաւանդ այրիններու եւ որբերու նիւթապէս օգնել... անդործնելու գործ հայթայթել...» (Անդ, էջ 2) :

2. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (...1911)

Լոկ անունով կը յիշուի 1911 Օգոստոսին, հիմնուած Ամերիկա (Ազատամարտ, 1911 թ. 679) :

3. ՊԱՏԱՆԵԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1929)

Հիմնուած է Հալէպ (Ոսկեգետակ, Պէյ-րութ 1946, էջ 212) :

4. ԾԱԳ ԳԻՒԳԻ ՎԵՐԱՇԻՆԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ

Կազմուած է Ամերիկայի մէջ՝ նպատակ ունենալով նոր Արաբկիրի մէջ (Հայաստան) Ծագցիներու համար շէնքեր շինել (նոր Արաբկիր Տեղեկատու, 1937, էջ 196) :

ՍԱՂՄԿԱՅ ԳԻՒՂ

1. «ԱՐԾԻԻ» ՄԻՈՒԹԻԻՆ (...1911)

Միայն անունը յիշուած է 1911 Օգոստոսին, հիմնուած ըլլալով Հալէպ եւ ճիւղ մ'ալ Պոլիս ունենալով (Ազատամարտ. 1911 թ. 679) : Հիմնուած ըլլալու է 1908էն քիչ վերջ :

ՇԷՓԻԿ ԳԻՒՂ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1918—21)

Հիմնումի թուականը անծանօթ է մեզ : Վարչական կազմն էր .

Առաքել Մելքոնեան	Ատենապետ
Կարապետ Յակոբեան	Ատենաղսիր
Կարապետ Բարիկեան	Գանձապետ

(Ոսկեգետակ Գ. 1948, էջ 170—1) :

*

ՏԷՐԷՆՏԷ

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1848—49)

Տէրէնտէցի Պապա Պապայեան իր ամբողջ ինչքը ծախելով՝ ստացած դրամով դպրոց մը կը շինէ Տէրէնտէի մէջ : Պոլսոյ Պատրիարքը գովեստի կոնդակ մը գրելով՝ կը յորդորէ տեղացիները որ Ընկերութիւն մը կազմեն եւ ուսուցիչ բերեն գիւղը (Հա-

յաստան, Կ. Պ. 1848 թ. 128, Դեկտ. 4) :
Հաւանական է որ Ընկերութիւնը կազմուած
ըլլայ 1848ի վերջը կամ 1849ի սկիզբը : Յի-
շատակութիւն մը գտած չենք :

ԶՆԻՈՒՇ

1. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1860—5)

Զնբուշի առաջին Մշակ. Ընկերութիւնը
կազմած են տեղւոյն Հայ Կաթողիկէները
իր 1860—5ին : Զնբուշէն Պոլսոյ Ստեփանոս
Պետրոս Ժ. Կաթող. Պատրիարքին 1884
Յուլ. 11ին 13 հոգիի ստորագրութեամբ
գրուած բողոքադիր մը կու տայ սա տեղե-
կութիւնը. — Արդէն 1860ական թուականնե-
րուն Զնբուշի Հայ Կաթողիկէները հիմնած
են Ընկերութիւն մը «դպրոցի եւ եկեղեցիի
պէտքերը հոգալու համար» : Ընկերութիւնը
կրցած է մինչեւ 1873 դիմանալ եւ հաւաքել
10.000 դահեկան : 1873—81 հոն պաշտօնա-
վարող քահանան (Յովհ. Ռ. Սմիթեանց) կը
ջնջէ Ընկերութեան անունը, կը վատնէ հա-
ւաքուած գրամը, եւ այլն, որով անձանօթ
կը մնայ մեզ Ընկերութեան անունը :

2. ԵՐԻՏԱՍԱՐԴԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1877—8)

Զնբուշի Հայ Բողոքականները հիմնած
են այս Ընկերութիւնը, որուն տաժիշը եղած
է Պատ. Սարգիս՝ 1880ին : Ընկերութիւնը
ունի Գործադիր Ժողով մը, որ կը բաղկա-
նայ Ատենապետէ մը, Գրագետէ մը եւ 2

խորհրդականէ : Անդամները կը վճարեն չա-
բաթական տուրք մը : 1881ին ունէր 40 ան-
դամ (Աւետաքեր, Կ. Պ. 1881 թ. 45) : Ըն-
կերութիւնը կը հաղայ տեղւոյն մանչերու
զարոյցին ծախքերը (Աւետաքեր, 1882 թ.
21) :

3. ՔԵՐՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1881—2)

Կազմած են Ձնքուշի Հայ Բողոքական
Տիկիւնները, որոնք ստանձնած են հաղալ
տեղւոյն աղջկանց զարոյցի եւ Մանկարանի
(Մանկապարտէզ) ծախքերը (Աւետաքեր, Կ.
Պ. 1882 թ. 21) :

4. ՀԱՅՐԵՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909)

Կազմուած է Լորէնս (Ամերիկա) : 1911ին
կը բաժնուի երկուքի. — «Հայրենասիրաց»
եւ «Ուսումնասիրաց» Ընկերութիւններու :

5. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1912)

Հիմնած է Հ. Խաչիկ Ռ. Աքանասեան՝
Ձնքուշի մէջ 1912 Նոյեմբերին : Մանրամաս-
նութիւն կը պակսի :

6. «ՎԵՐԱԾՆՈՒՆԴ» ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1920—21)

Զննուշ եւ Ատիշ զիւղերու վերապրող-
ները Պոլսոյ մէջ հիմնած են «Վերածնունդ»
Միութիւնը 1920ին : (Ժողովուրդի Զայնը,
Կ. Պ. 1922 թ. 1025, Փետր. 5/18) :

Ե Ո Ջ Ղ Ա Տ

1. ԼՈՒՍԱՒՈՐՉԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1852)

Եռզղատի հնազոյն եւ առաջին Մշակութային Ընկերութիւնը կը կարծենք թէ եղած ըլլայ Լուսաւորչեան Ընկերութիւնը, հիմնուած 1852ին: Հիմնադիրն է Եռզղատի Առաջնորդ Մկրտիչ Վ. Տիգրանեան, որ հազիւ հասած իր վիճակը՝ թէ՛ քաղաքի եւ թէ՛ 55 գիւղերու մէջ կըթութիւն եւ ուսում ծաւալելու հոգ կը տանի:

Եռզղատէն 1852 Հոկտ. 21ին Պոլսոյ Նոյեան Աղաւնիի գրուած նամակի մը մէջ կը կարդանք.— «Անժանօք էր տեղւոյս լրութեան անուն Ընկերութեան եւ աղջկանց վարժարանի: Իսկ հոգեւոր Դէտս այս յորդորանօք համոզեաց զսիրտս հասարակութեան հաստատել Ընկերութիւն, որում եւ անուն եղ «Լուսաւորչեան» եւ այսու կամի զի սրբոյ Հօրն մերոյ Գրիգորի յիշատակաւ՝ այս հաստատութիւն հոգ տարցի Լուսաւորութեան հայ բնակչաց վիճակիս եւ ի պատիւ երկոտասան չարչարանաց սրբոյ Լուսաւորչին՝ անդամք Ընկերութեան «երկոտասան դահեկան վճարեացեն ամ յամէ» (Նոյեան Աղաւնի, Կ. Պ. 1852 թ. 39):

Եռզղատէն 1852 Դեկտ. 10ին գրուած ուրիշ նամակ մ'ալ կը հաստատէ վերոյիշեալ տեղեկութիւնները՝ աւելցնելով թէ «Լուսաւորչեան Ընկերութիւն»ը պաշտպանն է նաեւ Նորաբաց աղջկանց վարժարանին, թէ 17

հոգի 41 բաժին զբաղւած են 492 զբուշի վճարումով, եւ այլն (Մասիս, Կ. Պ. 1852 թ. 50 : — Հմմտ. Նոյեան Աղաւնի, անդ՝ թ. 41) :

Ընկերութեանս հիմնումը 1851ին կը դնէ առանց ապացոյցի, «Սկսնակ բանասէր» 1898ին գրելով. — «(1851) Լուսաւորչեան Ընկերութիւն ի նպաստ աղջկանց վարժարանի Եոզղատի» (Արեւելք, Կ. Պ. 1898 թ. 3854) :

Ժամանակակից հայ թերթերու վկայութիւնը կը փաստէ Ընկերութեան հիմնումի տարին 1852 ըլլալը :

Աղջկանց վարժարանը կ'երեւայ շատ չէ տեսած. Թղթակից մը 1873ի դարնան ցաւ կը յայտնէ որ «Եոզղատի նման բազմահայ տեղ մը տակաւին աղջկանց վարժարան չէ հաստատուած» (Հայրենիք, Կ. Պ. 1873 թ. 150, Մայիս 26) :

2. ՕՀԱՆՆԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870 1)

Եոզղատի մէջ 1873ի Մայիսին դպրոց մը կայ «Օհանեան» անունով, որ բացուած է 1872ին : Թղթակից մը 1873ի դարնան դըպրոցը ինկած վիճակի մէջ կը ներկայացնէ եւ կ'ըսէ որ անոր վիճակը «սլափելի չի բերեր պաշտպանաց» (Հայրենիք, 1873 թ. 150. հմմտ. նաեւ թ. 162) :

Ո՞վ են այդ «Պաշտպանները» : Մեզի կը թուի թէ «Օհանեանը» Ընկերական վարժարան մըն է, ինչպէս «Վահանեան»ը՝ բա-

ցուած նայնանուն — Օհանեան — Ընկերութենէ մը, որ կրնայ գոյութիւն ունեցած ըլլալ 1870—1ին: Արդեօք Եոզղատի ծանօթ Գեան Զարպանի՞ն է հիմնադիրը այդ Ընկերութեան: Չենք գտած լուսարանութիւն մը, բայց գիտենք որ դպրոցի պաշտպաններէն մին է ինքը՝ Օհան Զարպանին (համա. Հայրենիք, 1873 թ. 162):

3. ՎԱՀԱՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872)

Հիմնուած է 1872ին՝ նախաձեռնութեամբ Արիստակէս Եպ. Դերձակեանի, որ Եոզղատ գտնուած տանն քացումը կատարած է նաև համանուն «Վահանեան» վարժարանի (Հայրենիք, 1873 թ. 150: — Թէրեմանը Էփեմար, Կ. Պ. 1884 թ. 1941):

Միևրան Քիւրքնեան 1882ին Եոզղատէն կը գրէ որ Վահանեան Ընկերութիւնը 1872ին հիմնուած է «քանի մը դպրոցատէր ազգայնոց ջանիւք» եւ թէ համանուն վարժարանը լաւ ընթացքի մէջ է (Փունջ, Կ. Պ. 1882 թ. 1673):

1884ին Ընկերութիւնը կը շարունակէ կառավարել իր վարժարանը (Մասիս, Կ. Պ. 1884 թ. 3594):

1885ին Ընկերութիւնը կը խորհի իր վարժարանը միացնել Մայր — դպրոցի հետ. տարեկան ծախքն է 30 ոսկի. աշակերտներու թիւը՝ 90 (Մասիս Շարաթաթերթ, Կ. Պ. 1885 թ. 3773):

4. ԱՆՁՆՈՒԷՐ ԸՆԿՆԲՐՈՒԹԻՒՆ (1876)

Կազմուած է 1876ին: 1881ին թոյլցած կ'երեւայ (Թէրն, Էփփար, 1881 թ. 1160) սակայն յաջորդ տարին՝ զործօն է, ինչպէս կը վկայէ թղթակիցը. — «... Ամէն երեքշաբթի եւ կիրակէ օրերը քանգարանը (Ընթերցարան) կը բանան եւ հոն լրացիր կ'ընթեռնուն. վեց տեսակ լրացիր կու գայ հոս: Կը գովենք Անձնուէր Ընկերութեան ջանքն եւ յարատեւութիւնը» (Մասիս, 1882 թ. 3290):

Ընկերութիւնը 1883ին իր Եօթներորդ տարին կը փակէ հանդէսով, ճառեր ու երգեր տեղի կ'ունենան, կը բաժնուի չաքար ու պատու. Ընկերութիւնը կ'ունենայ կարեւոր մուտք մը: Այդ առթիւ կը պարզուի Ընկերութեան նպատակը. — «Ձրի դասախօսութեամբ, լսարաններով եւ այլ նարտար միջոցներով ժողովրդեան բարոյական եւ խմացական կարողութիւններն մշակել, չքաւոր դպրոցականաց վարժարանական պէտքերն լնուլ եւ երէ իւր դրամական վիճակը ներէ՝ կեդրոնական գիշերօթիկ վարժարան մը կիմնել քաղաքիս մէջ, ուր ազգայնութեան զգացումը մահամերձ վիճակի մէջ կը տարուրեր» (Բիւրակն, Կ. Պ. 1883, էջ 266):

Ընկերութիւնը 1883ի վերջերը Վերի Գերեզմանատան կից Թանգարան մը կը կառուցանէ եւ իր տարեկան Մուտքը Մայր — վարժարանին կը յատկացնէ. 1884ին ունէր

35 անդամ եւ 60 ոսկի դրամադուխ (Թէր-
նէմանը էփֆիար, 1844 թ. 3682) :

5. ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876—8)

Կը յիշուի 1881ին լոկ անունով եւ ար-
դէն իր «Ջըղ փայլունութիւնը լիովին կոր-
սընցուցած» է (Թէրն. էփֆիար, 1881 թ.
1160) :

6. ԼՈՒՍԱՍՓԻԻԹ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1876—7)

Հիմնած են վահանեան վարժարանի
սաները, հաւանօրէն 1876—7ին : 1881ին
կազմալուծուած էր եւ Ընկերութեան 3000
դահեկանը Մատթէոս Խաննեանի վրայ կը
մնար (Թէրնէ. էփֆիար, 1881 թ. 1160 : —
Մասիս, 1881 թ. 3683) :

7. ԽՈՐԵՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Թղթակցի մը համաձայն հիմնուած է
1878ին եւ բացած Խորենեան ընկերական
վարժարանը : Թէ՛ Ընկերութիւնը եւ թէ՛
վարժարանը կը պահէին իրենց գոյութիւնը
1884ին «վարժարանը ունէր 150 աշակերտ
(Մասիս, 1884 թ. 3594) : 1885ին ինկած էր
մակարդակը վարժարանին՝ վերածուելով
Ծաղկոցի մը, որ ունէր 30 աշակերտ (Մա-
սիս, 1885 թ. 3773) :

8. ՍԵԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879,

Թղթակից մը 1885 Մայիս 14ին կը գրէ
Եողղատէն. «Սեթեան Ընկերութիւնը կազ-
մուած է 1879 Մայիսին, Նպատակ ունենա-

լով Եռզղատու վիճակին՝ այն է Պողոս քի
նահանգին կեզրոնը վարժարան մը բանա-
լով վիճակայնոց երկրագործութիւն եւ այլ
օգտակար ուսմունք ուսուցանել։ Ընկերու-
թեան Գործադիր Ժողովն գործակատար
կարգեց իրեն զՊ. Մ. Սէմէրմեան, որ Պո-
ղոս քի գիւղերն երկար ատեն վարժապետած
է։ Աւերակցի Դանիէլ վարդապետի հետ եր-
կու տարիէն աւելի հանդանակութեան հա-
մար պատեցաւ... տարիի մը չափ եւս Հա-
յաստանի գիւղերը շրջագայեցաւ։ Հանդա-
նակեալ գումարով Պողոս քի գիւղերէն Դեր-
գիլիի մէջ 190 ոսկւոյ տուն մը գնուելով՝
1882 Փետր. 1ին դպրոց մը բացուեցաւ,
տարեկան 20 ոսկի ծախք յատկացուելով։
Մինչեւ ցարդ հանդանակեալ գումարն 51,
335 դահեկան է ... Այս գումարին մէկ
մասն Քաղ. Ժողովոյ անդամոց ոմանց, մէկ
մասն գործակատարին եւ մէկ ուրիշ մասն
ուրիշ մարդու մը վրայ կը կենայ եւ յայտնի
չէ թէ ե՞րբ պիտի իրականանայ նպատակը
եւ ի՞նչ արդիւնք պիտի ունենայ» (Մասիս,
1885 թ. 3773, էջ 1092)։

9. ԱՐՄԵՆՈՒՀԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1881)

Եռզղատի Փոխ - Առաջնորդ Ղեւոնդ Եպ.
Շիշմանեան 1881ին հիմնած է Արմենուիեան
Ընկերութիւնը (Փունջ, 1881 թ. 1673)։

Փունջ (1883 թ. 1779) 1883ին կը գրէ.
— «Եռզղատէն մեր թղթակիցն կը ծանու-
ցանէ մեզ թէ Գեր. Տ. Ղեւոնդ Սրբազանի
անձանձիր ճգամը կազմեալ Արմենուհեան

Ընկերութիւնն վերջին օրերս սկսած է մեծ յառաջդիմութիւն ընել եւ իւր անդամուհեաց թիւն հասուցած է հազարի մօտ. թէ քիչ ժամանակի մէջ 80 լերայի արդիւնք զոյացուցած ըլլալով՝ մտադիր է քիչ օրէն վիճակահանութեան դնել ձեռագործներն եւ կարելորդ արդիւնք մը հայթայթել ի նպաստ վարժարանին օրիորդաց։ Սոյն Ընկերութիւնը, կ'ըսէ, նպատակ ունի չքաւոր սանուհեաց հանդերձն ու զրական պիտոյքը հայթայթել եւ եթէ զրամական վիճակը ներէ՝ բարձր դասերու համար ձեռնհաս վարժուհիներ բերել կամ պատրաստել տալ։ Մտադիր է յիշեալ 80 լիւրայով անչարժ կալուած մը գնել յօղում վարժարանին։ Ընկերութեան Գործադիր Ժողովոյ անդամքն են.

Տիրուհի Խանճեան, Մարթա Աղամեան, Տիրուհի Արսլանեան, Թադուհի Քէչիշեան, Եւա Փափաղեան, Տիրուհի Ռէսմիեան, Մարիամ Սարաճեան, Եղիսաբեթ Ուղուրլուեան Աղապի Կիւլպէնկեան, Աղապի Տոնիկեան, Մարիամ Թէքիրեան։

Ընկերութեան նախագահն է Տէր Ղեւոնդ Սրբադան, իսկ Ատենագալիւ՝ Տէր Վարդան Արզարեան։

Ուրիշ թղթակցի մը համեմատ՝ Արմենուհեան Ընկերութիւնը հաստատուած է Տէր Վարդանի ֆինյ. Արզարեանի ֆանքերով, պաշտպանն է «Արմենուհեաց Վարժարանի»։ շինած է 6 խանութ՝ իրրեւ հասութարեր

կաշուած, բայց 1884ին «Վախճանած»ի պէս է (Մասիս, 1884 թ. 3594) :

10. ՄԱՍՆԱՃԻԻՂ «ՄԻԱՅԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԵԱՆՑ» (1881)

Պօլսոյ «Միացեալ Ընկերութիւնք Հայոց»ի Մասնաճիւղ մը կը կազմուի Եղգաատի մէջ 1881 Յունիսին եւ բաւական մեծ գումար մը կը հաւաքէ ի նպատակ «Միացեալ»ին (Մասիս, 1881 թ. 2973) :

11. ԳՐԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1885)

1885ի Յունուարի սկիզբը հիմնած են «Վահանեան վարժարանի» հին ու նոր սաները : Ընկերութեան նպատակն է «Հիմնել Վահանեան վարժարանի մէջ Մատենադարան մը եւ ճոխացնել զայն օգտակար գրքերով, հանգէսներով եւ լրագիրներով. օգնել ըստ կարի վարժարանի ուսումնական պիտոյից» (Թէրն. Էֆեմար, 1885 թ. 2344) :

Ընկերութեան անդամներն ու բաժանորդները ամէն Կիրակի ու տօն օրեր կը հաւաքուին վարժարանի սրահը. կը ճառեն, ազգային երգեր կ'երգեն, կը նուազեն եւ ընթերցանութեամբ կը պարտադին : Իր նիւթական աղբիւրներն են ներքին եւ օրատուայ անդամներու բաժինները եւ նուէրները : 1885 Մայիս 29ին Ընկերութիւնը բացումը կը կատարէ իր Լսարանին եւ Մատենադարանին՝ Նախադաճութեամբ Միհրան Քիւրֆեանին եւ ճառախօսութեամբ ուսուցիչ Զաքարիա Քէսիքպաշեանի : Կը խօսին նաեւ

Գործ . Ժողովրդի Ատենասպետ Յովհաննէս Գասարճեան, Սմբատ Իսպերեան եւ Իսահակ Ներսէսեան . տեղի կ'ունենան երգեցողութիւններ, Ընկերութիւնը կը ստանայ նուէրներ (Անդ) :

12. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1885)

Կը յիշուի 1885 Յունիս 3ին (փունջ, 1885 թ. 1946), ուր կ'ըսուի թէ հանդէսի մը ներկայ եղող ժողովուրդը «կարեւոր դումար մը նուիրելով Ուսումնասիրաց Ընկերութեան, որ օր ըստ օրէ յառաջդիմելու վրայ է յօդուտ Եօզղատու Հայութեան» : Նորակազմ Ընկերութիւն մը կ'երեւայ՝ հիմնուած գոչէ 1885ի սկիզբները : Ուրիշ կողմէ ծանօթութիւն մը գտած չենք :

13. ԴՊՐՈՅԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1885)

1886 Փետր. 11ին Եօզղատէն կը զրեն Պոլսոյ փունջին .— «Քաղաքիս ձեռնհաս եւ բանիրուն ազգայիններէն կազմեալ «Դպրոցական Միութիւն»ը Արմենուհեաց վարժարանի համար Տիկին Նազգաչեան անուն վարժուհի մը բերել տուաւ Պոլսէն : Շնորհակալեաց եւ քաջալերութեան արժանի են յիշեալ Միութեան այս եւ այսպիսի ազգօգուտ գործք» (փունջ, 1886 թ. 1982) : — Ընկերութիւնը հիմնուած կ'երեւայ 1885ին : Կը կոչուի նաեւ Դպրոցական Ընկերութիւն (Մանգ. Էփփիար, Կ. Պ. 1886 թ. 5809) :

14. ԱՂՔԱՏԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1889)

1889ի զարնան հիմնուած է. 1889 Յուլիս 6ին «Նորոգ հաստատեալ» կ'ըսուի (Փուլնջ, 1889 թ. 2156) : Կարճ ժամանակէն 50-60 ոսկի կը հաւաքէ եւ նուէրներ՝ օգնելու համար «աղքատներուն, որբերուն, անոք եւ անօգնական այրիներուն ու թշուառներուն» (Անդ) : Կը կոչուէր նաեւ «Աղփատաց Ընկերութիւն» (Մանգումէի Էփփար, 1889 թ. 6234) :

Անուանաւորութիւն մը կ'ունենայ յետոյ՝ կոչուելով «Աղփատախնամ Ընկերութիւն» (Բիւզանդիոն, Կ. Պ. 1897 թ. 289) :

15. ՃՄԱՐՏԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1889)

Կը յիշուի 1889 Յուլիսին : Գուցէ նոյն տարւոյ սկիզբները հիմնուած ըլլայ (Տե՛ս Մանգ. Էփփար, 1889 թ. 6284) :

16. ՅԱՌԱՋԴԻՄԱՍԻՐԱՅ ԱԿՈՒՄԲ (1908)

Բացուած է 1908ի Սահմանադրութեան առթիւ (Բիւզանդիոն, 1908 թ. 3709) :

17. ԵՈԶՂԱՏԻ ՀԱՅՐԵՆԱԿՅ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918—9)

Կազմուած կ'երեւայ 1918-9ին, Պոլսոյ մէջ : 1919 Ապրիլին թատերական ներկայացում մը կու տայ, որուն ամբողջ հասոյթը պիտի յատկացուի «Եողղատի 3000է աւելի որբ ու անպաշտպան թշուառներուն» (Ժամանակ, Կ. Պ. 1919 թ. 3487 :— Հմմտ. թիւ 3580) :

Միութեան անդամներէն կը յիշուին .
Սմբատ Թուլումճեան, Աւետիս Թուլում-
ճեան, Ասատուր Ն. Սէմէրճիպաշեան, Գէ-
ւորգ Ա. Ռ. Գարապաշեան, Բարունակ Մեն-
չիկեան, Նազարէթ Մեծիկեան, Սամուէլ
Թումայեան, Տիգրան Պաղրճեան, Աւետիս
Գասպարեան, Կարապետ Թ. Ս. (ժողովուր-
դի Ջայնը, Կ. Պ. 1920 թ. 599) :

18. ՀԱՅՐԵՆԱԿՅԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1920)

Կիլիկիա ապստանած Եռզրատցիներ
Ատանայի մէջ 1920ին սկիզբը կը կազմեն
«Հայրեմակցական Միութիւն» մը յանուն
Եռզրատի եւ չրջանի դաւաճակներու (Պո-
ղաղլեան, Այաճա, Աղտաղմատէն) նպատակ
ունենալով ամոքել կարօտեալներու թշուա-
ռութիւնը, ի մի խմբել բոլոր Հայրենակից-
ները եւ բնակեցնել նորակազմ Հայաստանի
մաս կազմող արդաւանդ Հողամասի մը մէջ
(ժամանակ, 1920 թ. 3807) :

19. ԵՈԶՂԱՏԻ «ԲԱՐԵՆՊԱՏԱԿ» ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1928)

Հիմնուած է Մարտէյլ (Ֆրանսա) 1928ին :
Իր նպատակը .— «Մեր Հայրենակիցները կա-
պել Հայ Թատրոնին» (Յառաջ, Փարիզ 1928
թ. 832) :

Կ'ընեն դասախօսութիւններ ալ : Հրա-
տարակած են «Լոյս» անունով Օրացոյց մը
«Հաճեկան բովանդակութեամբ, գեղեցիկ
պէսպիսութիւններով» (Անդ) :

20. ԵՌԶԿԱՏԻ ԵՒ ՇՐՋ. ՀԱՅՐԵՆԱԿՅ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ
(1928)

Կազմուած է 1928ին Մարտէյլի մէջ :
«Միութեան նպատակն է սերտ յարաբերու-
թիւն պահել ըստը հայրենակիցներուն հետ :
Վարչութեան անդամներն են .

Ա. Դաշնական	Ատենապետ
Ա. Դանիէլեան	Ատենադպիր
Ճ. Գարիպեան	Գանձապետ
Կ. Գայայեան	Խորհրդական
Հ. Այվազեան	Խորհրդական

(Յառաջ, 1929 թ. 901) :

1929 Մարտին ունէր սա Վարչ. կազմը .

Գ. Եարուճեան	Ատենապետ
Հ. Մաճառեան	Քարտուղար
Ս. Էմմիլեան	Գանձապահ

(Յառաջ, 1929 թ. 911, Մարտ 21) :

ԳԻՒՂԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ ՔԵՕՀԼԷՆ ԳԻՒՂ

1. ՍՄԲԱՏԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1874)

1874 Մայիս 18ին կը հրատարակէ Հայ-
րենիք անթուակիր թղթակցութիւն մը Եոզ-
ղատէն, ուր կ'ըսուի. — «Սար Համզա գիւ-
ղի Վարժապետը՝ Մնացական՝ Քէօհլէն գիւ-
ղի մէջ, որ Եոզղատէն վեց ժամ հեռու է,
Սմբատեան անուամբ Ընկերութիւն մը կազ-
մելով՝ այսպիսի նեղ եւ անձուկ ժամանակի
մը մէջ ուսումնասիրութեան լոյսը կը ջանայ
վառ պահել : Ժողովուրդը անոր աջակից է

ևւ Սարհամզա գիւղի աշակերտներն ալ Քէօճէն բերելով ձրի կը կերակրէ եւ կը խնամէ եղեր» (Հայրենիք, 1874 թ. 200) :

ՓԷՕՀՐԷՆԿ ԳԻՒՂ

1. ԹԻՒԹԻՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878)

Կը յիշուի 1878 Յունիս 6ին (Մանգումէի էփֆիար, 1878 թ. 3786) :

ԹԵՐԶԻԼԻ ԳԻՒՂ

1. ՍԵԹԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Հիմնուած է 1879 Մայիսին բնիկ Զէյթունցի Մնացական Սեմերճեանի ջանքերով, որ Պուլուքի գիւղերուն մէջ երկար առէն ուսուցչութիւն բրած է : Ընկերութեան նպատակն է. «Պուլուքի 49-50 գիւղերու մէջ կրթութիւն եւ լոյս ծաւալել եւ ի հարկին երկրագործական վարժարան մը հիմնելով՝ վիճականոց տեսականապէս դաս տալ» (Մասիս, 1883 թ. 3405) :

Ընկերութեան գործակատար Սեմերճեան հանդանակութեամբ 33,727 դահեկան կը հաւաքէ եւ 1882 Փետր. 1ին Պուլուքի կենդրոն Թերզիլի գիւղին մէջ «Սեթեան վարժարան»ը կը բացուի, որ կ'ըլլայ գիշերօթիկ եւ ցերեկեայ, ունենալով 23 աշակերտ : Ընկերութիւնը տարեկան 20 ոսկի կը վճարէ վարժարանի ուսուցչին (Մասիս, 1884 թ. 3594) :

Կ Ե Ս Ա Ր Ի Ա

1. ՀԱՅԿԱԶԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1849 — 51)

Կեսարիոյ Մշակութային Ընկերութիւն-
ներու հնազոյնն է «Հայկազեան Ընկերու-
թիւնը», զոր 1858ին հիմնուած կարծած է
Արշակ Ալպոյանեան (Պատմութիւն Հայ Կե-
սարիոյ Ա. Գահիրէ 1937, էջ 1103), մինչ
անոր յիշատակութիւնը մեզի ծանօթ է ար-
դէն 1851էն, Պոլսոյ Հայաստան (1851 թ. 99)
կը գրէ. «Կեսարիայէն Դեկտ. 22ին մեզի կը
գրեն. — Հայկազեան Ընկերութեան անուամբ
քաղաքիս մէջ հաստատուած զպրատանը
քննութեան հանդէսը ձեզի ծանուցանել ու-
ղեցինք, որ Նոյ. ամսոյ 11ին եղաւ»:

Ուրեմն նախ հիմնուած է Հայկազեան
Ընկերութիւնը, յետոյ իրեն անունով զպրոց
մը բացուած է: Հետեւաբար Ընկերութիւնը
1851էն աւելի հին է. զուցէ 1849ի ատեննե-
րէն է իր ծագումը, երբ Թալասի «Մամիկո-
նեան Ընկերութիւնը» կը հիմնուի:

Հայկազեան Ընկերութեան զպրոցի ա-
ռաջին վարժապետն է Կարապետ Աբրահա-
մեան, որ 1851 Դեկտ. 22ին Կեսարիայէն
Պոլսոյ Հայաստանի բրած վերոյիշեալ թըղ-
թակցութեան կից ոտանաւորի մը տակ կը
ստորագրէ. — «Կարապետ վարժապետ Աբ-
րահամեան Հայկազեան Ընկերութեան Կե-
սարիոյ» (Հայաստան, անդ):

Սխալ է, հետեւաբար, երբ կը գրէ Ա.
Ալպոյանեան. «1858 Սեպտ. 1ին կը կազմուի
Ընկերութիւն մը ի նպաստ Ս. Աստուածա-

ծին թաղին վարժարանին «Հայկազեան Ընկերութիւն Կեսարիոյ» անունով (Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ, էջ 1103): Ո՛չ թէ 1858ին՝ այլ 1849-51ին կազմուած է, ո՛չ թէ զպրօցը նախ գոյութիւն ունեցած ըլլալով՝ անոր ի նպաստ կը կազմուի՝ այլ նախ Հայկազեան Ընկերութիւնը հիմնուած ըլլալով՝ Ընկերութիւնը ինքը կը բանայ Ս. Աստուածածին թաղին զպրօցը:

Հաւանօրէն 1858ին թոյլցած ըլլալով՝ Ընկերութիւնը վերակազմուած է 1858 Սեպտեմբեր 1ին եւ ոչ թէ նոր հիմնուած:

1851ին գոյութիւն չունէր Պոլսոյ Մասիս թերթը. ան հիմնուած է 1852ին: Հետեւաբար Մասիսին անձանօթ եղած է 1851ի «Հայկազեան Ընկերութիւն»ը. Մասիս (1858 թ. 535) կը յիշէ 1858ի «Հայկազեան Ընկերութիւն»ը՝ կարծելով թէ նոր հիմնուած է:

Ընկերութիւնը 1858ին կը բանայ նաեւ աղջկանց վարժարան Ս. Աստուածածին եկեղեցւոյ մօտը (Մասիս, 1858 թ. 355), որ 1859ին 100 աշակերտուհի ունէր եւ թղթակիցը շատ փայլուն վիճակի մէջ կը ներկայացնէ զայն 1859 Դեկտ.ին (Մասիս, 1859 թ. 411):

1858ին Ընկերութեան Վարչութիւնը կը կազմէին 13 հոգի, որոնցմէ Կեսարիոյ մէջ էղածներն էին.

Գալուստ Թէքէյեան, Մ. Կարապետ Սաղըրեան, Համբարձում Մոստիճեան, Մ. Մկրտիչ Զերչի Պետրոսեան, Յակոբ Ֆրէն-

կեան, Յակոբ Օհանեան, Մ. Յովհաննէս Քլարքճի Եսայեան, Մ. Յովհաննէս Պաշ Պաղիրկեանեան :

Իսկ Պոլսոյ մէջ եղողներն էին .

Գէորգ Զարգարեան, Խըտիր Խըտըրեան Մկրտիչ Թաշճեան, Մ. Յակոբ Քուլաքսըղեան, Ստեփան Նահապետեան (Մասիս, 1858 թ. 355) :

Ընկերութեան երկսեռ վարժարանը, մանաւանդ աղջկանց բաժինը փայլուն յառաջգիժութիւն բրած է մէկ տարուան մէջ, ինչպէս կ'իմացնէ թղթակից մը 1859ին (Մասիս, 1859 թ. 411, Դեկտ. 10) :

Անձանօթ կը մնայ թէ մինչեւ ե՞րբ պահած է իր դպրութիւնը այս Ընկերութիւնը, զի 1859էն վերջ դատած չենք յիշատակութիւն մը : Ընկերութեան վարժարանը շարունակած կ'երևայ «Հայկեան վարժարան» անունով (Տե՛ս այս մասին՝ Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Ա., էջ 1104) :

2. ԱՐԱՄԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1860)

Հիմնուած է Պոլսաբնակ Կեսարացիներէ 1860 Դեկտ. 11ին՝ նպատակ ունենալով կեսարիոյ մէջ աղջկանց վարժարան մը բանալ, կամ՝ ինչպէս Մասիսի թղթակիցը կը գրէ. «Կեսարիոյ մէջ աղջկանց դաստիարակութեանը համար օրինաւոր դպրոց մը հաստատել՝ պէտք եղած դասատուներն եւ վարժուհիներն Պոլսէն զրկելով» (Մասիս, Կ. Պ. 1860 թ. 464) :

Պոլսոյ մէջ կ'անդամագրուին բազմաթիւ անձեր՝ վճարելով մեծագումար դրամ, ինչպէս՝

Մ. Մանուկ Մանուկեան	15000 զրշ.
Գրիգոր Քէլէկեան	5000 զրշ.
Յովհաննէս Ս. Կիւմրիւշեան	5000 զրշ.
Մ. Սարգիս Չամբերթեան	5000 զրշ.
Էւ այլն, որուն գումարը կ'ըլլայ	54.450 զրշ.

(Մասիս, անդ.) : 1862ին այս գումարը բարձրացած էր 77.350 զուրուշի (Միւնստիի էրմիս, Կ. Պ. 1862 թ. 136) : Իսկ 1863ին նոյն գումարը բարձրացած էր 135.546 զրշ. (Մասիս, 1863 թ. 579) :

1863ի սկիզբները տակաւին բացուած չէր աղջկանց վարժարանը : Ան բացուած կը յիշուի 1864 փետրուարին (Մասիս, 1864 թ. 631) : Այնպէս կ'երեւայ թէ վարժարանը բացուած է 1863ի ընթացքին :

1866ին Ընկերութեան Ատենայետն է Մ. Մանուկ Մանուկեան, իսկ Գանձապետը՝ Կարապետ Թաւրապրունեան : Կեսարացի Տիկին մը 10.210 զուրուշ կը նուիրէ Ընկերութեան նպատակին համար (Մասիս, 1866 թ. 729) :

1877 — 8ի սլատերագմին Ընկերութեան դրամադուիւրը կ'ոչնչանայ, սակայն վարժարանը կրնայ շարունակուիլ կտակներով : Պոլսոյ Լոյս (1878 թ. 76) կը յիշէ Ընկերութիւնս :

1883ին Ընկերութիւնը քայքայուած է . աղջկանց վարժարանը ունի 100 աշակերտուհի, բայց վարժարանը անօգնական մնացած է . աշակերտուհիները լոկ շարական կ'երգեն՝ տիրացուի առաջնորդութեամբ (ՏԵՍ Մասիս, 1883 թ. 3403) :

Աղջկանց վարժարանը իր գոյութիւնը պահած է մինչեւ 1915, ունենալով յատուկ խնամակալութիւն մը (ՏԵՍ Ա. Ալաօյան-Տեան, Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Ա., էջ 1122) :

3. ՌԻՍՈՒՄԵԱՍԻԲԱՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1861)

Պ. Գ. Շահապեան կը գրէ Կեսարիայէն 1862 Նոյ. 9 թուականով. «Ասկէ մէկ ու կէս տարի առաջ Ընկերութիւն մը հաստատեցին ի Կեսարիա Ուսումնասիրաց անուամբ... աղգասէր հիմնադիրները... իրենց նպատակ դրին ժողովուրդը կրթութեան եւ լուսաւորութեան նամբուն մէջ յառաջացնելու համար պէտք եղած բաները ընկերութեամբ մատակարարել : Կրնամք ուրախ սրտիւ ըսել թէ մինչեւ հիմա յաջողեցան...» (Ծաղիկ, Իգմբր 1862, էջ 426 — 7) :

Ընկերութեան հաւաքատեղին էր Ս. Սարգիս եկեղեցւոյ դպրոցը . Ընկերութիւնը 1862 Հոկտ. 28ին Ընդհ. Ժողով կը գումարէ . հանդիսական բացումը կը կատարէ Ընկերութեան Թանգարանին (ընթերցարան) մէջ երգով եւ ճառախօսութեամբ (Անդ) :

Ընկերութեան Ատենապետն է Սիմոն վարժապետ . Վերժանութեան Թանգարանը

իր Կանոնագիրն ունէր (Մասիս, 1862 թ. 563) :

Ընկերութիւնը ճիւղ մը ունեցած է նաեւ Պոլիս, որուն Ատենապետն էր 1862ին Մարտիրոս Մ. Սախքիյաննեան (Մասիս, 1862 թ. 547) :

Ընկերութիւնը երկար ատեն չարունակած է իր գործունէութիւնը : 1875ին ունէր իւրանուն դպրոց մը Կեսարիոյ մէջ : Իր անդամներու թիւն էր 300 : Կեսարիայէն երկտասարդ մը Ամերիկա ղրկած էր բժշկութիւն սորվելու եւ Կեսարիա դառնալով «իր երկրին մէջ բժշկութիւն ընելու համար» (Հայրենիք Կ. Պ. 1875 թ. 245, Ապրիլ 29) : Ընկերութիւնը կը խորհէր ազգեանց դպրոց մ'ալ բանալ (Անդ) :

Յաջորդ տարիներու իր գործունէութիւնը անծանօթ է մեզ :

4. ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1861)

Կազմած են Պոլսոյ Կեսարացիք 1861 Ապրիլ 16ին՝ նպատակ ունենալով Կեսարիոյ մէջ տպարան մը բանալ (Միւնստիի Էրնիս, Կ. Պ. 1861 թ. 183) : Ընկերութեան ղլխաւոր կազմակերպողներն են Մանուկ Արզըւեան, Աղաթան Թահթապրունեան, Յովակիմ Ստամպոլլեան եւ Գրիգոր Էվրէնեան :

Ընկերութիւնը չէ կրցած իրականացնել իր նպատակը :

5. ԱՆՁՆՈՒԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862—3)

Կը յիշուի 1865 Յուլիսին (վարագայի Հավատիս, Կ. Պ. 1865 թ. 197. Հմմտ. նոյն՝ 1864 թ. 115) :

6. ԱՐԴԻՒՆԱՐԵՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1862—4)

Հիմնումի տարին չենք գտած. կը յիշուի 1865 Յուլիսին՝ ո՛չ իբրեւ նորահաստատ : Կրնայ 1862—4ի միջոցին հիմնուած ըլլալ (Հմմտ. վարագայի Հավատիս, 1864 թ. 115) : Իր նպատակը եղած կ'երեւայ. — Գիշերները ուղողին դաս տալ. «Կիճէլէրի իսթէյէնէ տէրս իթանընա հիմմէթ իթմիյէ պաշլամըչլար տրը» (վարագայի Հավատիս, Կ. Պ. 1865 թ. 197) :

Սահմանադրութեան տարեգարձը հանդիսապէս տօնած է Ընկերութիւնը՝ ճառախօսութիւններով, երգերով ու նուազով. տոմսակներէն Ընկերութեան զանձին ինկած է 200 զրշ. (Սնդ) :

7. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1868)

Բուն տիտղոսն է. — «Կեսարիոյ Ս. Կարապետի վանուց Ուսումնասիրական Ընկերութիւն», որ հիմնուած է Պոլիս 1868ի սկիզբը : Ն. Յակոբ վարդապետ կը զրէ Պոլսէն 1868 Յուլ. 10ին Պոլսոյ Մասիսին.

«Մայրաքաղաքս բնակեալ Կեսարացի երեւելիներէն քանի մ'ազգասէր եւ բարեսիրտ անձինք այս օրերս բարենախանձ

Լուսնդով մը Կեսարիոյ Ս. Կարապետի վան-
քին մէջ բարեկարգ եւ գիշերօթիկ դպրոց
մը բանալով վիճակայնոց աղքատ անտէ-
րունչ զաւակաց կրթութիւն մատակարարե-
լու, անոնց ամէն պիտոյքները միայն իր
գրամադլխէն գոյանալիք հասոյթէն հոգա-
լու... նպատակաւ «Կեսարիոյ Ս. Կարապե-
տի վանուց Ուսումնասիրական Ընկերու-
քեան» անունով ընդհանուր բաժանորդու-
թիւն մը բանալ ձեռնարկած են, զոր Ամեն.
Ս. Պատրիարք Հայրն ալ վաւերացնելէն
ետքը արդէն բաւական ազգասէր եւ բարե-
նախանձ անձինք իրենց բաժանորդագրու-
թեամբը սկսան քաջալերել յիշեալ Ընկերու-
թիւնը...

Ն. Յակոբ Վ. Լուսարար

Ս. Կարապետ վանից Կեսարիոյ

ի 10 Յուլիս 1868

ի Կոստանդնուպոլիս»

(Մասիս, Կ. Պ. 1868 թ. 857) :

Ընկերութեան բաժնեգրինն է կէս արծաթ
մէճիտ միանգամ եւ ընդ միշտ (Մասիս
Օրաթերթ, 1869 թ. 322) : Ընկերութեան
Ընդհ. Ժողովը ընտրած է Տեսուչ Ժողով մը
ստ' անձերով.

Յովհաննէս Կիւմիւշեան

Մ. Սարգիս Կիւլպէկեան

Համբարձում Մոստիճեան

Ասոնք պատրաստած են 19 Յօդուած է
բողկացած Կանոնագիր – Ծրագիր մը (Անդ),
որ կ'երեւայ թէ տպուած չէ (Տե՛ս նաեւ

Փունջ, Կ. Պ. 1869 թ. 273 :— Մանգ. էֆֆիար, 1869 թ. 983) :

Մինչեւ 1870 Ընկերութեան հաւաքած գրամին զուամարն էր 56·010 զրչ. : 1870ին վարչ. կազմն էր .

Յովհաննէս Կիւմրիւշեան	Ատենապետ
Կարապետ Յ. Ուլպէկեան	Ատենադպիր
Սարգիս Կիւլպէկեան	Գանձապետ

(Մասիս, 1870 թ. 949) :

Ուրիշ ծանօթութիւն չենք գտած :

Տ. ԼՈՒՍԱՒՈՐԶԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1869)

Հիմնուած է 1869ին Կեսարիոյ Սէրէն-էօնիւ թաղին մէջ : Հիմնադիրն է Աւետիս երէցեան (Մասիս, 1882 թ. 3281) :

Ն. Կ. Զ. Կեսարիայէն՝ Պոլսոյ Մանգ. էֆֆեարին կը զրէ 1871 Հոկտ. 29 թուակա-նով. «Ասկէ յառաջ քանի մ'ուսումնասէր անձինք զպրատուններուն այս խղճալի վիճակը... տեսնելով Լուսաւորչեան անուն Ընկերութիւն մը հաստատեր են նպատակ ունենալով իրենց ծախսովը ազատ վարժա-րան մը բանալ եւ Հայ մանկտին ձրխարար դաստիարակել... բայց ժողովրդեան մեծ մասը նաեւ Առաջնորդը բուն իսկ այս Ընկե-րութեան կործանման աշխատեր են...» (Մանգ. էֆֆեար, 1871 թ. 1804) :

Ընկերութեան անդամները Ս. Գիրքը կը կարդան եւ կը մեկնեն (Մանգ. էֆ. , անդ.) : Այս բանս սլատճառ կ'ըլլայ թշնա-

մութան իրենց դէմ՝ ըսելով թէ Բողոքականութիւնն կ'ընէ Ընկերութիւնը (Անդ) :

Ընկերութեան Ատենապետն եղած է Ա. Երէցեան, որ 1872—4ի ատենները Պոլիս երթալով — Խրիմեան Հայրիկի Պատրիարքութեան միջոցին (Մասիս 1883 թ. 3403) — Ընկերութեան անունը «Ուսումնասիրական»ի կը փոխուի եւ Հայրիկէն կոնդակ մ'առնելով՝ Կեսարիա կը վերադառնայ Երէցեան եւ կը շարունակէ Ընկերութեան գործունէութիւնը մինչեւ 1883 (Մասիս, 1883 թ. 3403) :

Ընկերութեան Կանոնադրին մէջ իբրեւ նպատակ դրուած է՝ «Աւետարան ծաւալել» (Մասիս, 1883 թ. 3524) : Կեսարիոյ Քաղաք. Ժողովը Ընկերութիւնը կը խափանէ եւ Երէցեանը Անկիւրիա աքսորել կու տայ (Մասիս, 1883 թ. 3524 : — Հմմտ. Մանգ. Էֆ. 1892 թ. 6675) :

9. ... ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1872—3)

Կեսարիոյ մէջ երկար ատեն ուսուցչութիւն ընող Աւետիս Գեորգեանի «Նիւթապէս եւ բարոյապէս օգնելու համար» «խումբ մը Կեսարացիք Ընկերութիւն մը կազմած են» (Ասիա, Կ. Պ. 1874 թ. 22, Ապրիլ 6) : Ե՞րբ. — որեւէ լուսարանութիւն չկայ : Հին չ'երևար : 1872—3ի միջոցներուն կը թուի կազմուած ըլլալ : Զի յետոյ կ'աւելցնէ թրդթակիցը. «Աւետիս Էֆ. աւելի խրախուսուելով՝ իր ջանքերը կրկնապատկած է» (Անդ) :

Ընկերութեան ամուրնը չի յիշուիր :

10. ԿՐԹԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1878—9)

Իր ամբողջական տիրադոսն է. «Կրքասիրական Ընկերութիւն Գաւառային Կեսարիոյ»: Յայտնի չէ Հիմնումի թուականը: Մանգումէի էփեար (1880 թ. 4468) կը յիշէ զայն եւ կը հարցնէ թէ «ինչո՞ւ յառաջ չ'երթար մեր Ընկերութիւնը»: Որմէ յայտնի կ'ըլլայ թէ ան նոր չէ, գուցէ բաւական հին է:

Սխալ է Մասիսի Յօդուածագրին 1886 Հոկտեմբերին զրածը թէ Ընկերութիւնը հիմնուած է «1886էն հինգ տարի առաջ» (Մասիս, 1886, էջ 194): 1881ին. Մանգումէ (1880 թ. 4468) կը յիշէ զայն արդէն 1880ին: Կերեւոյ թէ Ալպոյանեան (Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ, Ա., էջ 258) Մասիսին հետեւելով է որ կարծած է թէ Ընկերութիւնը 1881ին հիմնուած է: Բացի անկէ՛ որ Մանգումէի էփեար (1880 թ. 4468) արդէն 1880ին կը յիշէ Ընկերութիւնս՝ ասկէ զատ անոր սա՛ ձեւով յիշատակութիւնը — «Ինչո՞ւ չ'երթար մեր Ընկերութիւնը» — հասկցնել կու տայ թէ 1880էն առաջ ալ կրքնայ հիմնուած ըլլալ: Զի 1880ին հիմնուած Ընկերութեան մը համար զարմանք չի կրրնար յայտնուիլ 1880ին՝ թէ «ինչո՞ւ յառաջ չ'երթար»: Մեր կարծիքով Ընկերութիւնը հիմնուած ըլլալու է 1878—79ին:

Թէրնէմանը էփեար (1881 թ. 1041) 1881 Փետրուարին կը գրէ թէ. «Գիշերօթիկ-

ցերեկեայ դպրոց մը բանալու համար հիմնուած է Կրթասիրական Ընկերութիւնը» :

1883ին 400 անգամ ունէր Ընկերութիւնը : Իր նպատակն էր «գիշերօթիկ վարժարան մը հիմնել աղքատ մանկուոյ համար» (Մասիս, 1883 թ. 3403) : 1882էն ի վեր բացած էր Ընկերութիւնը Կիրակնօրեայ Վարժարան մը, ուր ձրի դասեր կ'աւանդէր Խաչատուր Պաղտասարեան հայ ուսուցիչը (Անդ) :

Ընկերութիւնը Պոլսոյ մէջ ալ ճիւղ մը ունէր (Մասիս, 1881 թ. 2962) : Պոլսոյ անդամները 1882ին Ընդհ. Ժողով մ'ընելով՝ հետեւեալները Երեւոյթան ընտրած էին .

Կարապետ Կիւլպէկեան

Սարգիս Կիւտէնեան

Շնորհք Միթանեան

Կարապետ Սահակեան

Յակոբ Ինայեթեան

Յակոբ Իսպէշէրեան

Գրիգոր Սերովրեան

(Թերնէմ. էփ. 1882 թ. 1446) :

Ընկերութիւնը իր նպատակին չէ կրցած հասնիլ, ինչպէս կը տեսնուի Թերնէմանի էփֆեարի (1887 թ. 5877) մէջ գրուած Զօդուածէ մը, հակառակ անոր որ Ընկերութիւնը կրցած է 400 ասկիի դումար մը ունենալ :

1888ին Պոլսոյ անդամները Ընդհ. Ժո-

զով կը զուժարեն՝ որոշում մը անհելու
համար թէ լուծուի՞ թէ շարունակուի
Ընկերութիւնը: Կ'որոշուի շարունակել.
Կ'ընտրուի 11 հոգինոց ժողով մը, որ պիտի
վարէ զործը. Կ'ընտրուի Դիւանը եւ սա՛
Տնօրէն Վարչութիւնը.

Կ. Վահան

Ատենապետ

Ս. Ռ. Կիւտէնեան

Ատենադպիր

(Արեւելք, Կ. Պ. 1888 թ. 1224):

Ատկէ վերջ ծանօթութիւն մը չենք
զաներ Ընկերութեան մասին:

11. ԱՂԲԱՏԱՅ ՀՈԳԱՏԱՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1879)

Մարտի 11-ի Արմէնիա (1887 թ. 72) կը
գրէ 1887 Ապրիլ-Մայիսին՝ «Աղբատաց Հո-
գատար Ընկերութիւն» վերնագրի տակ.
«Ուր տարիներէ ի վեր մի Ընկերութիւն
կազմուած է ի Կեսարիա, որ իրեն նպա-
տակ ունի չփառքներն ու խեղանդամներն
ազատել մուրացկանութեամբ շրջելէ եւ մի
հիւանդանոց կառուցանել»: — 1887ին տա-
կաւին չէր կրցած կառուցանել հիւանդա-
նոցը (Անդ):

Վտարանդիմ (Մասիս, 1886, էջ 195)
«Աղբատաց Հոգաբարձութիւն» կ'անուանէ
Ընկերութիւնս եւ շատ կը զովէ զայն:

Ընկերութիւնը կանդուն էր 1897ին
(Մանգում. էփ. 1897 թ. 6894):

Ընկերութեան Տնօրէն Ժողովի Ատենապետ Կարապետ Գասապեան և Ատենադպիր Խաչատուր Բ. Այսմեան Կեսարիոյէն կը գրեն 1886 Սեպտ. 9 թուականով. — «Ի՞նչ սէնէյի միւթէճաւուղ տուր քի, Նէֆսի Գոյսէրիյէմիդաէ «Հոգեսիրաց Ընկերութիւն Նամընը համիլ պիր շիրքէթ զուհուրա կէլմիշ տիր» (Մանգումէի էփֆեար, 1886 թ. 5772): Մինչ Ա. Ալսոյանեան (Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Ա., էջ 1258) 1880ական թուականներուն հիմնուած կը կարծէ:

Ընկերութեան ձգտումն է Հայ եկեղեցիէն հեռացածները վերադարձնել և յատուկ դպրոց մը բանալ: Բացած է զայն և Հոգարարձութիւն մ'ալ ընտրուած է անոր համար հետեւեալներէ.

Տ. Ստեփան Թահմիզեան

Մ. Յակոբ Սաղըրեան

Նազարէթ Չէրթեան

Սենեքերիմ Մանուկեան

Մ. Նազարէթ Գասապեան

Մասիսի մէջ (1886, էջ 195) վտարանդիւն կը գրէ որ Հոյեսիրաց Ընկերութիւնը Կիրակի օրերը քարոզելու համար հաստատուած... կը քարոզէր երբեմն Տ. Մ. Նիկողոսեան, ուր կը ժողովէին 180—200 հոգւոյ չափ... Իւր ունեցած դոյզն դրամով

դպրոց մը բանալ *և շարունակել կը խոր-
հի...*» :

13. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1884—85)

Կեսարիոյ բողոքական երիտասարդները
*Ընկերութիւն մը կազմած են «հոգեսիրա-
կան» նպատակով* (Մասին, 1886, էջ 196) :
*Ե՞րբ, ի՞նչ անունով — չի տրուիր լուսա-
րանութիւն :*

14. ՊԱՐԶԱՍԻՐԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1884—85)

*Կազմած են Կեսարիոյ Հայ Տիկիւնները,
նպատակ ունենալով «Կիրակի օրերը մէկտեղ
գալով Ս. Գիրք կարդալ» և «անպէտ գար-
դերէ, պանուճանքներէ զգուշացնել գեղե-
ցիկ սեռը»* (Մասիս, 1886, էջ 195) :

*Հիմնումի ճշգրիտ թուական մը չենք
գտած :*

15. ՍԱՆՈՒՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1885)

*Կազմած են Կիւմիւշեան վարժարանի
սաները՝ օժանդակութեամբ Գանիէլ Սարա-
փեան ուսուցիչին : Շարաթական անդամա-
վճարն էր 5 փարա : Կրցած է ունենալ բաւա-
կան ճոխ Գրադարան, բնագիտական դոր-
ծիքներ և իրեն պէտք եղած դասագրքեր
(Արեւիկ, 1898 թ. 3523) :*

16. ՍԱՆՈՒՅ ԳՐԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1888)

*Ս. Կարապետի վարժարանի չրջանակին
մէջ կազմուած է՝ մարզելու համար աշա-*

կերտները խօսելու, գրելու եւ արտասանելու մէջ: Դպրոցի մէջ գործնական դպրոց մըն էր այս Միութիւնը օժտուած մասնաւոր կանոններով: Շարաքական այս հաւաքոյթները կը կառավարուէին աշակերտներէն ընտրուած Գիււանէ մը, որուն պաշտօնը կը տեւէր տարի մը: Ան կը պատրաստէր օրակարգը, փոքրիկները ընտրուած կտորներ կ'արտասանէին, իսկ մեծերը ինքնագիր գրութիւններ — հայերէն, թրքերէն, ֆրանսերէն — ընդմիջուած երգերով: Երկու շաբաթը անդամ մըն ալ տեղի կ'ունենար վիւնաքանական ժողով՝ նիւթի մը չուրջ: Դիւանին յարմար դատած գրութիւնները կ'արձանագրուէին — հեղինակին ձեռքով — մասնաւոր տոմարի մը մէջ:

Մայիս 1, Բարեկենդան, վկայականներու բաշխումի հանդէսներ՝ բոլորն ալ մաս կը կազմէին Գրական Միութեան: Կեսարիայէն, չըջակայքէն կու գային վայելել այս հանդէսները (Տե՛ս Ընդարձակ Տարեցոյց, Կ. Պ. 1928, էջ 241):

Միութեանս հիմնադիրն էր Վահան Քիւրքնեան:

17. ԽՆԱՅՈՂԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1897)

Հիմնադիրն է Տրդատ Եպ. Պալեան՝ ուսուցչութեան վիճակին բարեօրոճման համար: Ամէն ուսուցիչ պատրաստ էր իր թոշակին

5⁰/₀ը թողուլ Միութեան սնտուկին: Նուազահանդէս, նուէր, կազանդէք կը կազմէին Միութեան հասոյթները: Դրամը պիտի շահագործուէր վարչական Խորհուրդին յարմար դատած կերպով: Դրամին բաշխումը պիտի սկսէր 7 տարիէն: Շահուած գումարին կէսը պիտի բաժնուէր իւրաքանչիւրին բաժինին համեմատութեամբ, 48⁰/₀ը պիտի բարձուէր դրամադրութիւն վրայ, իսկ 10⁰/₀ը պիտի մնար պահեստի՝ անկար, ծեր եւ հիւանդ ուսուցիչներու համար: Ուղողը կրնար հրաժարիլ՝ ստանալով իր դրամագլուխը շահով հանդերձ (Բիւզանդիոն, Կ. Պ. 1897 թ. 105: — Ծաղիկ, Կ. Պ. 1897, էջ 266):

Կոչուած է նաեւ «վարժապետական Միութիւն» (Ծաղիկ, անդ):

1897, Մայիս 1ին կը սարքէ նուազահանդէս մը (Բիւզանդիոն, 1897 թ. 141):

18. ՀՐԱՏԱՐԱԿԶԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1897)

Կը կազմուի Կեսարիոյ Առաջնորդ Տըրգատ Եպ. Պալեանի նախաձեռնութեամբ: Իր տիտղոսն է. — «Հրատարակչական Միութիւն Ս. Կարապետի վանուց»: «Այս Ընկերութիւնը պիտի հրատարակէ կրթական ու բարոյական դասագրքեր» (Բիւզանդիոն, 1898 թ. 369, Յունուար 12): Իր հաշւոյն կը տպուէր գիրք մը վիեննա, Միսիթ. տպ. եւ երկրորդ մը՝ Զմիւռնիա (Անդ):

19- ԸՆԹԵՐՑԱՏԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1898)

Կեսարիոյ երիտասարդները հիմնած են Արամեան աղջկանց վարժարանի մէկ սրահին մէջ՝ նպատակ ունենալով .

Ա. Կեսարիոյ մէջ ընթերցասիրութիւնը տարածել .

Բ. Վարժեցնել ժողովուրդը որ լուծայ մը յատկացնէ լրագրի :

Երիտասարդ զպրոցաւարտներ կը հաւաքուէին վարժարանը եւ ընթերցումներ կ'ընէին , իսկ փափաքող չուկացիներուն դրել-կարգաւ կը սորվեցնէին (Բիւզանդիոն , 1859 թ . 775) :

1899 Մարտ 21ին Խնայողական Միութիւնը եւ Ընթերցատան Միութիւնը միասնաբար կու տան նուազահանդէս մը եւ ներկայացում մը՝ Բարեկեանի Անկուտիները թատերախաղով :

20- ԿԵՍԱՐԻՈՅ ԱՂՔԱՏԱՆՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆԸ (1905)

Հիմնած են Նիւ Եոքլաքլակ զապթական Կեսարացիները 1905 Յունուար 8ին : Հիմնադիրները 9 հոգի են , որոնք իրենց մէջ կ'ընտրեն անդրանիկ հետեւեալ Վարչութիւնը .

Աւետիս Մերաինեան	Ատենապետ
Նազար Զպուգեան	Ատենաղալիր
Յովակիմ Բոլատեան	Գանձապետ
Յովհաննէս Կէօվճեան	Հաշուակալ
Ճիւլան Պէյլէրեան	Խորհրդական

Անդամավճարն է ամսական 25 սենտ
(Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ, Բ., էջ 1964—
1965) :

21. ՀԱՅ ԸՆԹԵՐՑԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1908)

Կը կոչուէր նաեւ Ակումբ : Կազմուած է
1908ի Սահմանադրութեան վաղորդայնին
(Արեւելք, 1908 թ. 6884, Օղոստոս 27) :
Հիմնադիրները 25 երիտասարդներ են,
որոնք 5 մասնախումբերու բաժնուած —
1. Քաղաքական, 2. Լսարանի, 3. Խմրա-
դրական, 4. Ներկայացման, 5. Գրական
Միութիւն — սկսած են գործել :

Առաջին ոգևորութեամբ դրամ եւ
ջանք չի խնայուիր. ամսական կանոնաւոր
վճարումներէն զատ՝ անդամները բացառիկ
զոհողութիւններ ալ կը կատարեն (Բիւ-
զաւնդիոն, 1909 թ. 3726. 1910 թ. 4096) :

Սակայն երկար տեւած չէ :

22. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908)

Կազմուած է 1908ին եւ 200 ոսկիի չափ
բաժանորդութիւն մը ապահովելէ յետոյ՝
անմիջապէս բացած է մասնաւոր դպրոց մը
երկու ուսուցիչներով եւ 100է աւելի աշա-
կերաներով : Միութիւնը կը հոգայ դպրո-
ցական բոլոր ծախքերը, հազուադէպ կապուած
աղքատ աշակերտներու (Բիւզաւնդիոն, 1909
թ. 3726) :

Ընկերութեան կեանքը չատ կարճատեւ

կ'ըլլայ. իր դպրոցը փակուած է 1909ին (Բիւզանդիոն, 1909 թ. 3931) :

23. ԳԻՆԵՐՈՂԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1908)

Անունէն յայտնի կ'ըլլայ նպատակը — Գինեմոլուքիւնը արմատախիլ ընել : Անդամները կու դային ամէն իրիկուն ընթերցումով սարապելու Ընկերութեան կենդրոնատեղին. լսելու շահեկան քարոզներ, բացատրութիւններ (Բիւզանդիոն, 1909 թ. 3951) :

Կազմուած է 1908ի Սահմանադրութեան յաջորդ օրերուն (Մանգ. Էֆ. 1908 թ. 2262, Նոյ. 9 : — Բիւզ. 1909 թ. 3726) :

24. ՍԱՆՈՒՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908)

Կիւմշեան վարժարանի նախկին սաներէ կազմուած : Միութեան նպատակն էր վարժարանին ուղղութեան հետեւիլ, իրենց միջոցներով օժանդակել անոր եւ ջանալ նորանոր ազրիւրներ ստեղծել (Բիւզանդիոն, 1908 թ. 3726) :

25. ՀԱՅԱՆՕՍԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908—1909)

Կազմակերպած է Գաբրիէլ Թագուրեան՝ նպատակ ունենալով հայերէն լեզուն ընդհանրացնել տանկախօս բնակչութեան մէջ : Իրենց ծրագիրն էր. Ատենախօսութիւն, ներկայացումներ, ընթերցումներ կազմակերպել (Բիւզանդիոն, 1909 թ. 3726) :

26. ՍԱՆՈՒՀԵԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1910)

Կազմած է Տիկին Աղաւնի Սարգիսեան 1910ին (Ազատամարտ, Կ. Պ. 1910 թ. 226, 456, 528) :

27. ՈՒՍԱՆՈՂԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1912—1913)

Միացեալ Ուսումնարանի Հրճանակին մէջ կազմուած է. եւ Հրատարակած խմորատիպ թերթ մը՝ նոր Սերունդ :

28. ԿՐԹԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1914)

Ժամանակ (Կ. Պ., 1914 թ. 1764, Ապրիլ) կը գրէ. «Կեսարիոյ երկսեռ հայ վարժարաններուն օգնելու նպատակով Պոլսեան Կեսարացիներու նախաձեռնութեամբ նոր կազմուած Կրթական Ընկերութեան Ընդհ. Ժողովը տեղի կ'ունենայ... վաւերացում Ծրագրի...» : — Ասկէ աւելի ծանօթութիւն չունինք :

29. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918)

Պոլսաբնակ Կեսարացիները 1918ի վերջերը կազմած էին Հայրենակցական մը (ՏԷՍ Ժամանակ, 1919 թ. 3439, Յունուար-Փետրուար) : Նոյնը կը յիշուի յետոյ ալ «Կեսարական Միութիւն» անունով (Ժամանակ, 1919 թ. 3545, Յունիս) :

30. ՍԱՆՈՒՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918)

1914ի Յունիս-Յուլիսին կը ջանային կազմել թէ՛ Պոլսոյ եւ թէ՛ Կեսարիոյ մէջ

դանուող Ս. Կարապետի բարձրագոյն Շըր-
ջանաւարտները : Նախկին Սան մը կը խոս-
տանար նուիրել Միութեան 10,000 Քրանք
(ժամանակ, 1914 թ. 1852, Յուլիս) :

Կերեւայ թէ չեն կրցած կազմել 1914ին :
Ջայն կը կազմեն Ա. Ընդհանուր պատերազ-
մէն վերջ : 1919 Օգոստ. 9ին կը դրէ ժամա-
նակ . «Կեսարիոյ Ս. Կարապետի Սանուց
Միութիւնը երէկ . . . իր առաջին գումարումը
ունեցաւ եւ որոշեց ամէն կերպով ջանալ
վանքի վարժարանին վերաբացումին» : Միու-
թիւնը տոժամանակեայ Դիւան մը կ'ընտրէ
հետեւեալներէ Կարապետ Արրահամեան,
Յովհաննէս Պօղոսեան, Դոկտ. Գէորգ Վարդ-
երեսեան (ժամանակ, 1919 թ. 3603, Օգոս-
տոս 9) :

31. «ԱՐԳԷՈՍ» ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1919)

Կազմուած է Ատանայի մէջ 1919 Յուլիս-
Օգոստոսին : Ժամանակ (1919 թ. 3612) կը
դրէ . « . . . Կեսարիոյ եւ շրջականերու, ինչ-
պէս նաեւ Պօղոսյիւանի եւ Շար-Գըշլայի վե-
րապրող հայ ժողովրդեան խեղճ վիճակը
մեղ մղած է կազմել Ատանայի մէջ «Արգէոս»
Հայրեմակց . Միութիւն»ը . . . Միութիւնը
պիտի աշխատի բարեօքելու մեր հայրենիքի
բեկորներուն վիճակը . . . » : Միութեան Ատե-
նապետն է Դոկտ. Յովհաննէս Արսլանեան
(Անդ) :

32. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1920)

Հալէպի մէջ կազմուած է : Իր ամբողջական յորջորջումն է . — «Կեսարիոյ եւ Շըր-ջակայից Հայրեմակց. Միութիւն», որ կազմուած է 1920ին, որուն զլխաւոր նպատակն էր. «Օգնել նիւքապէս եւ բարոյապէս իրեն կարողութեան ներած չափով կարօտ եւ որբեւայրի հայրեմակիցներուն» (Պատմ. Հայ Կեսարիոյ. Բ. էջ 1990—91) :

33. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1924)

Դամասկոսի մէջ 1924ին կազմուած է «Դամասկոսի Կեսարացւոց Հայրեմակցական Միութիւն» մը : Իր նպատակը եղած է նման վերիններուն (Տե՛ս Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Բ. էջ 1991) :

34. ԱՂՔԱՏԱՆՈՒՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1924—1926)

«Բէյրութի Կեսարիոյ Աղփատախնամ Ընկերութեան» հիմնումի թուականը չէ ճշդուած (Տե՛ս Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Բ. 1991—92) :

35. ԿԵՍԱՐ. ԵՒ ՇՐՋ. ՀԱՅՐԵՆԱԿՑ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1925)

Եգիպտոսի Կեսարացիները Կոչի մը ընթացք տալով՝ 1925 Հոկտ. 24ին խորհրդակցական ժողով մը կ'ունենան՝ Ատենա-

պետութեամբ Վահան Թէֆէեանի եւ Ատե-
նադպրութեամբ Մանուէլ Պէյլէրեանի, ուր
Վահան Թէֆէան կը ներկայացնէ Կեսա-
րիոյ մէջ տիրող տխուր կացութիւնը. ներ-
կաները կ'որոշեն կազմել Հանգանակիչ
Յանձնախումբ մը, կազմել նաեւ Ընկերու-
թիւն մը՝ Կեսարիոյ եւ Շրջակայից Հայրե-
նակցական Միութիւն անունով: Հայրենակ-
ցականը իր վերջնական կազմը կը ստանայ
1926 Մայիս 1ին դումարուած ժողովի մը
մէջ, որ կը կազմէ նաեւ Միութեան Կանոնա-
գիրը: Միութեան նպատակն էր.

Ա. Արտասահմանի մէջ եւ ամենուրեք
ցրուած Կեսարացի Հայրենակիցներուն միջեւ
միութեան կապ մը հաստատելով իրարու եւ
Հայրենարնակ Հայ ժողովուրդին օգտակար
հանգիստնալ.

Բ. Օգնել Կեսարիոյ եւ Շրջակայից մէջ
դանուող Որբանոցներուն, վարժարաննե-
րուն եւ ի հարկին կարօտ ազգայիններուն՝

Գ. Յունաստան, Սուրիա, Եգիպտոս
եւ այլուր ապրող Կեսարացիներուն դէպի
Հայաստան ներդադթը դիւրացնել եւ լծուիլ
Հայաստանի վերաշինական աշխատանքնե-
րուն՝ հիմնելով այնտեղ Նոր Կեսարիա մը»:

Գահիրէի Կեսարիոյ եւ Շրջակայից
Հայրենակց. Միութիւնը 10 տարիներ կը հե-
տապնդէ իր նպատակներուն իրագործումը:
Առաջին Վարչութեան անդամ ընտրուած
են 1926 Մայիս 1ին.

Վարդան Վարդ. Խաչերեան	Ա. Ատենապետ
Բարսեղ Պալլուճեան	Բ. Ատենապետ
Մանուէլ Պէյլէրեան	Ա. Ատենադպիր
Բարունակ Ճէմալեան	Բ. Ատենադպիր
Յակոբ Մարտինեան	Գանձապահ
Միսաք Լաչինեան	Հաշուակալ
Յարութիւն Գութնուեան	Խորհրդական

Յաջորդ Վարչութիւնները, որոնց անձնակազմը տուած է Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ (Բ. էջ 1985) իրենց հոգածութեան առարկայ ըրած են Կեսարիոյ մէջ ապրող Հայութեան բեկորները եւ որբերը կրցած են արտասահման փոխադրել: Այս որբերը տեղաւորուած են Բէյրութի Քէլէկեան-Սիսուան Որբանոցը (Անդ՝ էջ 1987):

Միութիւնը 1932ին վերջ ինքզինքը կը նուիրէ Նոր Կեսարիոյ շինութեան գործին:

ԳԻՒՂԵՐՈՒ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆՆԵՐ

ԹԱԼԱՍ ԳԻՒՂ

1. ՄԱՄԻԿՈՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1849)

Ա. Ալաօյանեան (Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ, Ա. էջ 1160) յիշելէ յետոյ թէ 1848ին Թալասցիները դպրոցի մը չէնք կը կառուցանեն՝ կ'աւելցնէ. «Այս վարժարանին ի նպաստ կը կազմուի նաեւ Կ. Պոլսոյ մէջ նոյն տարին իսկ, Թալասցի պանդուխտ աղգայիններու

մասնակցութեամբ Մամիկոնեան Ընկերութիւնը, որ 1848էն վարժարանին բերաւ կարեւոր օժանդակութիւն մը» :

Կ'երեւայ թէ Ալպօյաճեանի անձանօթ եղած է Ընկերութեան տպագրուած Կանոնագիրը, որ ունի իրրեւ Ընկերութեան հիմնադրութեան քուակաւս — 1849 Յունուար 1 : Կանոնադրութեան այդ զբօյղը տպուած է հայերէն եւ քրքերէն : Աւքիս առջեւն է հայերէն օրինակը, որ տպուած է Կ. Պոլիս եւ ունի սա ճակատը .

«Կանոնագրութիւն Մամիկոնեան Ընկերութեան հաստատեալ 1849 Յունուար 1» :

Հետեւարար սխալ է Ալպօյաճեանի կարծիքը թէ այս Ընկերութիւնը 1848ին հիմնուած է :

Ընկերութեանս 1849 Յունուար 1ին հիմնումը կը հաստատէ նաեւ ժամանակակից հայ թերթը՝ գրելով 1849ին. «Այս (Մամիկոնեան) Ընկերութիւնը այս տարի Յունվարի 1ին սկսաւ ազգային կրկին ժողովոյ տնօրէնութեամբ» (Հայաստան, 1849 թ. 178, նոյ. 26) :

Ընկերութիւնը արդէն 1849 Յունուար 1ին ունեցած է երկու վարչութիւն, որոնք «հորհրդական Անդամք» կը կոչուէին. մին Պոլիս եւ միւսը Կեսարիա (Թաւա) : Պոլսոյ վարչութեան կազմը հետեւեալն է .

Յովհաննէս Կ. Այվատեանց	Նախադաս
Դաւիթ Սեթեան	
Գէորգ Խափամաճեան	
Յարութիւն Մոմճեան	
Քրիստոստու Ղազարոսեան	
Մկրտիչ Աղաթօն	
Մ. Արրահամ Սաղբրեան	
Սենեքերիմ Մ. Մանուկեան	
Յովհաննէս Կիւմրիւշեան	
Յովհաննէս Քապղիմալեան	
Յարութիւն Քալբաքճեան	
Յարութիւն Կուտենեան	Գանձապետ
Յակոբ Պէյլէրեան	

Ընկերութեան Կեսարիոյ կազմն էր .

Մ. Պօղոս Սեթեան	Փոխ-Նախադաս
Յովհաննէս Թիւրապեան	Ներքին Տեսուչ
Մ. Արրահամ Ստամպօլեան	Ներքին Տեսուչ
Մ. Աւետիք Կիւլպէկեան	Ներքին Տեսուչ
Մ. Մանուկ Մանուկեան	Ներքին Տեսուչ
Մ. Կիւլասլի Կիւլպէկեան	Ներքին Տեսուչ
Մ. Գասպար Գասպարեան	Գանձապետ
Յովհաննէս Սեթեան	Արտաքին Տեսուչ
Ստեփան Թիւրապեան	Արտաքին Տեսուչ
Մ. Գրիգոր Կիւլպէկեան	Արտաքին Տեսուչ
Մ. Կիւլպէկ Կիւլպէկեան	Արտաքին Տեսուչ
Սահակ Մուլեան	Արտաքին Տեսուչ
Մարտիրոս Պալեօղեան	Արտաքին Տեսուչ

(Կանոնադրութիւն Մամիկոն . Ընկերութեան , Կ. Պ. 1849 , էջ 6—7) :

Ընկերութեան Կանոնադրութիւնը 29 Յօդուածէ կը բաղկանայ եւ հաստատուած է Յակոբ Պատրիարք Արքեպ. է 1849 Յուլիս 1ին : Տանք քանի մը Յօդուած . — «Ընկերութեան բոլոր անդամները . . . հայազգի պիտի ըլլան» (Յօդ. 1) . «Ստորագրութեան մէկ բաժինը ամիսը երեք զուռուշ է (Յօդ. 2) , Ընկերութեան կնիքը չորս կտորէ կը բաղկանայ , չորսն ալ զատ զատ անձերու քով պահուելով . բան մը կնքած ատեն՝ չորսն ալ ներկայ պիտի ըլլան (Յօդ. 29) :

Ընկերութեան գլխաւոր նպատակն է . «Հայերէն լեզուն նորէն տարածել Կեսարիոյ եւ անոր մէկ քանի հայաբնակ գիւղերուն մէջ» (Հայաստան , Կ. Պ. 1849 թ. 173) : Երկրորդ գլխաւոր նպատակն է Թաւաթ վարդ-Պատրիկեան վարժարանի կառավարութիւնը եւ զարգացումը : Վարժարանը 1848ին ունեցած էր քարաշէն շէնք մը (Հայաստան , անդ.՝ թ. 178) :

1852ին Ընկերութիւնը կը շարունակէր իր գործունէութիւնը եւ մեծ արդիւնք ձեռք բերած էր՝ Իր պաշտպանութեան յանձնուած Վարդ-Պատրիկեան վարժարանի միջոցաւ Կեսարիոյ ժողովուրդին մէջ հայերէն մայրենի լեզուն արթնցնելով եւ տարածելով (Հմմտ. Նոյեան Աղաւնի , Կ. Պ. 1852 թ. 37) :

1852 Դեկտ. 9ին Ընկերութիւնը վարժարանի բոլոր ծախքերը վճարելէ վերջ՝ 20,000 զուրուշի գումար մը աւելցուցած էր (Մասիս , Կ. Պ. 1852 թ. 47) :

1875ին Ընկերութիւնը տակաւին կանգուն էր, իր դպրոցը փայլուն վիճակով իր անուան տօնը կը խմբէ Վարդանանց տօնին (Մասիս, 1875 թ. 1658) :

Առկէ վերջ յիշատակութիւն չենք գտներ :

2. ԱՐՇԱԿՈՒՆԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1850)

Թաւաթի վարի քաղի պանդուխտները Պոլսոյ մէջ կը հիմնեն այս Ընկերութիւնը՝ իրենց թաղին մէջ համանուն վարժարան մը բանալու համար (Պատմութիւն Հայ Կեսարիոյ, Ա., էջ 1164) :

Հնութեան մէջ յիշատակութիւն մը գտած չենք :

3. ԽՆԱՄՈՂԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (187—6)

Հաւանօրէն 1875ի վերջերը կամ 1876ի սկիզբը հիմնուած է : Կը յիշուի 1876 Յունուարին (Մանգումէի Էփեար, Կ. Պ. 1876 թ. 3061) : Հիմնադիրներէն մին է Տիկ. Մ. Սէլեան : Նպատակն է՝ «Այրեաց եւ սրբոց խնամ տանիլ» (Անդ) :

1876 Սեպտեմբերին Ընկերութիւնը սա վարչական անդամներն ունի .

Յարութիւն Սէլեան

Պաղտասար Տէյիրմէնճեան

Քերովրէ Կիւլպէյեան

(Մանգ. Էփ., 1876 թ. 3205) :

Ընկերութիւնս հիմնուած է Պոլիս (Անդ) :

4. ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1881)

Կը յիշէ Ալաօյանեան (*Պատմ. Հայ Կէսար. Ա. էջ 1262*), *անծանօթ մնալով* նպատակը :

ՖԵՆԷՍԷ ԳԻՒՂ

1. ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1861)

Կազմուած է Պուլիս 1861ին : Նպատակն է . երկիր գնելով՝ երկրագործութիւնը մշակել (Կիլիկիա, Կ. Պ. 1863, էջ 422) : Ընկերութեան առաջին տարեդարձը կը տօնախմբեն 1862 Յուլիսին (Մասիս, 1862 թ. 547) :

Ընկերութիւնը կազմողներու մէջ են նաեւ Էվֆէրէցիներ, Թումարգացիներ : 1863ին Ընկերութիւնը ունէր 700 բաժանորդ եւ 1000 բաժին : Մէկ բաժինը 5 զուրուշ էր : 1863ին Ընկերութիւնը 150,000 զրշ-ի դրամադուրս մը ունէր (Մասիս 1863 թ. 604) : — 1863է վերջ չի յիշուիր :

2. ԱՆՁՆՈՒԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1866—7)

Պուլսոյ Անճնուէր Սանուց Ընկերութիւնը 1867 Յուլիսին կը ծանուցանէ որ «Կեսարիոյ Ֆէնէսէ Գիւղին մէջ ալ Անճնանուէր Ընկերութեան ճիւղ մ'ունեցաւ Մ. Կարապետ Տ. Յակոբեանի միջոցաւ, որն որ հինգ տարիի չափ Ընկերութեանս աշակերտած ու բաւական ուսմունք սորված իւր հայրենիքը վերադառնալով Կիւրակէ օրեայ դպրոց մը հաստատած է» (Մասիս, 1867 թ. 807 : — Փունջ, Կ. Պ. 1867 թ. 182) :

3. ՌՈՒԲԻՆԵԱՆ ՌԻՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ
(1882)

Կազմուելու սկիզբը եղած է 1882ի վերջերը Պոլսոյ մէջ: Ընկերութեան Կանոնագիրը վաւերացնել կ'ուզեն 1883 Փետրուարին (Մասիս, 1883 թ. 3415):

Հնութեան մէջ մանրամասնութիւն չկայ: 1888ին՝ իբր վարժարանի Տնօրէն՝ պաշտօնի կը հրաւիրէ Համբարձում Ամատունիին՝ 70 ոսկի տարեթոշակով, որ «կը ձեռնարկէ կրթական բարեկարգութեան՝ ուղեցոյց ունենալով Պոլսոյ ազգ. վարժարաններու Ուսումնական ծրագիրը...» (Տե'ս Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Ա., էջ 1170—1): Անչուշտ այս Ընկերութեան շնորհիւ էր որ երկար ատեն կանգուն կը մնայ Ֆէնէսէի դպրոցը եւ յաւաքամ վերելք կ'ունենայ մինչեւ 1900 (Անդ):

4. ԱՆՁՆՈՒԷՐՆԵՐՈՒ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1908)

Գաբրիէլ Թագուորեան կը պատմէ որ Ֆէնէսէի մէջ «...Հայերը կը դժկամակէին թոշակ վճարելու: Մանաւանդ բարեկեցիկ դասը... կը խուսափէր միշտ իր սեփական պարտքը հատուցանել եկեղեցիին կամ դպրոցին»: Ահա ասիկա առիթ կու տայ խումբ մը սրտցաւ երիտասարդներու՝ կազմելու «Անձնուէրներու Միութիւն»ը, որուն նպատակն էր «ամէն զնով հարուստներէն զանձնել եկեղեցւոյ պահանջները» (Պատմ. Հայ Կեսար. Ա., էջ 1173):

ԷՎԵՐԵԿ ԳԻՒԿ

1. ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1861)

Հիմնուած է Պոլիս 1861 Մայիս 1ին
Էվէրէկցի եւ Ֆէնէսեցի պանդուխտներէ :
Իրենց Կաֆուկազիքը, հայերէն եւ տաճկերէն,
հրատարակուած Պոլիս 1862ին՝ ունի 54 Յօ-
դուած : Իր նպատակն է. — «Երկրագործու-
թիւն. էվէրէկի եւ Ֆէնէսէի մօտերը մե-
տաքսի եւ բամբակի բերքերուն աշխա-
տիլ...» (Կանոնադիր Երկրագործական Ըն-
կերութեան, Կ. Պ. 1862, էջ Ա). ամսական
անդամաւճարն է 5 զուրուշ (էջ 2) :

Կը յիշեն Մասիս (1862 թ. 547), Կիլի-
կիա (1863, էջ 2/22), Մասիս (1863 թ. 604) :
Անդամագրութեան շրջանը 3 տարի է (Յօդ.
5) : «Անդամ գրուող մարդը պատուաւոր եւ
ամբիժ պիտի ըլլայ» (Յօդ. 10) : — Յայտնի
է թէ Ընկերութիւնը իր նպատակին հասած
է : 1863էն վերջ չի յիշուիր :

2. ԳՊՐՈՅԱՇԷՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864)

1864ին հիմնուած եւ դպրոց մը բանալու
համար կրցած է 30,000 զուրուշի գումար մը
հաւաքիլ : Ընկերութիւնը՝ դպրոցը չինելէ
վերջ՝ կը քայքայուի (Պատմ. Հայ Կեսարիոյ,
Ա. էջ 823 եւ 1859) :

3. ՀԱՅԿԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1865—70)

Ըստ Ա. Ալպոյանեանի (Պատմ. Հայ
Կեսարիոյ, Ա. էջ 1259) հիմնուած է 1869—

70ին՝ նպատակ ունենալով Գիւղի զպրօցին
օժանդակել :

4. ԳՊՐՈՅԱՍԷՐ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1875)

Կազմուած է 1875ին՝ զպրօցին նպաս-
տելու համար (Մանգումէի էֆ. 1875
թ. 2904) :

5. ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880)

Պոլսոյ էվէրէկցիները կազմած են : Կը
յիշէ Հայրենիք (Կ. Պ. 1883 թ. 1300, 1306) :
Ընկերութիւնը Պոլսէն Գիւղ կը զրկէ կարող
ուսուցիչ մը — Երուանդ Երկաքեան, որ
երեք տարի աշխատելով զպրօցը կը վերածէ
օրինակելի կրթարանի մը : Երկար տեւած
կ'երեւայ այս Ընկերութիւնը : Ամերիկաբնակ
էվէրէկցիներ յետոյ վերակազմած են այս
Ընկերութիւնը եւ օժանդակած իրենց Գիւղի
զպրօցին (Պատմ. Հայ Կեոար. Ա. էջ 1176) :

6. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1906)

Հիմնած են Նիւ Եոքաքնակ էվէրէկցի-
ները 1906 Հոկտ. 1ին «օգնելու եւ յառաջա-
դիմութեան միջոցներ հայթայթելու համար
էվէրէկի Մեսրոպեան վարժարանին (Ամե-
րիկահայ Տարեցոյց, Պոստոն 1912, էջ 183) :
Հիմնադիր-Վարիչներ են .

Եղիա Լաչինեան

Ատենապետ

Կարապետ Բաշայեան

Փոխ-Ատենապետ

Եղիա Գուգուճեան

Ատենադպիր

Սերոբ Գուղուճեան	Խորհրդական
Յակոբ Կէօղիւպէօյիւքեան	Գանձապահ
Յարութիւն Քէօշէեան	Հաւաքիչ
Խաչ Մելքեան	Խորհրդական

Ընկերութեան անդամաւճարն էր 25 սենտ եւ մէկ դոլար մուտք (Անդ) : Ընկերութիւնը դպրոց մը բացած է Գարաճաւիւրան Գիւղի մէջ՝ ուսուցչին ծախքն ալ իր վրան առնելով (Պատմ. Հայ Կեսար. Բ. էջ 1966) :

7. ՊԱՀՊԱՆՈՂԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1908)

Կը յիշուի 1908 Հոկտ. 13ին՝ սա ձեւով. — «Պահպանողական Ընկերութեան անդամք է՝ Էդէրէկ-Ֆէնէսէ» (Մանգումէի էփեար, Կ. Պ. 1908 թ. 2257, նոյ. 3) : Կ'երեւայ թէ Էդէրէկ-Ֆէնէսէ գիւղերը միասին կազմէր են :

8. ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՅԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918—20)

Զինադադարէն վերջ Պոլսոյ մէջ է՝ Էդէրէկցիները կազմած են Հայրենակց. Միութիւն մը, որուն Ատենապետն եղած է Յակոբ Ալքըփարմագեան (Թէոդիկ, Ամէն. Տարեց. 1921, էջ 307) :

9. ՀԱՅՐԵՆԱԿԱՅ. ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1926)

Կազմուած է Նիւ Եորկ 1926ին՝ զործունէութեան իրր ասպարէզ ունենալով Բէյրութի զաղթականութիւնը : 1935էն վերջ կը միանայ Նոր Կեսարիոյ Համագործակցականի :

ԹՈՄԱՐԶԱ ԳԻՒՂ

1. ԵՐԿՐԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1861)

Թումարգա եւս ունեցած է այս Ընկերութիւնը համանման էվէրէկի եւ Ֆէնէէի : Հիմնումը 1861 Մայիս 1ին է : Մասիս (1862 թ. 547) կը յիշէ զայն :

2. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909)

Ամերիկա (Րէսին) պանդխտած Թոմար-ցիները հիմնած են «Թոմարգայի Ազգ. Սահակեան վարժարանի Ուսումնասիրաց Ընկերութիւն»ը 1909 Մարտ 1ին : Իրենց նպատակն էր. — Նիւթական եւ բարոյական աջակցութեամբ բարձրացնել զպրօցները եւ նպաստել երթութեան տարածման (Ազատամարտ, Կ. Պ.) 1911 թ. 542) :

ՉՀիմնադիրներն էին .

Յովհաննէս Ճինկէօղեան	Ատենապետ
Յակոբ Մատաղճեան	Ատենադպիր
Յարութիւն Տէտէեան	
Պարսամ Գալֆայեան	
Սեդրակ Կիւրիւնեան	
Մկրտիչ Գալֆայեան	

(Պատմ. Հայ Կեսար. Բ. էջ 1967) :

3. ԱՂՔԱՏԱՆՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1910)

Կազմած են Ամերիկաբնակ Թոմարցիներ 1910 Յունիս 10ին : Առաջին Վարիչներն եղած են .

Աւագ Տրդատեան

Պետրոս Տէտէեան (Անդ) :

4. ՄԻԱՅԵԱԼ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1926)

Թոմարզայի Ուսումնասիրաց եւ Ագ-
 ֆատախնամ Ընկերութիւնները միանալով՝
 1926 Սեպտեմբեր 12ին կը կազմեն՝ Թոմար-
 զայի Միացեալ Ընկերութիւնը : Ասոր առա-
 ջին նպատակը կ'ըլլայ նոր Թոմարզա աւան
 մը կանգնել Հայաստանի մէջ : Ընկերութիւնը
 կ'ունենայ 30,000 զուարթ հիմնադրամ մը,
 որմէ առաջին առթիւ 10,000 զուարթ կը
 տրամադրէ նոր Թոմարզայի եւ կառուցում-
 ներու համար 2 բեռնատար կառքով նի թ եւ
 ատաղձ կը զրկէ Հայաստան :

Բազմաթիւ մասնաճիւղերու թիջեւ կապ
 պահելու եւ Հայաստանի մէջ կառուցուող
 նոր Թոմարզայի մասին տեղեկութիւն հա-
 ղորդելու համար Ընկերութիւնը 1931ին կը
 սկսի հրատարակել «Նոր Թոմարզա» անու-
 նով պարբերաթերթ մը (Տե՛ս Պատմ. Հայ
 Կեսար. Բ. էջ 1998, 2000) :

Ահաւասիկ «Միացեալ»ի անդրանիկ
 վարչութիւնը .

Յովհաննէս Տէր Գրիգորեան	Նախագահ
Տիգրան Ճինկէօղեան	Ատենապետ
Վարդան Զալլմէնց	Ատենադպիր
Միքայէլ Գալայճեան	Գանձապահ
Բարսեղ Գալայճեան	Կնքապահ

(Յարութիւն Պարութեան, Յուշեր Թոմ-
 արզայի Անցեալէն. Պէյրութ 1960, էջ 79) :

ԿԵՐՄԻՐ ԳԻՒՂ

1. ՊԱՐԹԵՒԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1860—61)

Հիմնումի թուականը ճշգիւ չի նշանակուիր: 1863 Մայիսին կը գրէ՝ Մասիս. — «Կեսարիոյ Կերմիր գիւղի հայազգիք, որ ասկէց առաջ Պարքեւեան Ընկերութիւն մը հաստատաց եւ ազգասիրարար 60,000 դուրուշի գումար մը հայքայքած էին, *անոր չահովն* ալ տարիէն աւելի է որ Կէրմիրի մէջ Պարքեւեան վարժարան կանգնելէ զատ՝ աղջկանց ալ նոր վարժարան մը բանալու յաջողեր են» (Մասիս, Կ. Պ. 1863 թ. 589, Մայիս 25: — Տե՛ս նաեւ Մէմֆուայը Հավատիս, Կ. Պ. 1863 թ. 501):

Նկատի առնելով որ Ընկերութիւնը 60,000 դրշ. կրցած էր հաւաքել եւ յետոյ բանալ իւրանուն վարժարանը՝ պէտք ենք ընդունիլ որ Ընկերութեան հիմնումը չէր կրընար 1861էն վերջն ըլլալ: Հաւանական կը մնայ հիմնումի թուական ընդունիլ 1860—1861ը:

Ա. Ալպօյանեան (Պատմ. Հայ Կեսարիոյ, Ա. էջ 1254) առանց որեւէ հին աղբիւր ունեցած ըլլալու՝ Պարքեւեան Ընկերութեան հիմնումը 1862ին կը գնէ, իսկ աղջկանց վարժարանի բացումն ալ 1869ին կարծած է, մինչդեռ Մասիս, ինչպէս տեսանք՝ արդէն 1863ին բացուած է, կ'ըսէ:

Պարթեւեան վարժարանի ուսուցիչն է Մ. Ստեփան Մ. Յովհաննէսեան (Մասիս, անդ. թ. 563):

Ընկերութեան վարժարանը կը շարունակէր իր ընթացքը՝ իր դասացուցակին մէջ ունենալով հայերէն, տանկերէն եւ անգլիերէն լեզուներու ուսուցումը։ Անոր փափաքն էր աւելցնել նաեւ փրանսերէն լեզունը։ Ատոր կը հասնի 1869—70ին նոր Ընկերութիւն մը հիմնելով (Մանգումէի Էֆեար, 1870 թ. 1210)։

2. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1869—70)

Պարքեւեան վարժարանի մէջ փրանսերէնի ուսումը մացնելու եւ յատուկ ուսուցիչ մը բռնելու համար՝ «Մէկ քանի ազգասէր անձեր մասնաւոր Ընկերութիւն մը կը հիմնեն՝ զայն երեք տարի շարունակելու պայմանաւ...» եւ «արդէն բաւական ատեն կայ որ Փրանսերէն լեզուի, դասատու կարգեր են Պ. Գ. Մելիքեան» (Մանգ. Էֆ. 1870 թ. 1210, Ապրիլ 8)։

Քանի որ այս Ընկերութիւնը «բաւական ատեն կայ» որ 1870 Ապրիլէն առաջ Փրանսերէնի ուսուցիչ բռնած է՝ հարկ է ենթադրել թէ Ընկերութեան հիմնումը եղած ըլլալու է 1869—70ի միջոցին։ — Ընկերութեան անունը յիշուած չէ։

ՄՈՒՆՃՈՒՍՈՒՆ ԳԻՒՂ

1. ՀՈՂԱԳՈՐԾԱԿԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1863)

Կազմուած է 1863 Սեպտ.ին։ Անդամավճարն է 5 դրչ., իսկ մուտքի տուրքը՝ 50 դուրուչ։ 1865ին վերջը գնած էր 5 արտ

Մուհճուսունի մէջ եւ թաստանի վերածած (Վարազայի Հավատիս, Կ. Պ. 1865 թ. 273, Դեկտ. 25) : Ընկերութեան նպատակն եղած է՝ դրամադրութիւնը շատցնելով կանոնաւոր դպրոց մը բանալ (Մասիս, Կ. Պ. 1886 թ. 3848) : Կրցած է բանալ : — Զենք դրաներ ծանօթութիւն : 1893ին լուծուած էր Ընկերութիւնը (Արեւելք, Կ. Պ. 1893 թ. 3423) :

2. ԱՆՁՆՈՒԷ՞Ր ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1864—5)

Մասիս (1886 թ. 3848) համեմատ Պուսայ Մուհճուսունիք Հոգադործական Ընկերութեան գաւ ուրիշ Ընկերութիւն մ'ալ հիմնած էին, որուն հիմնումի բուականը եւ Ընկերութեան անունը չի տար յօդուածագիրը : Հաւանական է որ այս երկրորդ Ընկերութիւնը «Անճնուէր» եղած ըլլայ՝ հիմնումի թուականն ալ իրր 1864—5 : — Ընկերութիւնը Պուսայ մէջ կալուածներ գնած էր, որոնց եկամուտով Գիւղին դպրոցը կը կառավարէր : Ըստ Ալպոյաճեանի (Պատմ. Հայ Կեսար. Ա. էջ 1254) 1880ին ղեռ կանգուն էր Ընկերութիւնը :

3. ԼՈՒՍԱՒՈՐԶԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1880—1)

Կը յիշուի 1882 Օգոստ.ին միայն Մասիս ի (1882 թ. 3480) քով, առանց որեւէ տեղեկութեան : Անծանօթ եղած է Ա. Ալպոյաճեանի :

ՊԱԼԱԿԷՍԻ ԳԻՒՂ

1. ԱԶԳԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1870—2)

Կազմուած է իբր 1870—71ին : Օժանդակած է Գիւղի Տաճարեան դպրոցին : Ընկերութիւնը 1883ին վերակազմուած եւ շարունակած է նպաստել դպրոցին (Մասիս, 1883 թ. 3848) :

ԷՖԲԷՐԷ ԳԻՒՂ

1. ԼՈՒՍԻՆԵԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1878—79)

1879 Մարտ 22 թուով կ'իմացնէ Պոլսոյ Մանգուսէի Էֆբեար (թ. 4013) թէ Էֆբէրէ Գիւղի Պոլսաբնակ անձերը Ընկերութիւն մը հիմնած են Գիւղին մէջ դպրոց մը բանալու եւ կամ Գիւղի դպրոցին նպաստելու համար : Ընկերութեան անունն է «Լուսինեան Միութիւն» : Մանրամասնութիւն կը պահտի : Հիմնումի թուականը չի ճշգուիր : Կրնայ 1878—79ին հիմնուած ըլլալ :

Ընկերութիւնս անձանօթ է «Պատմութիւն Հայ Կեանքի» գրքին :

2. ՄԵՍՐՈՊԵԱՆ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (․․․1883)

Ա. Ալպոյանեան (Պատմ. Հայ Կեանքի, Ա. էջ 1262) կը գրէ . «Էֆբէրէցիներու կազմած Մեսրոպեան Ընկերութիւնը 1883ին կը յաջողի բանալու դպրոց մը այդ գիւղին մէջ» : Զ'ըսեր սակայն թէ երբ հիմնուած է Ընկերութիւնը :

3. ՅԱՌԱՋԴԻՄԱՍԷՐ ԵՐԻՏԱՍԱՐԳՒԱՅ ԱԿՈՒՄԲ (1908)

Հիմնուած է 1908ին: Զօրավիդ է դարձ-
ցին: Ունի Ընթերցարանի մը եւ բաղձաթիւ
վճարող անդամներ (Բիւզանդիոն, Կ. Պ.
1909 թ. 3726):

4. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1912)

Կազմած են Նիւ Երկաբնակ Էֆէէրէ-
ցիներ 1912ին սկիզբները, որոնք 1915ին 621
աուրլի զրկած են էջմիածին՝ «յօդուտ զադ-
թականաց» (Արարատ, Վաղարշապատ 1915,
էջ 706):

Միութեան առաջին Վարիչներն եղած են.

Տ. Սէֆէրեան	Ատենապետ
Լ. Պալեան	Ատենադպիր
Վ. Գոզանեան	Խորհրդական
Ս. Ռափայէլեան	Գանձապահ
Հ. Մազմանեան	Խորհրդական

Միութիւնը կ'օգնէ Գիւղի աղջկանց
վարժարանի շինութեան: 1913 Նոյ. 1ի Ընդհ.
Ժողովի մէջ Միութիւնը կը յորջորջեն. —
«Հեփարէի Աղջկանց վարժարանի Կրթա-
սիրաց Միութիւն» (Պատմ. Հայ Կեսարի, Բ.
էջ 1968): 1935ին կը կոչուի Վերաշինաց
Միութիւն:

5. ՀԱՅՐԵՆԱԿՅԱԿԱՆ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1918)

Կ. Պոլսոյ մէջ կը կազմեն Ենովք Արմէն
եւ Յակոբ Յակոբեան: Երկար տեւած չէ:

ՆԻՅՏԷ ԳԻՒՂ

1. ՈՐԲԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1882)

Կը յիշէ լոկ անունով Մանգուսէի Էֆ-
ֆեար (1882 թ. 4868) :

ԶՈՄԱՆԼՈՒ ԳԻՒՂ

1. ԿՐԹԱՍԻՐԱՅ ՄԻՈՒԹԻՒՆ (1906)

Նիւ Եորկի մէջ 1906 Սեպտ. 1ին կազ-
մուած է «Զոմախլուի Ազգային Կրթասիրաց
Միութիւնը» : Իր առաջին Վարչ. կազմը
կ'ըլլայ .

Գառնիկ Անտոնեան	Ատենապետ
Պօղոս Սիմոնեան	Ատենադպիր
Խաչիկ Մելքեան	Գանձապահ
Արրահամ Դաւիթեան	
Մանուէլ Զօրտիկեան	

*

Միութիւնը կ'ունենայ իր Կանոնագիրը ,
որուն առաջին Յօդուածը կ'ըսէ . «Միու-
թեանս նպատակն է Զոմախլուի եւ չրջակայ
գիւղերու աղքատիկ Հայ մանուկները ձրիա-
բար կրթել» (Արիս Տ. Կ. Գալֆայեան , Զո-
մախլու . Նիւ Եորք 1930 , էջ 161) :

Միութիւնը կը յաջողի շուտով բանալ
Խրիմեան Վարժարանը Գիւղի վերի թաղին
մէջ : Միութիւնը կը զօրանայ Գիւղին եւ
Ամերիկա գաղթողներու ձեռնաուղծեամբ :
Վարժարանը կրնայ երկու սերունդ հասց-

նել: Կ'ունենայ Մասնաճիւղեր, որոնցմէ
Հարաւային Ամերիկայինը զաղափար կը
յղանայ Գիւղին Վերի եւ Վարի Թաղերուն
մէջ աղջկանց վարժարաններ բանալ. կը բա-
նայ՝ հողալով վարժուհիներ ալ: Միութիւնը
վարժարան մ'ալ Վարի Թաղի մէջ կը բանայ
եւ յատուկ Վարչ. մարմիններով կը կառա-
վարէ զանոնք (Անդ՝ էջ 161—63):

Կրթասիրացը կը յիշեն Ազատամարտ
(1910 թ. 189), ժամանակ (1920 թ. 3800)
եւ Հայրենիք (1920 թ. 2380):

2. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1906—10)

Վարի Թաղն ալ ունեցած է Ընկերութիւն
մը, որուն մասին չառ անորոշ ակնարկու-
թիւն մը կ'ընէ Գալֆայեան (Անդ՝ էջ 164),
ըսելով թէ 1920ի տակնները «գրեթէ դադ-
րած էր կենսունակ ըլլալէ» Ամերիկա զաղ-
թող Ընկերութեան անդամներուն մէջ:

3. ...ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1906—10)

Զոմախլուի Բողոքականները եւս կաղ-
մած էին Ընկերութիւն մը, զոր կ'ակնարկէ
Գալֆայեան (Անդ՝ էջ 164), առանց անունը
տալու եւ ճշգելու հիմնումի տարին:

4. ՈՐԲԱԽՆԱՄ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1920—3)

Կաղմած են Նիւ Եորկի մէջ՝ «Խրիմեան»
վարժարանի շառաւիղները (Անդ՝ էջ 164):

5. ՆՊԱՍՏԱՄԱՏՈՅՑ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1924)

Վերայիշեալ երեք Ընկերութիւններու միութեամբ կազմուած է Նպաստամատոյց Ընկերութիւնը 1924 Յուլիս 17ին, որ կը համարուի զլիսաւորաբար շարունակութիւնը «Կրքասիրաց Միութեան» (Անդ) :

ՆԻՐՋԷ ԳԻՒՂ

1. ԱԿՈՒՄԲ (1908—9)

Բիւզանդիոնի (1909 թ. 3726) կը յիշատակէ այս Գիւղին միակ Մշակ. Ընկերութիւնը — Ակումբը — առանց մանրամասնութեան :

ՍԷՅԻՍԼԻԻ ԳԻՒՂ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909—10)

Կը յիշուի Թոմարղայի Ուսումնասիրաց Ընկերութեան կապակցութեամբ (Ծրագիր Թոմարղայի Ազգ. Ս. Սահակեան Վարժարանի Ուսումնասիրաց Ընկերութեան, Բոստոն, էջ 5) :

* ԿԷՕՄԷՏԻ ԳԻՒՂ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909—10)

Վերինին պէս լոկ յիշատակութիւն մը կ'ըլլայ (Անդ) :

ԵՆՆԻՃԷ ԳԻՒՂ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909—10)

*Մեր աղբիւրը զերի յիշատակութիւնն է
դոկ (Անդ) :*

ԹԱՇԽԱՆ ԳԻՒՂ

1. ՈՒՍՈՒՄՆԱՍԻՐԱՅ ԸՆԿԵՐՈՒԹԻՒՆ (1909—10)

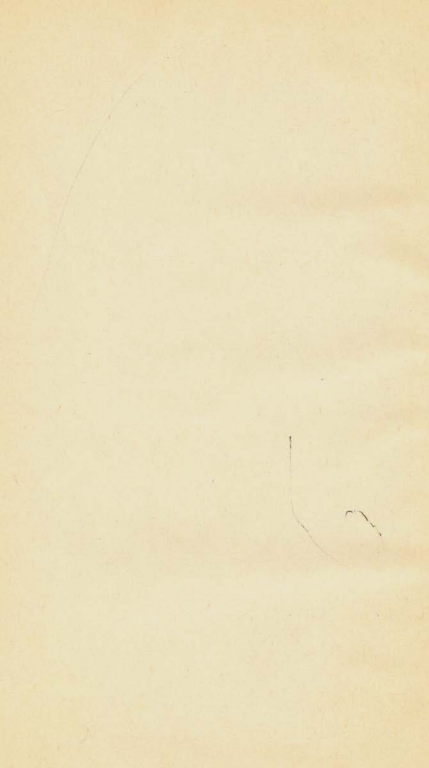
*Ծանօթ է նոյն աղբիւրէն ժխայն (Տե՛ս
անդ) :*

ՆԻԹԵՐՈՒ ՅԱՆԿ

էջ

Երկու խոսք	7
Ակնի Ընկերութիւնները	1— 20
Ակնայ գիւղերու Ընկերութիւններ	20— 35
Տրապիզոնի Ընկեր	35— 62
Կիւմիւշխանէի Ընկեր	62— 64
Կիրասունի Ընկեր	64— 70
Սամսունի Ընկեր	70— 75
Օրտուի Ընկեր	75— 82
Պափրայի Ընկեր	82— 85
Զարշամպայի Ընկեր	85— 86
Իւնիայի Ընկեր	86— 87
Սիւրմէնէի Ընկեր	87
Ամասիոյ Ընկեր	87—102
Ամասիոյ գիւղերու Ընկեր	102—103
Մարգուանի Ընկեր	103—116
Մարգուանի գիւղերու Ընկեր	116—117
Արաբկիրի Ընկեր	117—134
Արաբկիրի գիւղերու Ընկեր	135—143
Տէրէնտէի Ընկեր	143—144
Զնիւշի Ընկեր	144—145
Եոզղատի Ընկեր	146—157
Եոզղատի գիւղերու Ընկեր	157—158
Կեսարիոյ Ընկեր	159—183
Կեսարիոյ գիւղերու Ընկեր	183—203

ՏԵՂԱՆՈՒՆՆԵՐՈՒ ՅԱՆԿ

էջ

Ակն	1— 20
Աժտտիտ	87—102
Անջրդի	137—140
Ապուհեիտ	20— 24
Արարկիտ	117—134
Բինկտ—Բինկեան	24— 29
Ելնիճէ (Կեսարիտ)	203
Ենիճէ (Մարգուտն)	116—117
Եղգտտ	146—157
Էվէրէկ	190—192
Էֆէրէ	198—199
Թալտտ	183—188
Թաշխան	203
Թերզիլի	158
Թամարգտ	193—194
Իւնիտ	86— 87
Լիճք	35
Մտղ	141—142
Կամարակտղ	30— 34
Կեսարիտ	159—183
Կերժիտ	195—196
Կէօմէտի	202
Կիւրտտն	64— 70
Կիւժիւշխանէ	62— 64
Մաշկերտ	135—137
Մարգուտն	103—116
Մունճուտտն	196—197
Նարուէր	29
Նիլտէ	200
Նիւրղէ	202

	էջ
Շէփիկ	143
Չարչամպա	85— 86
Չնքուչ	144—145
Չամախու	200—202
Չորուժ	103
Պալակէսի	198
Պաֆրա	82— 85
Սամսոն	70— 75
Սարժկայ	143
Սէօյիւայիւ	202
Սիմ Հաճի	102
Սիւրժէնէ	87
Վարչէն	140—141
Տէրէնաէ	143—144
Տրապիզոն	35— 62
Փէօֆէնէ	158
Քէօշէն	157—158
Օրաու	75— 82
Ֆէնէսէ	188—190

Հայաստանի Ազգային գրադարան

NL0421286

